تاج التواریخ

هو الله

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد و سپاس بی قیاس که شهسوار عقل را اسب بسر حد عدد احصای آن نرسد و جسم وهم را درین
صورت حصر و شمار آن در آئینه خیال بجز آب نه بندد مر خدایرا جل جلاله و عم نواله که جز
وجود او در نعت عبادت منزه است و کمال جود او از نقص نهایت مقدس ذات
مقدسش محو کنش از نسبت زمان و مکان بری و صفات او از صفات ما کس از شایبه تشبیه
و تشبیه عاری و خالی ذات او از بیت و رفعت او برتر از کیف و از حال و هم
ایک او از آنکه گمان قیاس کنند شد با کبر او آنکه عقول تصور کنند نظم عربیه سبحان رب العزة الفرد الصمد
لم یتخذ صاحبة و لا ولد لم یقع علیه سم الفرد فاسید و فی الخلق الله تعالی
هندسی فکر و نظر بر ما فی ملک او نیز داده شد و در پای طلب سیاح آن حیال اعجب
عز و جل ادراک او باید شعر کما رزق الله الرحیم در حیات و ادراکه فی انک لا یبیع
البریة الا بدمنه سبحان مبدع الاشیاء نظم هر آنکه در دل او برهان است بجز آن
گزیده است و هدای او از غرور و غرور آن و بحیه جز دانش او از آن قوة عقل القضا
غالب است بی مثال معرف و مقر و بعجز و قصور با عنایت و دیده حضرت او ز پیدا و از جان و جان
هر هر برگشته و سمیع البصیر و درج او ابر حضرت با قدرت در آن کشته ادای حکمت

و در آن تو خورشید او حجت پر ادراک و در آن خسته نظم ای تیغ دل را حکمة ادراک
عقل بجان از کمالش آگاه نیست جز بدین زنده دانش ام ... میدان از رکنه و نفس
طرح با قضای عقل و نفس و جان جان که زان بر او کارها شعر عربیه کیفیة المرسل
...
شعر عربیه
قطعه
نظم
شعر عربیه

طلعت همه کمال الدولة علام السرور البیان [illegible] رب العالمین [illegible]

و نادر [illegible] در ذکر [illegible] ابیات الجمال [illegible] الرحمن الذات [illegible]

[illegible]

[illegible] و کثرت عظیمی [illegible] است

و بکمال القدرت روح لطیف را با جسم کثیف پیوند داده [illegible] استراج و امتزاج [illegible]

کرده [illegible] حکمت [illegible] است [illegible]

اشراق [illegible]

نظم

[illegible]

جهان [illegible] است [illegible]

[illegible]

[illegible] است [illegible]

[illegible]

[illegible] است جهان [illegible] است [illegible]

[illegible] است [illegible] است [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و سخن او شبیه است که الله احسن الی لطیفی [illegible] معانی [illegible] خدای الاکرم الحق والله
بسیج [illegible] نظم تبارک [illegible] [illegible] والعسکر نظم
[illegible] لکنار [illegible] عربیه [illegible]
[illegible] الکرم [illegible] الشکر النفس [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] الحق [illegible]
[illegible] [illegible] الله [illegible]
[illegible] ملک و ملکوت [illegible] ملکوت السموات والارض
[illegible] چنانکه [illegible] عشق [illegible]
[illegible] عربیه [illegible] نظم [illegible]
حسن [illegible] صورت [illegible]
[illegible] [illegible]
لطف [illegible] [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

طرح [illegible] گنبد [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
این گنبد [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible] نظم [illegible]

بنا بر آن در آوردن گوهر از دریای لطف و در آن سپهر [illegible] عقد [illegible] یاران [illegible] دین

و بخشش [illegible] الهی اند تعلیق فرستاد [illegible] عالم الحجه [illegible] و برزم

و صوف [illegible] لطف [illegible] دلکش [illegible] است [illegible]

جمع [illegible] خورشید سپهر [illegible] فلک [illegible] سعادت [illegible]

کردن [illegible] صدر [illegible] جمع [illegible] محمد [illegible] که [illegible]

و فرش [illegible] عالم [illegible] است [illegible] لطف [illegible] و شرف قرب [illegible]

کرده‌اند عربیه [illegible] قصیده [illegible] الکلام [illegible] نظم رقم [illegible]

گوهر [illegible] کرم [illegible] عنوان [illegible]

کرم [illegible] است [illegible] رقم است [illegible] که [illegible]

لطف [illegible] محبت [illegible] انجمن [illegible]

کنج [illegible] صدف [illegible] بیت [illegible]

آب [illegible] عربیه [illegible]

[illegible] محمد [illegible]

[illegible] مقام [illegible] شرف

[illegible] عربیه [illegible]

[illegible] الموازن [illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible] است [illegible]

شمع [illegible] است [illegible] صباح [illegible]

[illegible]

[illegible] نظم

[illegible] است [illegible] است [illegible]

[illegible] است [illegible]

[illegible]

[illegible] آفتاب [illegible]

سپهر [illegible] آفتاب [illegible]

[illegible] نظم [illegible] صبح [illegible] عربیه [illegible]

[illegible] آفتاب [illegible]

[illegible] آفتاب [illegible]

[illegible] آفتاب [illegible]

[illegible]

[illegible] عربیه [illegible]

[illegible] نظم [illegible] آب [illegible]

[illegible] عربیه [illegible]

مرا بر اقتدا النعم زمانی از آن در ورق از ین باب نقاب ... بر دارا ب شیمه و کلام
و صدق و حضار ادر سر و فر لطایف بنیم و سعادت گشت نظم ... معنی در ... کو
کو کرد در ملک ... ز آب ... این کلاب ابر آتش ... جان ... کرکند ... خود
از آب و آتش الهی ... و در کنه ... زبان ... ازو ... عالم ...
جان ... از ... آب ... آتش ... عربیه ...
... [illegible] ... اله الاحد ...
... [illegible] ... المعقول
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... بر بال لطف
... [illegible] ... نظم ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... القدس ... [illegible] ...
اسری بعبده ... عربیه ... المسجد الاقصی ...
... [illegible] ...

الدارانی

... [illegible] ...
... [illegible] ... نظم ... [illegible] ...
... [illegible] ... عقل ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... عقل ... نظم عقل ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... عربیه ... [illegible] ...
... [illegible] ...
کند عربیه ... نظم ... [illegible] ...
... عربیه ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... نظم ... [illegible] ...
... [illegible] ... قل هو الله احد ... [illegible] ...
... [illegible] ...
عربیه ... [illegible] ...

مقالی مجد نظم هر دو داستان که آن نه شایان مجد است ٭ داستانی که بنیان سخنوران [illegible]

[illegible] لطایف [illegible] خوشتر ز نسیم انس افزای سحری که [illegible]

[illegible]

[illegible] عربیه [illegible] الهیات [illegible]

[illegible] الاقدم و [illegible] الجسم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الحجاب [illegible]

[illegible] المجد [illegible]

نظم [illegible]

[illegible] ادبیه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الیه [illegible] مختلف [illegible]

دانسته که [illegible] تشریف [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الاسلام [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible] عربیه [illegible] الدوام [illegible]

[illegible]

[illegible] حضرت [illegible]

[illegible] الملک [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible] عربیه الدین و الملک

[illegible] الدین [illegible] الملک [illegible]

مظهر بلاد و ملک و در حق او آیات کلام قرآن مجید الذی لا یاتیه الباطل من بین یدیه ولا من
خلفه تنزیل من حکیم علیم حمید بیضای این دولت شرح آن رتبت است چنانکه آیات
نزلنا الذکر و انا له لحافظون و الحافظین بر بیدن لطیفه او از اینجا هم [illegible] العمران [illegible]
و ذکره الکافرون آن رتبت و رتبت روشن بر صدق این معنی آن است که در عهد که گذشته
چنانکه از تواریخ حال آن معلوم گشته است هر طایفه از اهل دین که روی بمراد رسیده [illegible]
حق الله بوده اند و جنگ در آن حضرت اداره ایستاده اند تا احیای دولت [illegible] الدعوه [illegible]
در آن انداد دانسته است تا مجاهدت در روز سیاه جان کمر امید می بسته اند و ده صفوف
رزمگاه سعادت را بدیده کرده اند و لفظ جمیل کلمة الذین کفروا السفلی بر آن حضرت نده
و از نظیر و خرات این سیاق آن است که بار لعقدت [illegible] آنه نطق گیرند
در عهد دولت قضا قدر نام پادشاه بن آدم فرمان ده [illegible] سلطان الدنیا والدین [illegible]
الاسلام والمسلمین اسلام الملوک فی العالمین سلطان السلاطین کهف الخلائق ظل الله فی الارضین
ناصر اولیاء الله قاهر اعداء الله تاج الدولة القاهرة جلال الدولة الباهرة حامی البلاد راعی العباد
نصیر الاسلام [illegible] سید الامراء [illegible] الملک [illegible] ابو المظفر محمد بن [illegible] ناصر امیر المؤمنین
خلد الله ملکه و سلطانه و ابد امره و شأنه [illegible] سلطان اعظم صاحب قران قطب الدنیا والدین
رکن الاسلام والمسلمین کهف الملوک والسلاطین قامع الکفرة والمشرکین قاهر الفجرة والمتمردین
صفی الاسلام [illegible] ظهیر الله [illegible] الدولة المؤید [illegible] المظفر [illegible] تاج [illegible]
[illegible] الله [illegible] حضرت [illegible] الملک [illegible] امیر المؤمنین [illegible]

[illegible] درین [illegible] جهان [illegible] ملک [illegible] برگزیده [illegible]
[illegible] آفاق گردانیده [illegible] جهان
[illegible] لطیف [illegible] وقت و در [illegible] دولت
[illegible] پنجم [illegible]
[illegible] فرخ [illegible] فتح [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible] جهان [illegible]
[illegible] راه [illegible] **عربیه** [illegible] الدنیا [illegible]
[illegible] ان [illegible] رسیده [illegible] آسمان
[illegible] دولت [illegible]
عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible] **بیت** [illegible]
[illegible] دولت [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible] جنگ [illegible]
عربیه [illegible] الله [illegible]
[illegible] ملک [illegible] گردانید [illegible]

تیغ هندی با نفس [illegible] فرستاد [illegible] عربیه
کان الثنایا [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
ان الله [illegible] عربیه [illegible]
نظم [illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible]
عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
نظم [illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
نظم [illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]

در [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] اضطراب [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] التفات [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] نظم [illegible]
[illegible] [illegible] عربیه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] عربیه
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] نظم [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] عربیه [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] عربیه [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] نظم [illegible] [illegible]
[illegible] نظم [illegible] [illegible] [illegible]
نظم عربیه [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] عربیه [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] عربیه [illegible] [illegible] [illegible] نظم
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] عربیه [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] عربیه [illegible]
[illegible] [illegible] نظم [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] نظم [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] عربیه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] عربیه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

نظم خوش لیلی دامنش کز برفتن ¶ برد ز بعضی از نگهی در باب ¶ و زان عزیز ان بالکه کز او
کاه به اوکاه نا سیداست ¶ ترجمه چون التقدیر اسسا نا با تدبیر است با مساعدت می نمود
وکار را بر وفق اراده و رعیت تمشیت می یافت کاه التدبیر الغریقه فی المعیم الیقرینه مینمودی
ورد اهال می انداخت وکاه چون بهر جب الرحمن فی الله یاب عنان عزیمت بصوب
سیدات عربیه رب عجلات الرجال الیهم ¶ ما تکت بیضه الشباب بنا کان ¶ از او ذکرها
او هانم وگر نهتم ¶ وعهد الیعلیس فیها فخر الفداکان نظم بنده المکسنه آزند ¶ سعی کی را در بزم
عربیه الکرا البیه والرائق فی تبرج ¶ ورشح العینین ان لیتها والرمش ¶ والغرب ریبت
در دو عیه حرکت ضعف وقوت راه بیسیاست صبر دنا که مفتاح ابواب مطالب دگر گشتی
بنده ز ان است ولام نکرده می بر عربیه قد مدرک التیا لمحض حاجته ¶ وقد عیران المستبعد
از این نظم حرمت سرافراز از تیرانسی ¶ به از عار بر مرد است حیثیت عربیه ان
الدهور لوا الدلت بطالبه سالکان ¶ فالصبر الیقین منها کفت ¶ در تجا لدنیا سی دان حالت
سطالبه ¶ ازو التقت الصبر ان تری خبره ¶ الغنی من الصبر ان الحیل بر جنه ¶ دیدم فی الغنا
للدیر باب ان عی ¶ در این حال هم تا نکبرانست و الدهور مر اس باب وفا تعشا از اندیشه نکون
رافت در اشغال رحمت لشاد می بسنه در کار طریق سعی ایا ما دا ما ل السته بعیداست
در به حال از دوست سنه وفا رمیتان رشکست نظم شکسته دل تر از ان سنو عیرات ¶
کو در بیان فا راکی بردت دها عربیه الله لیس الصبر لا لام المحض ¶ یعیف ه جنی فنص امداد الحفا ¶
وان جان از ای سر اند در بیان دو هم دانش و ما نسگشته ره نه ... از درج حفا نه

نقضه رعضه می بست نظم است کرد ما غصه کرده ان بطلع صورجانند ¶ فرخ سعوم که دوم ددها را
بر همه طالع روز داده کرد ما کرده ام را نگارند ¶ هر کی برنجی بود به بهر ان داد را عربیه غش غلدیش الفتش عره
برق فراید اتاج سه التنا ¶ ان کان عشرک بارها نام البقیه ¶ هما تقدیر الکرام افنانا ودر عهد نیک
افته تنگ چون الحکمای نادی در سبه خفک برنت ای تر از لطف وجه دلبران در سیده در از اهل
سعی فی خیال البران ونا الفت این است کر بزمی که هر کمتر از نه بالا ز دو دیرها داده هسته
نظم انروان صفا که از نشانه ¶ بند مکن که ... عربیه ارت منا لیس الدم فی معزه
کاز ترجت انقضا لیس برانند ¶ محبت دوفر وزی داده ودی امده چون حو بحفظ فنذق انکه است
داه لطف محبت ما با ز وز فی سیرت که این بهر دو کیا بسته ز عشق و نرگس همه انکار وعهد دل اینه
بروفق القطا از ال اند کر در دو فرنح در فایت دیگر ان دانشه سدا روی نباید در رنگ انده
دهست از نشا آسینه مزاد ال رحن رو در سکر حر اهل در نه ال بدر دل ام عربیه عش لب الآلا
رنا ع مرده ¶ تحقیق اعلا دا بر زنه سی ¶ نظم تر احر رسد روزی بطیرباره ¶ دران لیس کشته اید
چنیه سیاه عربیه از دار حب سیر الصبر قف ¶ عسی ان یا بکر ان اللهم انقراب ¶ دیر دو بر ز نوشته
در بیدار ز ان ملکی بو نیز ره جز ال این حرف انزاق عهد کر نشته بد عربیه عهد ربه نیت
عا ثال ¶ ورد دل در عرض پس عیدی تر ابعه ¶ عهد ربه یقینی بعطی دطا حبنه ¶ در عرض امدادی نیاز
دمقصدا نظم سبهدل ان کریم مبیکد بی ¶ دل از غم عتاز نیاز اکان ¶ در فلوف حراد الکرم
عش رمحه نا مش اسوده طرق امر العراق است وبعد هجران شد و خرد لیکن کار را افزون
گشته ¶ دانی الدلت از زبان خلق کران گرفت ¶ و بس بنا ر کسی انکست یک ضیر گشته

در خسته را ملازم دل در مصاحبت توقف نماید عربیه ما کل ما یتمنی المرء یدرکه تجری الریاح
بما لا تشتهی السفن [illegible]
نظم [illegible] عربیه [illegible]
الدهر [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible]

لیس الفقه [illegible]
نظم [illegible]
عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible]

اندر حب و **نظم** بسمعی [illegible] که [illegible] بانس [illegible] **عربیه** [illegible]

الا ان [illegible] المصطفی [illegible] الشمس ان [illegible] اخر [illegible]

الاوقات [illegible] الله فی الصلاة [illegible] ان [illegible]

الله الله الاذان [illegible] الفلک [illegible] فراق [illegible]

و [illegible] این خوانده شد [illegible]

عربیه [illegible] ان [illegible]

[illegible] کرده [illegible]

[illegible]

[illegible] کرامت [illegible]

[illegible] الکرم [illegible]

[illegible] که [illegible]

[illegible]

عربیه [illegible]

[illegible] که [illegible]

[illegible] است [illegible] **عربیه** ان [illegible]

[illegible] **عربیه** [illegible] الذی [illegible]

[illegible]

[illegible] **نظم** [illegible] چون [illegible]

عربیه [illegible]

[illegible]

[illegible] الله [illegible]

[illegible] **عربیه** [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible]

[illegible] **عربیه** [illegible] **نظم** [illegible]

[illegible]

[illegible] **عربیه** [illegible]

[illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] **عربیه** [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible]

[illegible] **عربیه** [illegible]

فرموده الشیخ الامام الذی [illegible] عربیه [illegible] بعض [illegible]

[illegible] البلاء [illegible] الغزاة [illegible] الفتح نظم [illegible]

[illegible] نموده [illegible]

[illegible]

[illegible] صحیفه [illegible]

[illegible]

[illegible] عربیه

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] عربیه [illegible]

[illegible]

[illegible]

عربیه [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible] عربیه [illegible]

[illegible] عربیه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] عربیه [illegible]

[illegible] عربیه [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible] عربیه [illegible]

[illegible]

[illegible] عربیه [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

بیکسی بوده نیارت عربیه اذا ام المشکل ابدیه توبه بالبث ولیک بحال العقد یفضیه
ورانند کار خوب بدست روزگار ترقع نماید و حصول امنا دها بید اساما العقد کشته
عربیه قد یرزق المرء لم اتعب رواحله و یحرم الرزق من لم یجتنبه الطلب نظم
دو لکم اداه اقبال ادا ما نیکو بود هر آن هنر که نباید یکی ز معتبران دینی بهر زیادتی
حسد دشمن کراف و کرایست و اصطفا افتراق و درکسب دنیا تا که هر شیوه که برآرد
تحریر دو جب داند و از کراهیت دنیا اعتماد لازم نمیز تا بابلس تراب را از فرایضه
نکرد نظم بر بنده دو سرخ جهان از فرایضه نکوی که خون ابد صب ادراج حرکی عربیه
الصبر اهلک عقبت الخطر و تهدما من عبد را لقا عز غرفه ذی و ناگاه جوان مرغ الطبع دو
دوام عهده بنیاد در زوایای لیسنه القفص عن نحو ده عربیه کم غصه المسار ننده
و الکشف ده انا و ان العلم نظم شنوای که دانم طبع است زیرو ز فرو زاند اهوش
دو کرای اثارت از عقب کلام الکتب دانند چون التفتش از دل یک بر عجوه جان
بکاه بود دل اندر تو خود صبر بر دام رها که جفا ر زبان عقل زاد العقوب در تا ان
کم دائن بیگمان اثالی قراب بود نیش در دو پایان قرار دهد ده از نیز بو برگ
نقاب دو نکاه جوان بازدار کرد و دست صبر رهاک بیرکند دواب پایان
نیازمند و آتش بلا با پیشه کوی نباید که هیچ سمن زنی رسد و از دهر مخالف و کرم حوادث الحال
و عمل کمر در جنبی روحی لیک نیز است رواب ازو جز نه سرنوشت تا نه بنا که و در آتش
قنا است بر بود و الولاء الی کمال منفعه نبا و ده که تقدی ال را حیز الملکات ... بیندد

فناک

عربیه فانک لا الدهر الذی ان رتقت ه بر اراده فی و فی عقبک المعاده
نظم قرار رنگ است روی زمین ه ستاره‌ای ابر آورنده دو عجز ده بخت نیک
بر بخ و زوال بلا برخ ره دو اولستنا کس با عجز بر آن که اذا ما اراد الله امرا
کله ه و فیه قیاس الرب تقدیر القدیم للملک نحو ان لا عز عز اسنه و الله عز و جل
الا بالسیف نظم برانداز بر جامه یک دیرینه برانداز صد باره یک نیست
و ز تفصل و از همه عیب کم ... علاج حرارت و پیدای نوایب و رنج نیک درای
و رفیقی راه نمایانت روشن ایمنی بود که اگر بر الفظ کدام را اخوان معاف کرد یافت
شده اگر مثال نکرش و ال قرد نخواند خوب دو هر کس نه بجاید که رب العجم کمعنی
در اتفاق ... آن یعجبان کرداری تا نبود ل عشم قرکو ارائت چشم و آتش سینه کم
کشند زنبه نیز نکنند و الشهوه و ادام نباید و تحقیق ان زیر لکلی فرج بدون نشود دو بهم جرای فرایضه
دل نبود ر نکر ده الفقر بر شیخ جوهر ر او جوان طلب ابی تراز نند نظم در بخور بر بحر سنبد
کر تو ز نیاید ... حرف نکم جسم حجم الدال و در حلق عزم قاب حرارت ربو نهانی لو است
اه لر براین الماد دکنده صبر و دقت را زو زی امهد اولاد حسن ان باید کم بر ایا تکیه کنند و از دفاتر
حیرف ره عافی ده آتش بر آب حجت چه بر بدید بر ابیان زند و سر عشقی دو دماغ
برو زر و نکاه ... آب بعد از آن کم بند آکر تا لفظی یا تشنه بخش ز هم نحو بخور آذر کرم تعارف
از انداره نیکبخت و عاقبت ... جحفت نبند او که بعض ان اطفاب نکاه ای نخود
زلب طالعی و از اراده بکوه دو روش معاد زیر دانند بر سر را که راه ابنده و حیمه عقاب بود شیر

رحمت الفراق اندم الموت مشاهده شد و ناپدیده ۱۱۱ چون ضعف تشنه تاب
زلال سدا الحدت و به روی لب سره عطش روز بال وری لنوده اکثر هوا
رعوض دل رحمن مهمیز تحف ووکرده می آتش قلق و اضطراب با نحوهم مهری
رافزوحت دوا خیا سینه رانیت مهرو رق را فزوحت عربیه الرق و ما یشفی
ومنیر بسته تکلف از اسرار المطی بنا نهر انظم چون خواهم رفت تجدید منزل
کردیت سدم ام مخبلی منزل عربیه راحت سفرته درخت سفر باقی التقاء
بشرق و سوزش دشتم السنی که ازکاک قدم اهل الله کر حیات ایام حیات
یافته باشد بارت شیخ و مقتدای خویش بلکه قدوه و قبله مشایخ اولیای
رهنا شد در باطلاق از عموم اهل کرامت و صفا محمد زنگی با نموی پیر و حضرت رضا
کمک تعوید اشیخ محمد اکرانی شکر الله سعیه فی الاسلام که لطف ملک معروف در هدیه کی
محبت الفارسی ابای کشف و شد هست و سر ارباب اجتهاد و جاه بودند در ری
زمره ارکان دین و ثبت روز کار ارادت یقین است و سر ارباب عزت علم ربی
خوش کرده و از نقوات یا طن انس ای ربی نامه نظم بهر حقا کر در حقله امنی
ارزنت الهوی جان بهر عربیه لیس با رادت بخیر لتم عنقه الیه ران بحیث لبس بات
اری اسید البضرت عزیزم سهار را دوره شد نظم رومی ابی که او دل باشد پیکر
چون دل بجان رو دیده رقیم ازرو تی عربیه وجع الحبش یتدع لوقی الله اما
ایم الله اللاف تعدیرش با رادی من الشی عزیز ... لب ... ملک ... داد ... رکراه

حل افتد اما چون محبت اصل یقینی رو برکند والطاف بنده خدای تمام از اکثر ارکان
بسیار عجب از حضرت سرائر الف نمی گشت و از عدد ثبت و اسباب بسیار که
عربیه و بقی الدر باقی الفات رنگ تیره کرد غبار تغییر ناگشته چاشنی راه بی تاب
عربیه و بقی الرضا من فکل عیب کلیله و لکن عین الریب تبدی المساویا
والعبد از شنیدن این سبب دور دور دل ما بنا رکه آفتاب بر او صحبت بند کو برسته از
درد دل از مراد ... سبب اورده رسیده تبع الانس اسب بنام باقیه اکثر عشق
بجرم جان کشته فتنه اسب و ... برج رسیده نظم یک سینه ...
شعله یک سینه صد از ... نزاع کرد نظم گسسته دل ... اورد
محبت اصحاب نظم چشم اسب ... شدار از زاع ... جوان ... خنجها ...
عربیه حبیبه لعیش ... عمرا ... الاغیان ... ملک
الذی ... ارکت مقطوع ... جان کم ... ایده
علامت ... الله ... از ... در آن
از لذت حیات ... الصیفی ... لبس یاری ... فراق
یاران ... که ... ماه ... دو ... اقی
کشف ... عربیه فراق بین الاغیان ... رسی ... الله
تتبع نظم کرامت ... عربیه الا ...
الدعات ... عدت ... الماء ... الماء ... الفقیر جف القلم بما هو کائن ... کرت

کاه بکمند اعتقاد جز زبان حکم در بزم عالم [illegible] طرف چون تو شهزاده روزگار
نظم در کشور [illegible] که [illegible] این باغ در [illegible] که [illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible] : از [illegible] المطالب [illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] آنکه او روز [illegible] : که [illegible] : [illegible]
از [illegible] سعادت [illegible] اقبال [illegible] : [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] کلام الملک [illegible]
[illegible]
[illegible] اقبال [illegible]
[illegible] لطف [illegible]
[illegible]
[illegible] اقبال [illegible] **نظم** [illegible]
اقبال تو [illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible] سعادت [illegible]

[illegible]

[illegible] دیده [illegible]
[illegible] اقبال [illegible] لطف [illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **عربیه**
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] **عربیه**
[illegible]
[illegible] **نظم**
[illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible] **نظم**
[illegible]
[illegible]

نظم بر نخ ار [illegible] سم [illegible] ز غم فرخ از [illegible] سم اهل شوکت [illegible]
کیتی هم [illegible] کرات کرده هم [illegible] فان عربیه ان [illegible] الیسر [illegible]
[illegible] ارسی [illegible] حب العلی [illegible] عشقه [illegible]
[illegible] الحلت [illegible] قلب [illegible]
[illegible] نظم [illegible] جهان [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible] المتقلب [illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
نظم [illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] الالفاظ [illegible]

[illegible]

ثم قال ابو المعزاز الجالادی [illegible] سعادت
[illegible]
[illegible] الاکبر [illegible]
[illegible] عربیه [illegible] نظم [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible]
عربیه [illegible] الظلام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

بر صفحهٔ حال تو ثبت بود اثر رنج من کی ضعیف باشد و دل ضعیف درم بود **نظم**
از ضعیفی چنان شدم که تو گوئی دردل غیر هستی است **عربیه** حسنا الله جیدک سیراً و ثم را
للشاطبی لمضعف **نظم** ضعیف گشتم چندانکه نیست راه گذار درون پرده گشتم چو دانکه نیست
بیانکه گر کرنج از جهات عذر بر کرد جب حج الغربین ترد حجله اسب حج الضعیف
بدان تقسیم اینان است از بر بنده والف واین صورت گفت گفتگو اندر تکرار بان و در حروان
این او را و الفاظ حرف ادای از جده لو ردا ادا در تکرار در تکرار زیاد کشیده و درست
غزری که فروشنده از ره بار و جهات است تکرار و مشرب شیر زنیت اصلی کره داده
و بسر بار بسته کانی که دیگر را لفظ اول بر زید رشیدی [illegible] بدرستی بدرست **بیت**
باشد از جهات رخسار است و زناج کرده است نجم امه از ابن حرف چهار از کان روی نقص او
بنا زد و بمنفعه که حسن را بسید ربط بعید تغیر رنگ لسین اد سب و چون که یکر جانه
و حشت الفقدان شکسته بود از اعتدال جسمی مدال بر زده صفر اکر به بیری با ریکی جسمی
داشت بر عرصه و زنج تحفه علم کم از آن و انکار بر ده در از مزاج اصلی بخرف شده
و در آورده که مسیب بدرگی و رنگ داشت بجرم اعلیٰ اشتد یافته و از قرای بیماری چون
نجم رنج که طراز النجی معالی را از در جهر قانه **عربیه** از ربی عجیب فی سره الضمنی
مخافه ان اصنت بسنه اللاوی **نظم** گر بوی تجرم از بد گر بوی از است درد فراق بوی عزیز را
فراق ام که جان درد رکراب آتش ما مکان مکنم بعد تحملی فراق موج که درد دو در خانه ای
تن چون تار یار ای او است اهل چون دیده مردان در زنج که جمیعا که چون مردان بسیار دارد

رخ شمع موزون کنم جسم چو رای از ابی ربالی **بیت** اگر خواهم مرا سازی بصوتی درنشان فرا **بیت** مرا چون
موی زار اند در زین موی چون انشان **بیت** مه موی کمان گرفته یک موی که سرور زان داد **بیت**
فراز بار بسر در مکنت ساز دستی از غم جسم **بیت** مرا بحرف قید با بند کوی وز فرق شان دارد **بیت** فرار چو را
مرا دار گشتم چون دانه خار زنج **بیت** زیر دار و باد سستم که آن یکیک رابی جان در **عربیه** اشتقی
علی المعنی الذی انضنی **بیت** من صحه فیه علی جفاهٔ **بیت** و گیستی غضا القام ابن **بیت** فقد کان باکمال مما مجفاه
و باتفاقیه تعقل که شیدا جسمی دو کرت بند بافته فرود استر فاتق کشند و اشعر آن
کمی شد ان شد رشد و فارس بزرگی است ما حسب افیه اما از العظم شی اشد در صفحهٔ حال او
اد دمید باوانید [illegible] بدرستی بازاد و المقعا در کب کرد با طناب اجه سیقه الکمال یافته ابن حرف
بی دم رفیق رحجه ابن او که بیکبار بیخ در کمال و اعتراف بار بار سند و در افتاده کمر تخمین
جهت در مجمع جو نید و رند کار است بشر کیا نیافته و رتبه کات بودک و درست عاقی امد شد
داد کر یمد دار اینج جسمی از ساکن ماده نقش کرد ابن آن که عندلیب بستان سخن رادی کمال اللیل
از صحبت صفحت ما علم مد دور ترتیب که از باز ریار و جاویه بحرجه اوارد است فراره ده کرده شد
در بی بر از که تقربیه و بر حجم و مردان است چون دل بحر ابن در و رسکفاری اشتیاق ازو با تامام **عربیه**
رما الیمن القدوة الشرقی **بیت** ابن ربیع ترد شد خیال **بیت** و حشت علی الزمان این تراینج کمان
الربیع معنی فی حال **نظم** تم ماه ز سبزی چمن برکرد **بیت** که از زندگار سننده دامان کرده تابله
می برد بستند ماه **بیت** که زین ترام ازین که غم **بیت** اگر که بعد اثباتی بشنید **بیت** بیان او که نقش تر بخشند
بحر آید بیمن یکسره ردنم **بیت** کم از کرد الیمن با انجم **عربیه** بجستی من ذر بر حو اهد است **بیت** ورد حی النف

دراز ته لیعاه دراد ان همه ضیر زن ه لب الهنسی بی حبه لذه و وقت حیران که تن را بعد از
بیزند و نزحیات اند کسی بیزرف و قوای حسی که مادام محمد و انرا ضعیف و مضطرب
کشند عربیه اتح تحا العقب حق الفنه رحل طمسی جانب والمرابط نظم از ضعیفی جندان که
که مرا نه بار برارد بر ابن طرف عربیه و لوان ما لقیته من حسن فقدی فی العین لم یبق من الاغصان
و نفاذ نیز که بود ار سیدان عقد است عبارت از حرکت و العرف ار رفت برادر نا سیه که ادا انداید
نشود نا بر کسی از کمال لحنه زری شخص ان ادر ار آورده که خاصی مینه وحود ابد لیمت دیده
بران شد ارتقعن که متعقد الکمال است برفت کار از اول الامر ورد ای انفار ابها و خابه
که تحقیق جند به اندیشه بری ان ان نیست بجز دلور اخوانست و مالکم که دراین کار ابدا ست
مناده است تحقیق گمان برادر است بعبارت ان شنده ها که در کار بعضی تیکه جیزی که درکرا
خوار گشت داد لقه که داد فخ الصندت لستی در ادروی بتراح بنهاد و لقوای لطف ان که اراده
طلیعه ورت ما لیده و شهوت اند فی ادا و رفت القصه که لکن فام جبای اعدد مزیح جون
شاد اندر رسیم که صدف درشبت ابرادر از منع وکلی گسسته ماند عربیه لیقت لعدک لا یحیح لا
وکیف یحی ولک السلسع العجا نظم کرنی که در لعقد ادر لعطارد ما لیده لقات هرکدام
شد است جشنی که خاک در گرم ز سر سرد اشتی را در نا بجسته جون جگر شد است
بیاد بنام بیح الصاحت دها لخ داکرن بیان که زکی تیر بجز شد است ان است که از القیقی
احوال دواتیح بیار درازقسم لغات مجوانه در العقد که از لطف طرا لکابی داد عمل التیاد نباشد
والدسته که را عراهی سر ادکر قهر ما نی کرد ارند ده حسی احساس انحراف بمودد جسی اسر کر

که با بیح که نظر برابری زرد از بهر بیخی صبر از بالست و العقد و که فادن بکرها ان
محلف است لذی خلف بیسیر الکمال با زبانه و نجیحه که در سیدان ترک العضب
کری برادر از وضع اصلاکات بیانات متوده شد انشمه که بر جزها ی محمدن و عمر بکم ارزه
از شبیده والفان الکرامت انزال در ده نظر که ایمن کج مدرکات بیاد کلی بودن بر باشد
نشان جنبد گشت و نقل کرده تعرض بلکه زری بیاد مدن است نشست بزبیت داد نظم
است الفنح جند رنبه ده ل ه نقل شده اول از سلطان عربیه ابراز ان المعقب ریب ایه
دلکش با المعقب طول الاثار شه و وقت با عقد که را لحنیف بهرشی در حیز ادن بیان کاری
کرفری درت مستی بیرزف و وقت فیه که در لحنیت ان حرکت العفاف بیفا بود
ار ایی از ادا عربیه دری تر دی نقل السدان لذه اعادت الریح غیره الرب لم حبه
کل یحی تر ادی العبد برادر طمسی باکبر لم ان نظم از نیح وصف بداده حکه رسیده
که است نه بدا کبر و خطاب که بالزد داند انرا است و عهد و صیفت که بدان ما به ابر با بیرون جون
لبان بر لق بقدر دید بجواب بخیال ادله محیب جواب ولطف خیال ادین دیده در باب
ببرد رمیده و کشنده از است لعقد العف کشم که بدرفت بید لهان شکدی ددرتف عربیه
دقد صرت ارض فی اکن رمیده بیت برق والطیف خیال نظم رنس که ان اثر است ارد ا شد
بیدار خیالت گشت جون شد و نه خر تمنی بر حرین بیاکاه جو سر عی کار از خور سنده دوان
را دده دعا کردت کرد ل که را ارزوبا بارد اسم که جرا عربیه فقد فزدا ا صحت شر حتی القاه
لا اغر منی که زمان والمرد فقد فرت مثل الموت الفت والمرئ و دعه بیع مشق اللیالی الصته

[illegible] الطف المتوقد [illegible]

والله [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible] **عربیه** [illegible]

قطعه [illegible]

از دیده [illegible]

نظم [illegible] **عربیه** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **عربیه** [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible]

عربیه [illegible]

[illegible]

[illegible] **عربیه** [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **عربیه** [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عربیه [illegible] **نظم** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] **عربیه** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

حضرت [illegible]

عربیه [illegible] **نظم** [illegible]

اسم عمر ابد مرای ترا دنیا نه کم از حق محبت الا بنده اگر ولیش بنده کمر ان در خدمت حضرت رسد و
ابد باد این مدت که سلاطین محقق عجب جان است یک لحظه از حق رسد عربیه و لا المفر و ان
ببرکة القضیة کما ینقض العصفور بلله القطر نظم مرا با چون در دل نسیم رخ جانان چو گلچینی که تر
کرد و باران عربیه ان السنة الزاق را صده از دیدن تر اصفا نیست دوری و فراق شب صحبت
رسیدن دولت دیدن یم ما که بستم بند بند و خسته بر عزلت باید تا بود در روح الکرم
مشتاق دیدن دل داده است در آرزت مد نظر الارعی تب دیده و از خشم بگرید ابد نظم در دیدن
الندیدن مبادرت چشم دگر کشم لب دیدن داده است عربیه و لطفه الذدان عفت الرنا
و حجت میسر ابحجة الدیده نظم مد چشم کاه را کرد است همه خون دل زندگانیم که نشت چشمی

انجاح مراد

اگر آرزو است که هر چند لطیفه رای خامه در تسجیح انجاح و مرادی در شرق اقبال الطیع کند و بر ما
و امال در آرزو مرادی مرا از نشد و اباب اقبال و عرض و جمیع اداره را سخره کرد و السلام
کرامت و دولت بهرت افزاید کرده اند قدیم با قسمت انی از بهانه کرده ... باید و تا آخر
سعادت و وقت چنانکه دل خواهد و حصول التعبال الی بکی... ماند نظم اسم چون است ارزو
مرادی جسته از برای ارزو را بر ان عربیه فان ترجع الامانی ربابة القصائح و تستحق المیت
و حیران قسمتی مرا السبب صرف از وصف بجز که عربیه لا الدرنا ... بند سایر و
لکان فنا را از همین سعادت در سر دفت بای ... اند از گلهم جان ان دولت مبارک
گر کار از تو ... همراه انداز زر درهم و ملک کمال ... دیده خسته ال ... با ... تا از

و تاب سرو روح و رنگ ... تا زه می نماید و ... تاره مغاطف فرمان ان ... که سرو
جمهور را منت دادند با ران مجموع این صفت انداه می باید و خاطر از ان جانب دنیا
و قران ثواب دنیا ... همه الله کف اقدامی بر ... سید عربیه و انا به جدوات الاعیان
بعد من مدی اللیالی لاندیح نظم همه روزی از کرم وقف ... همه حیاتی رشم چو ناشم اگر ... خوش
عربیه رجما ... الارض علی ما حر الدوکس ... ندای ایام گذشته و عهد قدیم
... لیس بر وسیله ... تا ... ان اجابت که در زبان
و وزد ان ... حیات عربیه و عامت ... الله حجه سلوة
و لمنی لقمان ... تغزل ... الله ... اعجب ... نظم کر حیا
از که ... هر دیدن مقدمت از ... ان بنده ... در فراق ... ... عنبر ... از ... مسیر
بعد ازین گرتر الحمد ... بر ... و چشم بنده ... عربیه و فی ... الحب ... منهم و الملاق
تعلق ... کما ... الرکبان ... ... عامة ... ان ... نسیم ... حیات
... از ... خاطر ... آیات ... که ... حضرت ... علم ... شهادت ...
جهان ... ملکت ... ... آفتاب ... بر ... گفته ... در رحمت ... سپهر معالی چون
باد ... خاک ... گردید ... لطف ... از ... آب ... اتش ... اتوار
... در حسرت ... اکمل ... تحقیق ... است ... اتش محبت
... ... افلاک ... ... و نسبت ... بعضی ... ... حالان ... که ...
... ...

[illegible] نظم [illegible]

[illegible] عربیه [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] عربیه [illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] عربیه [illegible]

[illegible] نظم شعر [illegible]

[illegible]

[illegible] عربیه [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

عربیه [illegible]

[illegible]

کلی

نظم کلی [illegible] عربیه [illegible]

[illegible]

[illegible]

عربیه [illegible]

نظم [illegible] عربیه [illegible]

[illegible]

[illegible]

صنعت میزان

[illegible]

عربیه [illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کاصداف بحر [illegible] از رزق شرح [illegible] دست [illegible] [illegible] باد [illegible]
[illegible] گشته [illegible] [illegible] بیان شده عربیه
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] نظم [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] از [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] عربیه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
نظم [illegible] [illegible]
عربیه [illegible] [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
نظم [illegible] [illegible]

ابن [illegible]

این بار [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] عربیه [illegible] [illegible]
نظم [illegible] [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

شب چون کارگاه شیشه گری آفتاب و قطعهٔ [illegible] نبات از [illegible] الا بات
نظام می شود و در چشم [illegible] محراب [illegible] الی [illegible]
الماس [illegible] **نظم** بلور گاه [illegible] رقت [illegible] الماس [illegible]
[illegible] الماس [illegible]
از [illegible] آتش [illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible] الدنیا [illegible]
[illegible] چون [illegible]
که [illegible] **نظم**
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **عربیه**
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]

صفت جگر

صفت تیر

[illegible] که [illegible] نقش [illegible]
[illegible] نبات [illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible] الفرق
[illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible] آتش [illegible]
[illegible] آتش [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible]
[illegible]

دشمنان رنج از صف عقاب اعجب است خوابیده [illegible] در حسن لعبت گردان است که چون هر کو
هاک [illegible] ز گل گره فلک است بقرار گسسته زلفی که بر روی است چون باد برفت
[illegible] کرده است بر جای استاده و بار زنده بسی سر اندر پیش برآورده عربیه فی فضل [illegible]
علامان جیش [illegible] صدر الدین [illegible] خرقه زنده [illegible] تمد [illegible]
[illegible] حرف [illegible] ترى الرمان [illegible]
جمع حق الطلاب في نبات العرب [illegible] فضل العلاء المتقف
تعالی فی کتب [illegible] النفر العقلاء [illegible] در جمع اجتماع العرب [illegible] عجیب
عقوبات معرب نظم ز گلی که [illegible] بنیت [illegible] بیت [illegible]
[illegible] رزه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] خوانش از صد کند [illegible]
[illegible] بیسته [illegible] گلی [illegible] اندر [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] رسید [illegible]
[illegible] عربیه [illegible] الله [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] اجتهاد
[illegible] [illegible] الله [illegible]
[illegible] [illegible] چشم [illegible] [illegible]

شعر [illegible] الاوراد [illegible] نظم [illegible]
[illegible] گردن [illegible] سرهای [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] القصر [illegible] نظم [illegible]
[illegible] [illegible] عربیه [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
نظم [illegible] [illegible] عربیه [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
نظم [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] عربیه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] الملک
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] عربیه [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] عربیه [illegible]

و دعا بلبن نمی [illegible] نظم [illegible] صدق از حق شرف [illegible]
[illegible] عربیه شرف [illegible] الدر [illegible] بعضه [illegible] الف [illegible]
[illegible] الفضال [illegible] السید [illegible]
و [illegible] عربیه [illegible] الغزل [illegible]
الا [illegible] از انشا ان [illegible] کجا [illegible] کلام [illegible]
نظم [illegible] السید [illegible] جان [illegible] ابر [illegible]
در [illegible] کسی [illegible] عربیه [illegible]
[illegible] الفضایل [illegible] کدام [illegible] تقصد [illegible]
الفاق [illegible] حسن [illegible] عنوان [illegible]
[illegible] که [illegible] لطف [illegible]
[illegible] عربیه العظیم [illegible] نظم [illegible]
که [illegible] جهان [illegible]
عربیه [illegible] المطلب [illegible] الملک [illegible]
الکرام [illegible] اسم [illegible]
[illegible] صدف [illegible] نظم [illegible]
[illegible] عربیه [illegible] کرام الطبع
[illegible] الفضل [illegible] السید [illegible] الدهر [illegible]

[illegible] عربیه [illegible]
[illegible] الله [illegible] نظم [illegible] جهان [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] افضال [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] نظم [illegible] جهان [illegible]
عربیه [illegible] الله [illegible] الدول [illegible]
[illegible] اسم [illegible]
[illegible] الف [illegible] عربیه [illegible]
الصدق [illegible] العلی [illegible]
[illegible]
[illegible] عربیه [illegible] الله [illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
عربیه [illegible] الله [illegible]
[illegible]
[illegible]

به دو زبان بگفت که چون [illegible] عهدی **نظم** دوستی بکنم [illegible] دگرم چون
دل [illegible] **عربیه** [illegible] الذی [illegible] الخوان [illegible]
[illegible] فالصفة [illegible] [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible] صدق [illegible] صدق [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] زبان [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible]
نظم [illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] کی که [illegible]
[illegible] اسم [illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم**
[illegible]
[illegible] **عربیه**
[illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible] الاسم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]

تجدید رسم شاعری ⁂ رعم غرضه که درین بلیغ [illegible] الفنیس است [illegible] بملک به
سعادات رحمات الطرفت و در [illegible] مقدمات ارکسی بر [illegible] عربیه
ان وقت کان [illegible] الدعا فیه مقبض ⁂ [illegible] ان المسیر مجترق نظم [illegible]
یک سودم کرد [illegible] ⁂ یک [illegible] خود برزبانم عربیه حسبک الفانی القدر [illegible]
من النفس منها الحقت برو [illegible] در [illegible] اخرات [illegible] ابیات افتاده
عربیه و ان لعن الدنیا کرکب [illegible] ⁂ [illegible] ان [illegible] نظم [illegible]
کاین بیت [illegible] است عربیه [illegible] فی [illegible] ⁂ [illegible] سکون ⁂
[illegible] اصحاب [illegible] [illegible]
[illegible] الی [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] است عربیه لا [illegible] الله [illegible] ⁂ [illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible] آسمان [illegible] است ⁂ [illegible]
[illegible] ⁂ [illegible] ⁂ [illegible]
نظم عربیه [illegible] الدنیا [illegible] ⁂ [illegible]
[illegible] احوال [illegible]
[illegible] عربیه [illegible] نظم [illegible]

که هوا خواهی

که هوا خواهی است [illegible] ⁂ [illegible] عربیه [illegible]
[illegible] ⁂ [illegible]
[illegible] عربیه [illegible] ⁂ [illegible]
[illegible] نظم [illegible] ⁂ [illegible]

فقدان احبّه

[illegible] ⁂ [illegible] ⁂ [illegible]
[illegible] ⁂ [illegible] عربیه [illegible] ⁂ [illegible]
[illegible] ⁂ [illegible] ⁂ [illegible] ⁂ [illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] عربیه [illegible] ⁂ [illegible]
[illegible] ⁂ [illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible] ⁂ [illegible]
[illegible] ⁂ [illegible] ⁂ [illegible] عربیه [illegible]
[illegible] ⁂ [illegible] ⁂ [illegible]
[illegible] ⁂ [illegible]

در مذمت روزگار ناسازگار کرد نشانی کی او با خود بندد ما را طلسمی که حقیقی عزیزیست
بسته کرده اند و لطیفه جهان بسیار که کار گره گره از این سینه که کار ناخن حسرت گر
اثر گشته طبع شاهد معنی ندارد **نظم** گرده گاه جهان تنگ فضای کز جا گرده کس ...
عربیه یا طالب الدنیا الی الدنیا تصبو فاستغفر عن ابا ... وخرط ... داره
کلفه و ماره ... انقضا اری زمانه مجبور است زنیر مدت دعوات ... از
در اوری تنگی کی که در نسب و فر و مخطور دارد و الف فی رسد لسب ... است
عربیه لیس لون الزمان بر فساد ... قد فسد الزمان **نظم** از زمانه تنگیم کلمه
تا بدان استوار که مجبور است **عربیه** ... زمانه الف ... و لیس الزمان بنا ...
در بیان این کلمات عتاب ... است حق است و ... دیگر ...
این ابیات و لا ... در دوح ... حق فرستر **شعر** ان المصائب للزمان ... اری
فضل الزمان ... الدهر لطلوم ... فدع الزمان ... ان الذی ... الزمان ...
نظم ... اگر ... است ... اینه ... حسن ... کیتی
... کرده ام ... **عربیه** ... الدهر ...
... الدهر ... و در جان ...
فریاد می کند که چنین ... بتر ... صورت ... چنین ... کاری
... خوش ... اگر ... باشد ... صبر ... کار ...
کی ... است ... ضعیف ... اید اسیران ...

کو درد

که لت باب ادرزند و مرکتاب ... در حجب باشند هر یک ... تیز جوره ... رفتار است
ساخته است و راه ... الفرا ... الحشر ... گرفته و ... عهدی ... بیان
بسته ... ابدالری ... جفا کاری ... ره ... ارکان ... البحر ... که
... و ... جشنی دردی گشید ... تعلیف ... ارنام ... اورده
... بالعهد ... است ... عهد و ... وجه ... است
... اوری ... جهان ... است ... الله
جفا ... سفر ... است ره زده ... سبب ... ملعقت ... است است
نظم در جهان روزگار دشمن دانی ... **عربیه** ... الدنیا ... الحر
الا ... **و** ... ابیات ... و ... چنین ... ضعیف ... **و** سینه کرده
روزبان ... جون ... **و** ... ضعیف ... **عربیه** ان السعود ...
... **و** ... و ... فرزند ... است که ...
... است ... زندگی ... گرفته ... ایل
... است ... **ع** بر ده ...
... زبان ... **نظم** ... زبان ... عجم
... **عربیه** ... مقوای
... **نظم** ... **و** ... **عربیه** ... الصاب
... **و** ... حفظه ... **و** ... الغانم

۹

اهل عصر از نتایج مقدمات حسد دارند و همه حسد است که از وی حاصل عداوت

دود بادو [illegible] سی اهل این بیان فرموده اند **عربیه** البغض الداء الممیت للنفس و دو اثر که سبب آن بود

و حصول آن باعث رنج است و هر حاسدی گرفتار این مرض است و از روی بیماری است **عربیه** کل العداوة

قد ترجی اماتتها الا عداوة من عاداک عن حسد قطعه [illegible] صحبت دوام حسن ثابت

که دارم [illegible] دارم [illegible] حسد و حسد ان باب [illegible] گشته

شد و در پس حسد که هیچ تیر بار این زار است بنیاد و قاعده است که بخواهد

عربیه اصبر علی حسد الحسود فان صبرک قاتله فالنار تاکل نفسها ان لم تجد ما تاکله

نظم دو نار گر نرسد به چیزی [illegible] بخورد آتش خود را **عربیه** ان الحسود [illegible] محسوده

و ما نری للظالم اشبه من حاسد [illegible] [illegible] [illegible] ضعف [illegible] و [illegible]

روز و شب در رنج [illegible] [illegible] طلب [illegible] [illegible] **عربیه** [illegible]

[illegible] طریق اصلاح [illegible] [illegible] لا [illegible] [illegible] ماکان [illegible]

طلب عرف [illegible] **نظم** [illegible] حسد [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] حسد [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] و [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] نظر [illegible] صورت حسد [illegible] **ع** [illegible] عقیده [illegible] فضل

عربیه لقد [illegible] [illegible] [illegible] الله [illegible] [illegible] الزمان

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ملکی

ملکی است و بنای آن همه از ما یکی [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] گردد

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] تسلیم [illegible] [illegible] حال

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ضعف [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] **ع** [illegible] الفرا [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

نظم [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] **عربیه** [illegible]

ان [illegible] [illegible] [illegible] **نظم** [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] **عربیه** [illegible] [illegible] [illegible]

لقد [illegible] [illegible] الکلب [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

عربیه [illegible] [illegible] [illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] **عربیه** [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] الذی [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] **نظم** [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] النفس [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

عربیه ادام الله ملکه فتح فتحا لطیفا بعون الله و نصر [illegible] نظم [illegible] حبیب بود [illegible]
رنگ خوبی نبازد الف [illegible] عربیه دعوی [illegible] الدنیا [illegible] [illegible] و فضح فی الدنیا قدره
کالمسک [illegible] و قدره [illegible] که اندر است [illegible] روی [illegible] سیاه [illegible] که از سعادت پاک
روی برد خوانند مرا او نظم [illegible] یار [illegible] کند [illegible] سیاه [illegible]
نقش عربیه [illegible] الدنیا [illegible] الدین [illegible] [illegible] اللطیف [illegible]
از الفضل [illegible] و خوشتر [illegible] است [illegible] رقیق تر از آب زلال و رقیق تر از سحر حلال است [illegible]
قدره [illegible] تعریف [illegible] گشته است نظم کرده [illegible] تعریف [illegible]
[illegible] حرف [illegible] است چون [illegible] که [illegible] زبان [illegible]
کرده [illegible] اظهار [illegible] که [illegible]
که [illegible] عربیه [illegible] الدجی [illegible] [illegible] الله [illegible]
[illegible] الکلام [illegible]
[illegible]
[illegible] نظم این [illegible]
در النظم [illegible] عربیه [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

عربیه [illegible] ولکن النقیض [illegible] نظم [illegible]
[illegible] اگر [illegible]
[illegible] است که [illegible] عربیه [illegible]
[illegible] لیکن [illegible]
[illegible] ضرورت [illegible]
[illegible] کلام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] قطعه عربیه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]

وازین رتبت عظمی احوالکم مابین اخی و انتقال عقل قبل الافناء والفی اذا قابلهم ابی الهون فی اذا
تعدد بالسمع خرد آشنو ده شد و جوع العین جبار تشنیع و بعد از خواهد قومی که بهمت غیرت و همت
عبارت برتر و هنر بنده از چشمه ابحیات دانش و دیدار او را بحور رسید لطف محو
و محجوب کرده دیده آمده نظم در بروی جهی کرده ببینند کرد لطف عنبرین جهی که نیاید از عربیه و اکر
ابناء الحیاة قصصنا دیگر قصد فضل الشمس ز کمال آنچه شم هر که برنج ضعیف عقل او را کهف
نقصان بتقلید باوج کمال انس در ره فلک دانش رسیده و باشد طفل رضیع فاطرش
که از بستان مادر کاده و ریاضت نظام کار در ره تحقیق ذوق هنر نیز ادراک
جان نیافته اگر حق فرزندی که در ابواب معانی اسباب التقلید را تقلید فاحش دارد
در اقسام ادب در ادات در کار و معقدرت جمع و احتیاج نفس شد و در هر کس هم
که قیمة کل امرء ما یحسنه و شرف النطق والامر و نطق الست و لطیف عربیه لسان الفتی
نصف و نصف فؤاده فلم یبق الا صورة اللحم والدم تحقیق شد نیز و نیک ارباب بصیرت
معتقد تر اند بوده عربیه و از حقیقت معنی العبنی فی ذر ان الذی ترانا متفقا علی نظم مرا اگر ترد
عطا ده دانند که نظم کم رشته کلک فرح کار اند هر زمان بباید که تا بجانب اسپ زبان و دانش
چون قرار کار بیاوراد الصدق ان الصدق در چون معنی بود زاید کار جو هر کس رود بکار ادا
عربیه انا الذی نظر الاعمی الی ادبی واسمعت کلماتی من به صمم انام ملء جفونی عن شواردها
ویسهر الخلق جراها ویختصم و بعبارت اطناب و ابلاغ در پرده حجاب و عبارت بحق گفته
اوکه ارباب بصیرت سر الامر را بحقیقت برسیده بیت و فایده معتمد الدوله ابن کریم الوجود اوان

دائم در روشن است مع الحریف فی عزمنا را کار بسته باید بست عارضه کرمان مبارک
بشرح صفات و دولت فی ره نشینند الی ارکان اظهار عقد جمعا بینها تفاوت و تیز و تبه است و هی الغز
و ما ضمیر و الطاف ایجال و اوصال لقضی بیان الفتح کم فرمان را تعقده الله دائم عفاه بابرکت و اداشغال
تلقی باید کرد و بعد با انشغال این السبیل روی بتقریر و تحریر در زم در زم و جمع تالیف با نزد منقولات
جامع این که آثار عالی را ارواز نظر این جوهر قبض اصحاب در آفاق جهان مشهور است
در تحریر باب ابواب السمع مکرر او در ادای صداقت که در کتی تمام رسیده دیوان برکات
بر این شرف اللطف و شرمایه فی اعقاب باحث و حروری که ار او مکرمت عبارات لطیف
و استعارات زیبا جلوه داده و کرسی فکر در انشکار کتب نثری جوهر عقد منظوم که جانها
نثار ان شاید و در دید لطفی جوهر در رشتهٔ که سلک فصاحت ابدا انالکلام باید پرده جارات نظم نظیر
چون حکایت معشوق در دل عاشقان بود اینجا شیراز جوهر انکلیسیت عاشق در نبید زیر
صفر لها عربیه ان القوافی دوامیس عن لم تزل و نیف الظما ادب در فرو بها جوهر نیز فتان الغضه
بالشر حار فقد سیاده عهد نظم لطفی جو لفظ پردهٔ نثری جوهر و ثمن بحمل جو خط جانان سفر آن هم شکر
جام بشکر طالع مختلف نتاج حضر شنیعه بعشر آن کرده و نبات فکر و الکاف رخطها بهای رخ نشینند
دوام فراغ دغوار و ایج دلهان خاصی و عام حذف کند و رفت معانی بر بیع ارادات جانب جمال کرد
و سیمات الفاظ مذهب را منشای حقیق کمال باید بر دست برشتکی عیان لطف مطلع حسن
مقطع بر بده که در دلها تحقیق روا عبارت لفظ جزالت معنی ترشح تازه دارد مرباد تازه
برآید عربیه تزین معانیه الفاظه والفاظه زائنات المعانی نظم لفظ از معنیش نکو ادراسه

چشم دول را در پی درخواز **عربیه** ولفظ اکرم الحب عند محبه والادب فرط الرحمة مودة
سفله بدایت الطف [illegible] و در العقل [illegible] الفقر [illegible] [illegible]
ان عالیه ان را چشم خیره مانده [illegible] ان فی البیان لسحرا کتاب [illegible] [illegible]
رود [illegible] عبارت و فصاحت [illegible] مؤلف کتاب ارباب این صنعت [illegible]
و دوش [illegible] **نظم** [illegible] این سخن [illegible] [illegible]
داستان بدین خدمت [illegible] **ع** [illegible]
[illegible] بدین درگاه [illegible] [illegible]
کرم [illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **عربیه**
[illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
تقصیر تقریر [illegible] **عربیه** [illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]
نظم [illegible]
عربیه [illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible] ان الکرام [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible]

رخیز ترکیض القوم و طال عسره : علی عجب الایام طال لک العسر : رابیه حبیب مراد

دوان است رصبح یقینی صادق که چون آن نهضت وقر دولت قاهره اعلی الله و عالیها

داعی شده این کتاب پرداخته و آراسته بر ذمت سریر اعظم حضرة الله ابدیان شرف

استماع و قبول باید و سپاره ثنای این حضرت بر افق دیرینه تا مدت دوران فلک

رهبر کرها کف تابان تابنده نام و القاب بهار این ربکه این مدحت نافذ عالم و بهای

عمر بنی آدم در عالم باقی ماند نظم ازان چنداران نقیم این جهان همه ماند از آل سامان و آن

سامان و ثنای بر دوا ماند است رحمت زای بهر به ماند است و شاه عربیه و داد الفتی

لدی الکرام ودیعة لو لدا لستا و کانه ام الله ابد بری تی ما داتقدیر ایند دولت و مملکت را

مدام که باد صبا بر مهد خاک مشکر دود و رای سپهر اکبر ان آتشی نور سید به باشند

و دوه آفتاب سلطنت از مشرق اقبال و مطلع معتدل تابنده نظم باد امر در کمر آمر از نقعه

چتر سپهر بکر خورشید بیای کلاه عربیه و نهاده اند ایدی دانه مصلاح للخسف البرتر نشت

جهانیان مشت بهره کرده اند و مشاهیر دیده که تا ممالک جهان خداوند عالم سلطان السلاطین

شمس الدنیا والدین اعلی الله امره و ارنا د جسم گشته السنة کسب مکلمش شده تاج و تخت

بفر دولت قاهره مشیّد الله ارکانه و جمال گرفته است و ملک جنت شده و عدل او فیه

و پایه قدر ازرفت اوتارک کیوان نهاده و دست زر افشان بذل ذخیره بحر و کان

برآورده عربیه مات الدنیا بلیه فهو یعنی فی دیمة لیصبح البحر و یعنی ما کف ذراحته

نظم چو قدرش برفلک بگذشت کرد از پایه ات شد خور آتش بر جانب اه جهان از آتش

چرا بر نزاری و بجور ش النسبتی کرده : ز برقش خنده سیدا گشت و ز مدتش فغان رعد

وبر تجید ورد رکار رخاص عالم و صیت شریف در سایه عنایت و رافت و شاهی که السلطان

ظل الله فی ارضه مرفه کرده اند و در مهاد معدلت و احسان ضرایف الکهم لاموهم ان معاذ

افتاب بسا از دولت قاهره بشرق و غرب عالم رسیده است و سرادق اقبال بسر اوج فلک

کمال افراشته معموره مملکت تا غایت امکان مهمل التحت من فیه عربیه اخاف الیا

حوران و حقه مالکها ز رف بنیال السیف بعد تمام : ازرم فی العنق بسر باغیان تو را اور نه

قدوه یه منطقی نظم زعدل است که نرگس به تیره شب در دشت نهاده بی سپر سر به طشت

زر و در و سر بر شسته بهاران بهاران این دولت بر وفق ل وفر اقبال بر جهانیان گشاده است

و از مهابت فرمان فرمنشم چون سیمرغ روی از جهان در کشیده و ظلم چون جغد صورت

خانه عزلت اختیار کرده است در رنج فراهپ ان بر تجار سر فرو برده و گرگ از نهیب

محنت باز امن گشته و عقاب جان شکرف خشم را در طوق وفا اکبر تر در گردن کرده

و تجنب صعیف تیهب کرد در بر شاخ بلا از اشمس خورش برآورده نظم زبهر ظل تر

افتاب روزی چشم بر شد درد از دور کرده کیلین بسر : ز بیم تیغ تو تلفکند به روزگار کلنگ

مزره به کلاه جهود مکری در خاص اقتضای این پادشاه مشتری سریرت خورشید

طلعت آن است که هر که در خدمت این درگاه کیوان رتبت چون مرکز زلفوق یا نیله آن

دل بر مرکز زمین در بندگی این حضرت آسمان رفعت قدم ثابت ورزنده است تا حقیقت

بر تیغ قهر چون دایره سر گشته است عربیه لحضرة السلطان الملطانی هیبة تحرک العدالة

عالم چو فند ما : مخالف ان تعلق بصرف انما هو لصعوبتها ربما کلف بحدتها نظم چو چرخ اکر بخلاف
دوری کرداد ، قبه زرنیش بسر بجا بند مرغ اکر در هوای خشم تو پرد بر تن او عوض پر تیر پرنده شد :
و لقد تر اوصاف ان دولت چون شید معنف کم روز بروز زر لطیف او در شرق و غرب
عالم شایع تر است و دیگر ارباب سخن و بلاغت ساد او در اطراف و اکناف جهان از اسرار بلاغت
قلم و زبان محال یابند و در بسیط مقالات اداء این محال نتوانند عربیه ان الذی خص الیت بمکانه
لضالع : فات کما نشئ وفوق الذی نشئ : و اون جوهرت الدلفاظ و بایدحه لیغیر کسب
فات الذی لیس نظم هرکه کانه زبان وانست ذکر او دراست طبع را چنداکه خوش اید
اندر و چه بدان برد : کاین مستمندی است که اهل سخن گفته اند شعر بی معانی جسم بی یاد بیبعشق نشاید
عربیه و لهذا باطراف القوافی و حسبنا من المراد بهدی الیه القوافیه : و لم یکلف لنظمها
فانساه : و هذا الصاعان من فنون المعانی : و عادت چنان کرفته است که اهل مسلم ارتفاع
این دولت گیهان مبارک تا فته است و عوالیت مهربان در وقوع حوادث و حدوث
وقایع با مضار پایبنده و اعادت من صنع العزیمه ما عدت الغرض سدادا لدولت والدی
امرالدی با بدکه تضرع الی الله تابش بیش شده و اما و ادشاع و نظر قرین روایات جاری کشته است
عربیه هو الصیف رای من غریمة الله مستقبله الاطراف الفکره : بحسب از اثر و مسند و عبر نه
جانب ایه صرف الدهر لقصد نظم تیر فلک هم نتوانند کرد چو تیر : چون عزم تو کمان کمانک زر تیر ه
کند کمان و نیست صدق این معنی بیان است که چون از طالع سعد و اختر همایون از کار بمعنی
بدولت عالیه در ضمان و وجوب ان ظفر دولت حضرت جهاندار و فرمان عزیمت و غیب شمس و اعادت الملک غزنه

وسهاالله

وسهاالله فی الدقات حرکت فرمود نظم ساکن کنند طبع در راهای در کابش کرد کوت
سید هدی و ست دعتان را عربیه رکلت الحیف حتی یا تحکم : تحکمته الا ملعبا به الهمم
و لشکر اسلام را اراسته در صحبه اعلام نصرت در روایات دولت بدست تا سید و فرح جته
رجعوب هند و ستان زروان شدند عربیه دو ایه نطق با لنصرت لکلا و قتی کتب الفتح
نظم ز روایس است رایت حجبه باد اد : بر بدی در زکار از بی لطف دفان او حرف
سرا از ده اقبال بندرال مخرف بکید ال لطفا بر ز بر ر اورده و آمده بر ارای و ما بکر ز بکرا
و نقل برای سعادت مجلس شرصدر کبیر قوام الملک رکن الدین حمزه که از اعیان ملک
و مسالم سیر دولت است در آثم لطفا دراست واورد بر سالت تکلیم با قتی بر موقف ادراک صدر
بارکاه اعلی حضرت الیه فرید ابکلال سند بدد اندر حسن سیر و کمال نام ساز الیه و شغف علیه
شده و از شعار عشق نرد و کا دو از خطر کارلطف کشت عربیه لقد حاز قسام الفضل کلهما
فاسی و حبه انه فرز الفضائب نظم صدری که بافت جسم معانی از روان : بحری که یافت
جسم معانی در رو لفظ بر نشات حجه فرزند ساده بخاطر روان از حضرت تو اعظم شرار شد خود جهندو از ملک
ف و نهنج سد ادکر اید و از شعر برار قی ، فاعد و عدا شناسای اید و الشرام کلمه شهادت
و قبول احکام شریعت از از ام شعر و از کفر و ضلالت و دختران و نیا و عرت بدان بر سرا
با استیداد و خلق بر بکار را کاه اعلی الله دا کر عدل و عدل و کرم و بر ز ار سلطنت عالم است در کرسی کند
و بدین رسعیت و در صحت مرار دلیل معنا از تواب که ورت فا کرده و منه و چون ار لفظ تحیط ح جمیع
سر ست رازق فرمان شرط رسالت بجای آورد و جوامع الفاظ لطیف معانی باریک اینها عقد در البلاغه

و موا عظه در ملک عبارات خرب نظم دارد عربیه لعلهم توان الله سرته مال من خشیه الله

له نظم لعفظ تو راست و معانی صدف ه رای ترهانی است و معانی مرواریدی در سلک

سفت باید عجم نحن را کر راست برد به عطر کلمات و عهد و عهد و ضمیر آن تیره در ای

حکم گفت را قدر آن دانند کو لعد المدرم انه تو دم کم ان سستید فاتی شیء یه عهم داد پی یاری

صدمت ورکت و رخیال خود شی نفس چهنداری صورت کرده بود دارد رقیقه الله ما تقطع المده

اذا انقطع المده فاخت ننه و مطلع ازان والقضا حاق القضا رهای فی بسیان ز لهنه الفض کان

حق ضعیف القمر المریبان بر کو انده و دلفظ کفر اد حکام ضعیف احکام بر عت بهنه اده برد

و نور ساحت ظلمت مثلات شده دچون مراد ای البلاد فرا کانا دارند اه دی سمیتی و سنکات

ونور ادراو درصیبای ظهوره ماده قالب مستوی عربیه داده صدق از ضمن صبا ساده مع البلیه ما الحفیه ابدا

نظم تو ادی از عمل افات رز ارفاک ه اکر کرمی و ایش دو فاعیسی ای رخش عرضه قا

و فوی مکارات ان محمد و السمیع ساری عالم عروار رسید از تیغ دو شره حمرین دارد سه اوی

نظم کر سر بتیغ او در جهان فرسنده ه و در چشم کر کنار کند از نهیه نمی کرد اگر میان آن

انکه بر نه نه زند ه قد ر بهر ایام هستند بها رعربیه صفت طلوع الخلق چه سیب الی فلک

عرار السیف فی الهیجا ه عزایم ان شاء بکر قرن تقضاه و همشی شع ظفرات عربیه

فنعس النهار نهار حرب ه و العقبه زه ان سنان جشت لعبتر بانرع و رخت عشق برچه زکام

بر عرف عربیه عزم قو قدمثل البرق مرتعدا و الجسم عظما و السیف فی الاغراء ه المغاز السیف

فی المیرمه ه فرض ه العقده تبرا لحمره علی السیه نظم ظفر ایستیره عزتی اصفی سوا به دهنش قضاء

بلی

تعش قدر باد آسمانی ازاو سرش ه چه جان و رحم لقد رینش نظره و ایم عنان کیرش ه فلک بادی و دیده برش

همیشه باد بوده و محظوظ ه مطلب ه ادب عطف از مرکز قضا ره در مرادات فی ازرع در بر کار ازیل تابع ازل

و ابر و ار برزنند باد و سیر کرده بکر بود کشت سیک تیغ نظم کر سر ابحال سر دان بخیزد و دم زنان کش

در بعض نش باز نسرخ ای عجب رباها بر عربیه دلیل فی بابت الریح تقصف ه ابرق لکنه باد بیده

ادبیبی ه ان لید لیستی فی الادبه و تی طبعه و بدی کسد النزع المالیفی ادو ابکی در کرات سی کرده نظم شعد بدان

در کتب رور دول جار ه انه یه ه صد هزاران سه کفاره و به زمین رب لفنال ه الکان الخطر بود برادر بیت

باین ازو چون کرد و واد به کرده و رفت ه چهار عربیه او دور صدان سی اوه ه و ناب قائم السیف

الطویل ه عجزه و ای ایه ببلد به ه و ر فرقت حزن عیبه النفوس ه که و بر ثبت اب و جون بخیه رنک

بحوات ه کاه و بر رومی اب لب آن ماهی شاه و ر چشمه شوی جی حیاتی و دست صبا لعفان اوبر به

ونه روش بی بحاد رکاب دارد بکد نظم چنده برق رزین است دو ه در لعبتوان بسته ه

باهن دو بند و که مهره ال ه ززار انکه کند و د عملهای بند ه ه نث ن نقل مجد در ال کرمی تیح ه حولی کاه

سر داند رکند بر ز دوست ه فرزانست جو کان بر اوره مشال عربیه اذا اقیت مقت و ماته

فی الخطر سنوی سته فی القدر ه و اذا ورت مثلت الغنیه ه عله لیس فیها ر ه دان العرف مقت

سرعونه ه ادا و ذب صلفونا مسبط ه ابا دانقرت بر یین و جشم ظفر بر لب زر بعث الحمیر بعفت

فر و د باکه بر خجو کون ان ابکار رخضاب کند و و نشان زبان کرد و تیز و بر ناره العدان نوع السیف اللبان ه

هم آن سر دان عمر شی اورا ند و با سبیخ آتش نقل یی اورا که باد تجوزت ور سر دانست که کرخ رفت

سار و دار زم که رنگ غبار از روی آئینه ظفر بر خیز دو عروس ع لعاب او حجلهکه ه

با هیبت برگ و ضعف حال تا به که ظلم ... [illegible] ... نتوانند بود عربیه رقیق الحاشیة اهیب
لم یثبت • یرمی الرماة الا الی المصائب نظم گرد وزن تشبیه مجمش رای گردان بر چون • ما بید اوراق
مجمش کمان خاطر ربایان • با دو تیر از کمان ... جان و دل عشقه • با ... در بین الناس ... [illegible]
در برابر خرد برنده ... [illegible] ... صحیفه برگ ... جهان لشکر ... براین ترانه کرده
دلخنگ حصن حصینه بنیت بایار ... [illegible] ... بیاد درود عربیه علی نیات الطیر ...
... • وليس الدار ... مثل الثعالب • وليس الصعب ... كالمقدور • وليس البحر
... كالمذاب نظم ... [illegible] ... ترنده ... بود
... [illegible] ...
... [illegible] ... نظم ... [illegible] ...
آتش ... [illegible] ... عربیه ... [illegible] ...
... [illegible] ... صلدرت
... [illegible] ...
... [illegible] ...
نظم ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... نظم ... [illegible] ...

دارد

در لشکر چون قبضه ... [illegible] ... عربیه ... العجاج ... [illegible] ... کل امر ...
اما ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... عربیه ...
... [illegible] ...
الاسماع ... نظم ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ... نظم ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
عربیه ... [illegible] ... السیول ... الجبال ... [illegible] ...
... [illegible] ...
... [illegible] ...
آتش ... عربیه ... [illegible] ...
... [illegible] ...
نظم ... [illegible] ...

هسچو برق اندر پرواز بشبهای چو سنجاب ۞ همه در اندر سر در پیچیده رفته بنیان ۞ علم شد صبح
از پای بجوی ران رکاب ۞ رسته در [illegible] نعل ۞ و شبهای [illegible] چو نقاب برق
جستنها چهره بنگر در [illegible] بر اسم مصافحه پیدا شد **نظم** ترکش طرازنده در نیابت ۞ برزند
زهره از ارزنگ ۞ زهی [illegible] کرشان ۞ ترکش [illegible] ۞ در پیش جیحون لشکر جرار
در سپاه [illegible] رایت افشان [illegible] الله که هر یک بزرگ [illegible] کیوان
بر [illegible] در [illegible] آفتاب بر روی [illegible] گفت [illegible]
کفر [illegible] قطع گردی و آتش [illegible] یک [illegible]
نظم ملک [illegible] فلک [illegible] آب [illegible]
و [illegible] **عربیه** هم [illegible]
[illegible] ۞ [illegible] آتش [illegible]
[illegible] در میدان جنگ [illegible] چون آتش [illegible]
و از خون [illegible] لعل [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible] ترکش [illegible]
[illegible] ۞ [illegible]
[illegible] خشم [illegible]
[illegible] ترکش [illegible] فلک [illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]

دواوا[illegible]

دوا [illegible] ۞ [illegible] ۞ مستعطف [illegible]
[illegible] المیدان [illegible] الحداة ۞ [illegible] البدیع [illegible]
[illegible] ۞ [illegible] ۞ [illegible]
[illegible] ۞ [illegible] ۞ [illegible]
[illegible] ۞ [illegible] ۞ [illegible]
نظم [illegible] ۞ [illegible]
[illegible] ۞ [illegible] ۞ [illegible]
[illegible] ۞ [illegible] ۞ [illegible]
[illegible] ۞ [illegible] برق ۞ [illegible]
[illegible] ۞ [illegible]
[illegible] ۞ [illegible]
چون [illegible] ترکش [illegible]
[illegible] چون [illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible] البحر [illegible]
نظم رنین ترکش [illegible] ۞ [illegible] ترکش [illegible] ۞
قطعه [illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible] ۞ [illegible] **عربیه** [illegible] ترکش [illegible] ۞

الفتنة ان الفتنة غالب الموت و دار المسیح اصابته دار العدو بحر آتش
فیه بحر حدید و زره‌ست و زره گری دم یا راز رمح هم آن بر زره گر آرزه ملک فروکرد
یاد آسیب در گریزند کز جو آب روان شود و در آتش چوب به زیر پیرزه و کیسه
بود و درگه زیر دوری بر آب ماری آن شده مثنوی ربع القرب من الله ما می بینیم
ربع السما فی المحار مسیح نظم زینسک روز و شاعق ز حوادث کرد بهای زره
کرد غبار گرفت چنان تیغ تو زرس که لهب بار آورد بغض رأس ملک تیکش ریز ورکرد
رهق ب اجنب مرغ زره اهد المحنب قوم زر از زم چاپ درش داد اندرون چون برگ
بید از باد زرد کلش آفتاب در آب مسلسل زره نظم ش اسد لسان گر زره بین اندر هم ازش
چنان کان فرود رع می کنان که در اسپاس عرض نظم از هست آنچو ان سا زرخان کرده کرتو زرتش
های کند قصد بحرزان وسر زران الصدام در دی که آنشان زین هیز گفتند با سطر الصوار الله
نفح حرب و درگریش اهد بغض آب ان آتش در زمین معرکه با ذکر اند از دگر زوی چون آن
آب از باز از زه در نظم به گران دل زده حلقت و بدان جسم ما غصه بر زره ملک مرکب
بیاد دهان شادوار برآورد برق تمشیر همه بران خون چار بید و خنجر زره پیکر از درنج دگر
کند می بارد وجهه بنای بی لعنت برار گلی نیلوفر آب بعضم ناخنه اند در بارنج سبزه
بسر رنگ لعد رنگ نشسته در تنیر آن ز غرا آن می شود در شهر موج طل دیده گلک دری ابها
می آرد و باشش رزم چون صاعقه مرد بیلب سرخ دوز باران خون خاک رزمگاه
سیراب پیکر و آن سینه هم از غبار زهر رخساره مهد است نظم بر بنان گر زار صبح ابکر آن گفتن

و از کلی

روز کین روز انجم بر آید که در زه بنیان و گرش خنده بی دوران باید که تمشیر تو یافت
بچو خضر اند در کشتی زنده ماند جاودان و جنجر و سیف طلیس ارزاق اعدا و در ارگ در خنده
بر پیکر الماس الگل آن یاپوی مورفام پیکر و در جنگ جبان آن در گمی می شود نظم از تیغ عقلبت
رهی موروفانه نیست هر که به پیکر سیان که آن تیغ الگل های موروث آن زرگس
بید او است بر تیغ چو آن بر بنان آن تیغ تیغ از به چو کز حو خود لقمه می گیرد اما این صفت بچه
در غنچه آن تیغ و در زرنیف بیره و گلی مرد زین است یا پای در قعر در بجوش یمنی
می پوشد نشان آن گلی زبان آن افعی است در ماهی بر آن پیکر در دو خشم زده چشمهای
خون می گرید نظم زلف نشان آن تو یارا زده و گلشن جو سیاب بگریز و از زره باد
کی گر نشان آن ز بیجان در آرد با شد زهم نشان تو نماید بحر ملک از است شنان بخواهد
بر آهنگری بر دو بال گرز حرب تو در اعدای و کار جمع نشسته در جا میهای الکوکب
نظم اگر سر در آورد یا ز او نشان آن ز ره گفت هر انبه چو همه چون خنجر سر آرد و در تیر جگر دو دانشه
ز تیغ زبان ز آتش زره سرخ به چو آن آتش بصر در دیده و در قو دارد و نرخ آن پیکر
و از زره صف نمود را زر نیم بیاده در آن زمین سید رخت و در فقره بیکان نفاره صف
ناپید آن جنگی چو آن پیشت قدرت یکرزا بند جشنه مصفور آرگر و بنیب روان بگرد
نظم کی گرفتید است مرنا گش رانه و در آتش مرکب بیند است صرصر دو از خنشم
گر زگران مهره از سنت زنده پیدان و در گلم سرخ و در ردی مصاف بزرگ آن
اهد پشت بهر سید اند زر از جمله چو آن گشتی بر کشتی می نمود نظم از شتاب

از تربیت خسروان جهاندار بسنده باشد و در تربیت هر کرا اهتمام نمایند در وقت لطف تعلق [illegible]
از هم از آنکه خاره آتش بر افروخت و از زمین فیروزه رنگ بر آید بسیار فیروزه فام بر آید
دست امکان بخون جگر [illegible] آن بسته رنگ که لب از زاغ گسسته [illegible]
لعل بگشاید [illegible] گرفته بود و [illegible] و مرجان گشته
[illegible] آسمان [illegible] شاه جهان [illegible]
زر بخشش بهای افروزنده گشت و از [illegible] لطیفه دعا النصر الا من عند الله العزیز الحکیم
[illegible] آتش [illegible] از خون
خصم [illegible] میدان [illegible] چون
[illegible] گشت **نظم** [illegible] تیغ را [illegible]
[illegible] جهان [illegible] حال آن [illegible]
جهان گشت [illegible] مصحف مجید [illegible]
که [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
نظم عجب نباشد اگر [illegible] : نشان کند [illegible]
که لطف [illegible]

ابوالمعانی

در صفات احوال ایشان [illegible]
از [illegible] عدل [illegible] احسان [illegible] صدق [illegible]
عقیدت [illegible]
جشم [illegible] مملکت [illegible]
[illegible]
[illegible] فیض الهی [illegible]
شکر [illegible]
از سلاطین جهان [illegible]
[illegible] احوال ملک [illegible]
و اعلام [illegible] اطراف [illegible]
عدل [illegible] مملکت
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
چون [illegible] **نظم** [illegible]
اگر [illegible]

ارزانی داشت لشکر منصور نصرهم الله [illegible] شدند و اقبال روز افزون

خداوندگیتی خلد الله [illegible] آتش [illegible]

[illegible] آب [illegible]

قطع کردند [illegible] باد [illegible] چشم [illegible]

آتش [illegible] آب [illegible]

آفتاب [illegible]

حکایت [illegible] رنگ [illegible]

نظم [illegible] رطوبت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible] آتش [illegible]

[illegible] رنگ [illegible]

[illegible] نرگس [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

روز بنفشه [illegible] است گل [illegible]

[illegible]

[illegible] رنگ چون نرگس [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

نرگس [illegible] لاله [illegible]

[illegible]

[illegible] نرگس [illegible] نظم نرگس [illegible]

[illegible] لاله [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible] رنگ [illegible]

[illegible]

[illegible] نرگس [illegible]

[illegible]

فتح کمر خدمت در میان بگیرد که هر عجب شده هر که دنیا گرفت از آن کس ازو در جهان جمشید برابر است
و رابی می گشت دولت همواره تنی از بان آئین بدیع حضر روی زمین برگ ترکی جد بلند
بیگی بن احمد فرزند شه است و از آن سبب قابل برق تا شد ابد کران ترشیده نظم
سر رنگ ارنگ ببیند مقصد است کو که شد خوردن از آن در این جهان عزت ورزی که بعد از آن
زلف دلبران معطر گشته است و لیت ها چاک چون نافه پر از رخش مشک اکنون شده
در وصف درست مشاطه از عروس بخواهد بر بزر لطف و جمال امرا است و لعبتان گلشن را
در لباس رنگارنگ جلسه و سیادت کی ترخان درد بستان انس و در نان بحجاب فرحی گل
ملقم مستمر نمائید و از کمال ذوق زبان صدق نظم این معانی را آرا شنید چشمه های آب زلال
در لطافت کوثر حکایت میکرد و از غایت صفا دل تا رنگ ریز و در قران
سر سبزی کنجی آن که آل بلند رتبه مزاج چشمه سلسبیل گرفته است و از غایت بسیار در روی
فاضلات حیات و نشرات که چشم ارباب و کل سبز و در گرد هر خار بنگرد و کم است
از روی تابعی چون خطاها میبخت و ما تند چند بنگار زده و در روی سبزه ها نظم ای جوی آب
روشن روان سبزه گرد و روشن تر دولت که بیحسی برآینه کرد از خوبی سبزان جلا ماند بر زنگ
و اندر میان نغز نگار روشن آینه و اگر هم شهر و ار حی از تخمین از روز لطف از بهار رنگین سبزه است
دولت و لب طلب پرآرخ مه دیگر است آب و انبار رفته ای انداز ره تیره خاطر شهریاری
از استر گشت و تماشا فرح و حال با او دل با هی روان و طراوت زیادت یافت و تیار تر مصیح نخست
روز از فی مراد بداند که و رای ان تنی و قرار آید بگذا نالفظ فواید بدریف و بسته مستان و در تا

بیاد

صاحب عدل و داد رسی عدل انصاف و احکام العدل در راه شریعت بشنیع و منکر گشت نظم
کر بکشد ز خوانت حق با خبر است در رزم انگشت تیغ ز سعدی میان ای کون ایمان اندات
عدل کسری علم شجاعت در جهد ترک انگشت پس بدولت عدل کسری شکستن عهد روان اندات
رفتنه هنگام العدل چون کبر بت احمر و آسیب عظم مقر ماند رها آنکه جهان گرد از حرم بلند
بست نهایت دو وطن جا نهاده چون ای دو رحمت زدی از آن عدد و تیار کشیده عجب
بیدار گر نشیمن جوی رستم فنا که ذات رحمت و خواه حوی در زردن صلاح تنها ز قهر جهان
گرفت و عدل او بکشای عزا ان ایام و بلدت بسیار فقیر رخت و انصاف سبک روح
ارکان بر کف سرت گیتیت و روام بهار است و هیچ آفریده را نگشت شرف و حال
حال و خیز نشاند نظم در انصاف او باز بودی و سلام کبک در نکته باز بودی
بجز سلاب کسی ره زن نبودی و بره بر کس به سوزنان نبردی که کز ای اسب ار اوبست گریزد
قبا بر گل نکشتی پاره از باد و کبوتر ز عقاب ار حی نیند بچه ها گرگ خوردی میش سولند
در آن دم حیف که بلطافت جیب دوستان در زیر عمارت شیرازیان و در آن یافت بود دولتی
مکرر ادبی از تیغ جهانگشت از راه خواسته و دور دور خلاف و دشمنان کمی قدیم از دل ضمیر
نهان دیگر نداشتند نظم ز دشمنان گلشن دوستان نو گران عدالت در روز عشق رنگ رو کرد
زمره آنده شدن ممکن است ممکن نیست ز دشمنان گلشن دوستان نو کردن نظم در عهد او
اگر کسی در کس پری که زانی و آرزو نیابد روان و درداده ارزان تو خشنده طاهر بخلاف ملحم
فر آلوده و دارحمت سینه گیتی بی مسلمان کج نهادوه در نشد رنج ز دو فناعم و درد نشخ خان

را در قبول مال خزانه اماره و در زیر ربط توبه لقد لقاق نهان کرده **نظم** نکو رزدان سلف را یکی
ربان را ه که هرگز ز برق ما یدر دزدان را ه بجای نهم عذر اهل مار زرنگ نیستم فنه مایه هرگز اداکشته
و چون اصرار او ایستبره را ی بر کفو صفدلت روشن شده انار حقد کینه که در روی سینه
نشاط استیداد است رجوع دار بدل گشت **نظم** برخ او ز اشرار بداست که داشتی کینه
زخشیه کینه است **عربیه** و فی سینه ترجمه ارا ما قد امسی الضغاین والحقد یلتهب فیه
عقیدت السمع مبارک الشمه الهیه القابل تا در سانیده اند فرمان ابقی الله ما دامه باقضای حکم
سیاست نفاذ یافت و شنیع اعمال گردن سرانه کرده از تن جدا کرده شد **نظم** گر ز رزم تیغ را
لیله اما هی ان اکنه ارزانی بکنند کند سلک مالی ان تیغ **عربیه** اقتاب سیفک عن زندیق قاتل فی الحد
فقال للبغیر سیوح ه بر بدسگان تیغ نهی از کار ارزانشند ز ربک کشند مشتری اتی ان تیغ
و نشان آن نظم و بسترگ که در زمین صفلات پرشان نمود و دیده آن را ب بعقب غفلت روی او
بخشم و شرده ان بوی رسیده فاقت عاقبت کیدیت در تو ما ی یعنی و مکر اولا یحیق المکر السیئ
الا باهله محمد بار گشت **نظم** اگر بد کنی کینه بر تن خود کنی نه چشم زمانه بخواب اندر است
برابر ارباب نقش بر آن انها بر زندان افراسیاب انداخت **عربیه** قضایه ان الیمنی
لیشرع اهله و ان علی الباغی تدور الدوائر و حیق المکر در عهد این پادشاه الذی الکی تیغ او
عربیه بیکان لقبضه در کشد درنهایی اره در نشره صفک بر بار و ارکان نسیر را ی
بتو را که در ساحات و مقامات او دو الامی بر ارکان خواب فرارکان شد ابر و دار و ارکان و مکانت
او دو بجامی بر شده تو سم حیز الهویه با بابت احمد لطف گراه شد و در تحریر نیه نغرض منصف

بوده ری ما بکنه لوقرنه بیان ملک و تربیت را ضروری است و تا ایام رقم نشان نزد
و رفعت بد بهی بمقتضی لفظ ما ننسخ من آیة او ننسها نأت بخیر منها در سلطان عهد کرده اند
در مجلس لطاف را آل عمر السعا بزیبا افروخ افرزند و تشریف و اکرام و تجلیه مخصوص گشت و مثال
فرمود اند تا در تقدیم ابواب سعادت تعقیب افتتاح بجد بنگان کنند که در امایه
اعمال این پایه دولت مشترکات ماجوال و شأن تفاخر کرده است و در وجه ارکیب
قدر خویش و مرتبت کبیران یافته **نظم** تا به ابر کرم بکند از همه او اثر فرمان آفتاب را
بس بکند به باب در فیض انوار الطاف و فیروز تبه و زیادت گرفته بود و در دو ده
در کار معظم رزمگاه بحر عظیم البحر گرته گشته و مامنوق گزیده و اداب پسندیده و مرا کمال
و حجابه این رازی مکتوب و تیغ شعر است متعلق گشته و متقارب بنده و لطف
قریب و بسیرت محبوب باد تا نه که بر تعقیب ایام تاریخ آن بر جریده روزگار محفوظ خواهد بود
احادیث مجید و جوانب معنا ما و کران تاریخ تر تبیح و القلب و فیروز مشیدی و ترتیب ارکان
بیدیگر مرام شهریاری و مرتبه جهانداری رسیده و قدم تقدم بجناب سروران و مرتبه آن عصر
نشاره و قارک ان را بر زمین عدل نشده لاحقت تا عداد و فرق سای بنده **نظم** سره
که بر او کرد بر زمین بجهت شد زینک فرق از تا خبر با قدر ایزد **عربیه** تحت مع الدولة فی ان
فی عرصات فلک بردان الفرط شهابة و چون فی ظل خطیر و انصار از عالم المرد و حالت
الطاف فارغ شد در دامن اقبال و دولت و طول تأیید و نصرت مراجعت فرمود
و در اکب منصور که چون بروانه و اصل شمع وفا بودند بکمر دار نمند شعله آتش ایشان بر گشت

که از اوجات بلند همت دلیران گشتند نظم سپاهی که بیت چو امواج دریا
گروهی که کثرت چو اعداد حشر؛ به نیزه همه حافظ عهد ایشان؛ بجز پیه و اورث رسم حیدر؛ بوند
در عسر از صف صفها؛ چند اما جو اعراض قلن را خروج؛ چون رایت عالیه اعلاها الله تحسین
اعلا رسید از رفعت ماه و ان چون قمر صد لکها از اوج کیوان گذشته بر دوران کی ان
چون قاعده دولت قاهره دلاوری بر فتح و فیروزی عقل از تقدیر صحت ان عاجز
در قاصر امده وا ظفر دیده و هول روی عرض ان ما لشکر ظفر اثر ان مانده و از فراز ان کیفیت
حصار بودن از حصه ان پسته اداری نبرد؛ حقیقت الحال مهدها کرد کتب بر بیه طالبیه امانه
می گشت عربیه رب العالمین سحر تحت السری و دیمانه؛ الله اکبر فتح امد بنال الامانیه نظم
باشد که روزها در اطراف مردم مقرر؛ بابرج کارها برفرق ام خوان؛ چون از رشادها
کرد ان کلم سر کیفیت گرا اکبر ال اکیال ال امان؛ دلشکر الکلام رایت نصرت کنا دره تسخیر
ظفر گشیده و اراده و درکرا قلعه در امد و انقطع گرد لشکر مخالف راه دربندان کرفتند
وان گشت قهر عقاب و اثر فکر از در ولایت برآرد و اراسند بمو ضیع روح اعوان از حضی
قال کسیته در بیه و گریز اشد و در شان امان کردن ان صبح چون بر زمین سیر کردار شدند
و سر وران ان قلعه اسلم شد که اگر از تیغ ما برتند و جان امانی که بجز بندر زدن و صفیه رعیان جنگ
دولت شیعیان و منهدم و اهل حضرت رجال ملک ان تمرد که فلان و صورت
حال ایشا با جمیع چنین در گم گشته اند عربیه و اذا رأت افواجا به سی فی دین؛ کان الحرب
لا تنقادم ان الحرب؛ و از حالت رایت ملکانه رای معقول مان ان خطه سر رخنه بند کرد اقدام

دوباره فرمان بر ززی نماز شد و سرا العال کند دولتی و مراسم شکر هدایتی قیام نمودند نظم
در خیال در شکستی کار زیر خیال تبریز؛ از سر ها زیبای بی ها می درو بار ظفر ان؛ در خلعت خسروی شیری
بنو بیدو فتح چون؛ در رای کار فتح زرمی چه بیرون و مرسان؛ بنیاد امر دعوا استه مسیح مروری از شرق
اقبال بدمید و رایات نصرت اثر اسلام ظفر بر اوج ماه افراخت رسم رسمی ما به
بر سامی جواد نام بید و خورشید فلکی کرد نظم رایت برزاده فتح دل رایت ظفر اثر؛ به غیبه اعجب ید
بهای یک دولت پیروز؛ بحر جوی مسیح نام کم در بر افق فی لطف سعد بخش اکبر است سرکرد ها
در ابتهاج عدت و فرمان امد و تشییع ان ایران اتش نیزه رف و دیگر فتح رخ از ان شاه رسید نظم
بر امد ادر سر تیغ اتش افشاند؛ کی نبرد بام مظفر اتش را ب؛ نشان رایت جهودی نکوفته
نصرت تیغ محمد جوری کرد ایت زیر ان اتش ناب؛ رخ ان صواب او اعجوبه حضرت عزیز
اعتضم بالله السعادت والقدم علیه ما الکرامات؛ وقتی شد و درویش راین متبرکه بی سقف
سر و سلطنت و مرکز عز و عبادت بوده امد اقبال رو از فرزان در رفعتها مواقف میم گشته از
دولت سالاری ملک اعظم اقلیم سلیم کرده نظم ابا بی کیانی دختر ان فرمان بر افلاک بنیاده
رخ خطه عقب سر و در صد و ده بجا و نامیع امد لشکر کاری ساختند که از رحمت بسیار
عرصه ان زمین فراخی تنگ تیره از حلقه خاتم رقعه ان برد ان سپه و رایت لشکر با نام صبح
ان انجا در بزرگ چو نوری از خشم بزرگ رده در قله ها نهاد نظم رکز رسید و از شتا نیاف رخ ارید
نب راه در ای نازه؛ و رایت حصن کدام در اساسه که خیر منیر مصابیح ان الشکر نگران از لرزید
ان التفات بالا سطر نمانم احوال ان حشر بر رسیده سپهر ملکت ره مه و افق صف شرقی

مملکت حرمت و تمکین قدم نهاد و دولت دولتخانه اعظم مخیم مجلس زرین در صف کار کرد
خداوند سلطان اعظم صاحب قران عالم پناه زر و گوهر جهاندار بنده‌وار در جشن و جشن فر
شاه فریدون نشان قطب الدنیا والدین اعلی الله قدره و اقتدره ایشان امره کرده و گوه
همچون دانه و باران بار از جهاندار آن ای از درخشان بر و دیبا و گوهر گنج و دیبای در فشان
نقود ایشان نثار در جشن این انفاق موقع و مطلع موضع الفا موضع لطیف روی بود
و کسوت الاستقلال و لباس الاستیهال خسروی بطراز این ترتیب به در نیت و سر در
بیابی که فتادند که کار جهان مرد سر و جهان گرفت از دو خزانه و بیلوت و بخت
پاک با تهنیت بر سر از ملک سیمان و شاه این سر لطف شد ریاض تیغ جان و خنجر
اندر بر ممالک هندوستان رسید قهرمان و فرمان روان گشت **نظم** تیغ خورشید اگر
نه تیغ زند؛ بر سر ماه آسمان فهمند **نظم** عروس ملک کسی در کنار گیرد تنگ؛ که بوسه بر لب شمشیر
آبدار زند؛ در دولت آن آفتاب عظمت از عهد فرمان بری بلندست فرمان او بر رسید و در کرانه حشمت
داری بانظام جهان بازین گرد **نظم** براسم او دولت القصه شرف در بنشست که به سر کوی
گردون تشریف بر زیر قدم است؛ و بچشم مغفر و مانند قدم افتد بمشک سر از آن دهر و چتر او مخفر نهاد
دور سید آن نیز آیات ربانیات گردی بیعت از سرکشان گشتی و مفسدان جهان بر آرد
نظم بهای جام ملک را که تیغ زر آن آب؛ دست از جهان او گرفت ازو کس ضح
و ضبط شاه و قضایاء و مابانه در اطراف و اکناف عالم سر و شیخ شهر و در و کوه
و بلاد و ملکان و حصار بهم سلام و محکم شکار را منقاد گشت **نظم** زبده است آن که مجد بر او بس رنج و حشر

دوام شتها

دوام شتها بیقدر روزی که پر کنده که اندک مملکت دولت هدایا عرض ایاب و ترسم ابت
اقرار و اعتراف کردند **نظم** همی بجز نه نمانده دوستان بکشی؛ تو را با لطفی تو دشمنان همه در فراز
در بند قسم در اندیش و لطف در جنبره اندرین که مضیق الامر در ملک و جابران فالم الحمد لله فی ربیع
همه دلشادان او ادا جو کشند **نظم** عبادت مسیح او کرایش؛ که ز حور ملقه در بیراید و درباب آن زکر
ولایت مدت عمر الحق العدل جوع تلقین کردند و در صف و دشت و رفاه حضرت ایشان و در تقی
این عبادت ترکیبی آراستند که **نظم** عیسی فر از آنچه سکندر؛ آن که مسیح اکلام را بمدد **نظم** کرد شما ز بعد او این نفر
شاه و اراکین؛ از تو زهای رحمت نشانه را **نظم** در مجمع که او شرف منقبت و وای آن ازو هزار
کردار او جیب شانه و اقتدار امانه فصیح لطیف بنده را امداد آن زمین از زمانه در مابعد تو
هیبت در حسن هیبت او امرا او آن کرم اجتهاد بندی دوزنه به الفضل فرمان از سر الحمد بر خیزد
که انفرد اختلاف و اتفاق او در صحبه او باز الکرم والصلح کمال الله و بتوسع و جلوای طالبه کردید که بدیک
کرامت مشرف گشته ایند از انک الاسم المفرقه و زن قی کرم الحقیقت دریست جاوید بر روز فتن
و ارباب دانش بر شنیدن آن علم انک باز ای عصب قیدی شد و بعد که کته در آن محضر مجید در شرف
بیان فخر و روزانت جمال الحقیقی از آن بر آن که در کشیدن اکتساب کمالات و خلاصه آن بکوشند و در فقر
اندیش او را در کلام جسیم بیان آن اب در صحبت جلالت نمایند و بر بعد آن آداب قدم در دایره مجد آلهی
نهند که فیه رجال یحبون ان یتطهروا والله یحب المتطهرین آیت ازین ای فی بس
باید کرد حال جانب وزیر آن و او بس تیغ حاکم بند او دانشمند گفته است باید و زمانی آن زبان
از ترک سر کرد و صنف بود نیز بیشتر که کرده اند به الفرات و با بس ملک نه دوران که نزدیک

بست خانه نگذاشته تا مزید اختصاص و محبت الهی با جلد فصل مقالات شد ابر که اختلاف
العبادات الجز ها روشن کرده و اقدار و مراتب اصحاب همت بمقادت درجت سرعی که
تا اهل العزم تا تمام الفرام پیدا آید **نظم** تبرزی بیده روی خیطه جسم و تیغ تیر ازی نگو نوشته
قصار جان قبضه خنجر تیغ گوهر آتشین که از گرد دریا آتش خونریز دیده و دانش و دیگر که به مهر خنجر آن ریخت
مه سکر خنجر اگر در رفت شاه رفت بر روح کیوان نهد ابر هست روز کرده ان کلاه آفتاب
فرو نگیرد و رجعت کرام سایه الطف در جراً الغرف یمن دار جهان آرایشی با اندازه عیب
و تحسین الالفات خاطر مبارک و ضمیر منیر از آنی تمام گرفت و اقبال دولت القضات حیف نقرای
پیدا آمده و از ابر رفت ان که با خنجر ظفر پیکر و توانکان بخشید ان خلعت بهر دو جهان
گشت **نظم** دو ابر اگر زدت ز یک خلعت نهند دستانی بر دل نهند مرکز ابخند
رونق ابن آداب بنده بروی و دلبر ها که از ان بکمال آورده شد دو رعایت حقوق زینت
و لشکری اشارت علم رایع و علم سبزرنگ عزی خجسته پی هم حشم داشته اند و فاعده ملک
جهان نویس بلند کرم آن در رسم تحفت بنده زبان و دین دولت مدبر به مسکر کشی نمو انسان
در الصور حیف بیاید **نظم** جهان لعل زیر گرد خوابگاه کرد جز در رسم با تیغ زرین پر رخشان
رخش سینه دشمن به تیغ الحق فی سبیل الهی بخشانا در ارزم نهال دخشان و تکلیف شرح و صف
از ایشان صلوات و اقدار عزت معاصران مانده و از انجا ز بحث و تباشیر صبح الصفات انسی نسبت
انقیاد و درو رفت تعلقات علم از عرصه ممالک منشی گشت و بلندت در کام جهان ارواق
آرایش فرق فرقدان سایه دوزه این لطف فیروزه بر آن رده تا نه اصناف ملکی از آن

جهان روی نهادند و سروران کیتی دیگر در کشان اطراف در وجه وحشت بارگاه معظم که
کعبه زمین و زمان بی آرام بار طواف کرده و کرم فشد و همت بلکانند نظر آرائش شه نموده و روند ربت
رفعت افراخته بر سپید و قصر جلالت رفیع تر مملکت در ابد تا آن گیتی کرده تا کوه لشکر
گرفت و زمین تا آسمان اندازه فسحت روزها آن تا زمین بندگان حضرت **نظم** تا زمین و زمان
برز آن جسم برون لشکرت از آن سپهر اندوزه افزون باید ادبست مهر و رسته چو روی وزیر
صبح عیب اسرار تیغ صبح عکس آن بارت دولت آمر سروران سپهر بخاطب ابن اید و اکاه
نهاده اند دیگر دولت ان دور نیست این بارگاه و در مجلس انس و خلوت طراز
لطف و تواضع جنان سلک دور که از فرط بنده ازلی الفاوت سیاه مالک و مملک طراز
لشکر دورها و حدود بباب عفت و قدرت و از بزرگی عجب دار سرچشمه مبارک و شیدا
بیاید و روز بار در برابر خسروی خزان جهان داوری که اکسیر دوم و تقصیر جهان و از بند روز جهان
رسید و در وصف ایمنی کان دولت وردی گشته وجه نکته در ناحیه الطاف ان داستند و در ماطرف آن
همواره در مسند عز اید ل دولت بروز آل برکت داده بود و در صدد عدل و انصاف به نهاده و تعظیمی
واحد آن که جبلت القلوب علی حب من احسن الیها داده جهانیان جذب بیکر ره نهاده ازلی
تو تیرزان روان و مهر و علی الشیوه بالی **نظم** تا ز عدل تو انده جهان برد ز بخت
چنان دوره که برون آفتاب دانسته جهانیان ز حمت نظر زهره ز خاور تا مراد همه کامه آن
دو مجلس بزم عجیب کری بهر که کاه دارا دسته چینی کمند دیده که از آینه در جمال خوبان اش
از دیدن خورشید رخ روان آن است گردون وارد تاج عارض دلفروز هم یکسان قمر باغچه ای

نظم [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

خوشبوی‌تر از عنبر و خوشتر از عقیق ، روشنتر از ستاره و صافی‌تر از دُر ناب ، در یکی از [illegible]
اندر فتاده ، از چشم آدمی گریزان شده پنهان ، بدین چرخ گرم شرف گیر و بگذر کند عشق از چشم
سپهر آتشی بیار یاران **نظم** هلال گشته لعبتی عقیق برده تا خواب گشته در انجمن شیوه
برنا و آن ، زر و دُر اندر ساغر ریخته نامی از برق در دل و جان برافروخته و صبح صبحی بکشی چهره
عارض بیگران صبحی منور بکمر درانده شراب لعل رنگین از چشم صراحی ریزان ، یاقوت احمر بر آینه فرشته
و بر آن عقیق سیاهی ارزد ، ساغر بر دو شعله آتش زبانه تیز **نظم** از صراحی چون مدام مل بار
اندر چکد ، مشتری گرد [illegible] به سیفام امدامت ، در میان جام رخشان [illegible] گل کنند
راست سبزه‌زاری که خورشید اندر جام اندامت ، و ندیم شاه [illegible] آفرین ارغوانی
سفرای آتش افشان [illegible] ساغر [illegible] یاقوت روان [illegible]
قوت روان و دماغ می‌کشید **نظم** دُر از صدف [illegible] ارکش
که [illegible] چون صبح آفتاب [illegible] چون [illegible]
[illegible] لعاب [illegible]
شراب [illegible] ساقیان [illegible] لب [illegible]
ربابه [illegible]
[illegible] آفتاب [illegible] **نظم** شیر [illegible]
[illegible] شراب [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

تحقیق [illegible] از رنگ [illegible]
در باب [illegible] **نظم** شراب [illegible]
[illegible] شراب [illegible]
[illegible] **نظم**
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم**
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]

سر نعل‌ها را سم زمین داده و از سم بود و عاشق بر روی زلف دست داشت از نقش طره
[illegible]

[illegible]

تاب بر بربان صید کرد و از حزن بحر هاک رنگ نقش می بست نظم هر گه بر باد
بود ات برنگ بستان بان هر دو در رود رنگ یکی کرده برلاله رنده
یکی کرده زمین را باد و رنده از برگ آتش تخم سخن در رنگ باد بر شد
دور انجم انگیزان ال در بر سیاه و حرص خون برگشته و رنده کان نخجیر چون ابر
دیار از گشته در تماشای لب ان فلک و دور بقصر ار رنده و تیر از خشم تیر و دیده دور
انگشت تعجب بدندان گزیده و با دید غزال اسرای لطف بر فار و هان مدیح و نثار کرده
و نثار از فلک صف کم نرفت و نمود بر بسته و ترک فلک بسان
کمان از وه طاعت بجای طرق در گردن افکنده و بر چنین بر کربلای نشست رکود
است وان کتاد خوانده و کلیران بر او عجب تیر و زاغ کمان زنگ بینی تحرج بر ان
ربا بنده نظم نیا رهای رنگ آوازه و رکاب ابر تیز ز تیر جنود و حزن خون بگرفته تیز
و خشم البسان از دل چون برق آتش برافروخت و نقل و کمی فرس جلال است از قرار
بود که از ین می راند حت و فرس زمین از دل نقش دمیان جهان بگرفت رشته عالی حزن
اب ز راه لطف روز ی ندیرفت و از جنبش دست باد بیابان چون کمان در رکاب حزن بند
می بود و بعد و قول جلال کردار هر کس بسر بر سیدا و نظم و فرس بر برکس گریه و بکر نعمت
و خر هاک اندر زمین سکندر از نوکمان چون بر عجز چون سایه و ر است سلطانی حرامت
دلخواه اندر ان اسلحه بر سر فرازانش چون بر زمین بر بنی آتش تحریک داد هم آتشی بر نقد
بنیه برکستوان در میان نفس فتح ره باد ماند سوره نگند بور چشم بر زن بر سیم را بر ان جانش

بنده و سحر گه سپهر و بار کشی چون زمین راه از ان سوی فضا و در زمین سحر گاه
دهقان تنگ حال بر کمر عقاب جان شکر ابر جگر تکاوری سید است و ترک بلکان نخجیر
بکف از خشم صید چشمه خون میگشت و از آتش تیغ صنوبری او شکر بید از حرف
برانید و فتح نخجیر ضمیرانه لحظه بفرق ام و در رنگ لاله حیرت مرد لاله سید او گلی از خشم
نشان و اسمان گرد ان که چون چشمه لعل گر خون باد کشته بود و از ترک کمان الماس
فصل حیث از البستان بهرف سعدان فرود آمده و حزن ماه نظم از صفا کاسه نیل بحر و جمیش
که بوسه رحمت و موید نصرت است اقبال نمود و درگاه با یران جهر تازه شد
در حقوق اهل مین عز و رنسیان در ودیع گرفته است و کلاه و سرکشی و سروری را نهاده
در دیار بقعه عالی جلب تحنک لشفره الدین اسلام ابر از وده با لشکر پلنگ دل کم
در مواقف جان بسپاری در سنگ لوای ماه بتازی سور و عرصه هاک در زنند و در آب شد
در بر شعبه از کمر بند و از بر آن جنگ نقض ان دیار سنگی بدر قصر ابو کوه از رخ از عزت
در است استوده امده و از نکسی تیغ سرافت جنبید بنکار سحر آتش جانش بیکار شد
و آتش از نفس سحر الماس گران در دل لطف آمد و آب بیکران گشت از سال اهل در عقد
تیغ و خنجر بیک سکان ان جهر است و بر قضا و قدر بیفشاند و رشته ان ذوالفقار
کرد و ده است نظم لعنه ها بر او ان اب برنگ آتش نعمت که بر خشم وجود و بکارک
رنگ اب بر ق ماند کسی برق را ندید لکن بار و ما ند کسی ماه را ندید حجم
دو در حضور این جهر ادراک چیز ارد ال آتش محبت زبانه زد و کوه محبت ندارد

و بجنبه الحضرت السلام لوسی دوار کرست و چون کلکت را بخند ایشد **نظم** دل ابا چند ای
بدل رود زخشم ٭ که چون چشمه را نیش را زچشم **عربیه** لکل الیه دوار الحکمة الطیف الطیف ان بیش
و بار رود ابری آتش بنکار دوران لند در همند بر رفتار کنی در کرد چشمه چون زبان کرده
دفاک را بادی سراه کرد رانید **نظم** به زرین درسایه هیکل کنند ٭ اسمان را فات
آلیس چاک روز لغت حکایتی ٭ در عقب سرکان حالت ستوه چهان چنان بجاوق
بود که کفی بر حجت سنفر گشته اند و دار حصار غرایب غزا دحق علی الموت دارتب
لک الحیره زجر انده و سر داده والده بالموت شد حیر ثم جهار بر ین و ما لحیرة الله لوتکم
مقهور این بقعان را لستر **نظم** چنان جراتی عجب اندران که کفی حرب ٭ عوز لود را ای
جان تیر بر خو از دو تیر فلک بشنی کشیر ان جان تیر خود بود فار لودی ز بر تیره جان تیر ار
بفور رسوای و در عقب بند که ان دستها بر الماس تاکرای و قبه زین سپر کردان
کردان چو ان تن فار گشت بر فار نکان سندی دمان شهره و الایاس بن کنف بر رانید
دکر دم این جا ی الحکم ان لیس رام لشان کرای دو دل دار بر فوج جنگ فوج تیر کی ان
اغاز لکف بر کشتی دو بر یک بتوک از کس در بند سار بسته باره و دیده سور بود و چنی دیگم
ساراز لغط سپید دراین ابر چشم بر دکتی و بیا قلعی کلف ار زدی ماه و فال ارخکده سیاه
برای لدی **نظم** کمان کهان اکر کرد بی چلم ان ٭ سک دستی اکر چو بند ستی کنر اماد
زچشم تیر بستا نند نور از دیده دشمن ٭ بر کی نیزه لکبت بنوا ب از زخشم تا بفنا ٭
نظم سیدکا ت بکمر رزم جو حرب طاف سندند ٭ کرم حیث طغند ای ملک کنو کیر ٭

نیزه ام بتی خصم بی پا بند ٭ تا بر بند لیم کیر دیده بند بیش ٭ دوار ایر کشیر ابر یک برق
ظفر می اهد رخت و دار کز هر خوان ان افتاب الحضرت بیرق **نظم** کمان بیاد راست
کرد دار لقاب بدحرز صد ز اران چشمه سیاب درا جوای کمان ٭ اب دار کشیر
تر بند ار مرکب کرده اند ٭ آب یا فتد سر تک زآتش بر جان زبان ٭ در روی پر ار
تیر های خطی کشتان پید اکبر دو دریا ان صحن زمین بر بار بجان ای خود **نظم** هر دو را
از خیال رمح اتی الملک ان ٭ سفر ترکس مارضی کرد ه اند الحکران **نظم** ز تیر تیر های
نیزه دار ان ٭ همه تیستی جو اطراف نیات ٭ دارم کمان ان آتش نفت ان جگر تیر و ماه
در هم دره ده دره در بیسی جز آب میند در تخت دهر چون کلفر زتیر برد فلک سپر ان ز نهره
اپار رز ان هم شکیب در آدم جز ان ز زلب ان رمل تیر و دیس بر کنار لکی زین زره یک تیر
نظم بد ایلی که زخم نشان در چشم تیر ٭ زلیت یاد صد زدان کر زخم بد ماه ٭
راسبان ربنی کرد و چون شسته ره دو ب ٭ دم تیغ بدریا دار د دشید لشسته **نظم** را کشان
چو چشم رفت سحر ٭ کشته طالب مساعت بچشم کفی کجی ای تیر ان لب ان ما چون کس لرز
کشته اند دیگر ان لب ان ماه زره در اند ه **نظم** سار در کجا کس بر جوش کس از خان
چو ان بار صحبت روای خزعبه ٭ زره دریک حرکالبر ٭ و لکنی بود برزه هیچ دال کبر ٭
کلفر روار جهان تیر چو باغ ٭ کمر بست سدل انی قدر ابر ٭ ز بازوی مردان روا حسب
کفی ٭ جزم رحم بهاست رای دیده بتیر ٭ ز دو غات فرارت اب ما لاح چون اسمی ان تسی
اف ان کشته ار دار لقف زمین بین نفل با ده که ار ز ان ته کرد ان کد از کردی

رنگ لعل بدخشان گرفته **نظم** روی ماه از کلاه آن زخشان شست ماهی زمین آن
افگار کوی کرده بخشم فلک زمین چون برافزاید دست جوگان دار واز آنجا در آن خسرو
تاج خورشید رخش گشته بود واز گرد شه چتر بیان شش سایه بر گرد آن افکنده واز بر هاله گرد آب
دکان سوار بدیده آب سبزه زده باد آن سینه رخش آتشین ای او روشن گشته **نظم**
پاینده نور گرد آن رخش بر آفتاب گسترده سایه که نه چتر شه ایران زمین دولت در صحیفه
صفحه بخواند از فتح الفتوحات بخوانند اقبال در چشمه تیغ درخشان [illegible] در آینه نقش ظفر
بدید **نظم** به سعادت آن اسب رنگ آتشین نعت که کوه گوهر فام است [illegible]
وکشور [illegible] سوار آن دشت محشر شد و مرکز [illegible] فلکی دیگر گشت
کفی اسمان از عکس تیغ و خنجر دریای اخضر است [illegible] از رایات سرخ و زرد
و [illegible] ازدرها فلکی از [illegible] علم لشکران [illegible] شیر [illegible] رایات [illegible]
اسمان بخراست **نظم** هزار بار [illegible] خراشند [illegible] ایران [illegible]
با چنین لشکری گران **نظم** [illegible] پر اسمان [illegible] کمان [illegible]
بجنگ کرده [illegible] کمان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
منزل به منزل [illegible] گشته بود [illegible] روز [illegible]

بسالف

شب [illegible] زرین موج [illegible] گرفته [illegible] خورشید رنگ [illegible]
سوک بر شده **نظم** [illegible] سپهر آراسته چهره [illegible]
[illegible] که ماه اندر [illegible] سپهر [illegible] زلف [illegible]
[illegible] گشته [illegible] تاج [illegible]
کفی [illegible] عاشقان فضای [illegible] بسته [illegible] زمانه [illegible]
سیاه گشته **نظم** [illegible] که کفی [illegible] سپهر [illegible]
[illegible] فلک [illegible] **نظم** [illegible]
سیاه [illegible] چون [illegible] مجره [illegible]
کل [illegible] چون [illegible]
[illegible] **نظم** سپهر [illegible] گشته
[illegible] چو [illegible]
مجره [illegible] کفی [illegible] رنگ [illegible] نقش [illegible]
اسمان [illegible] فلک [illegible]
نظم [illegible] نقش [illegible]
[illegible]
[illegible] سپهر [illegible] گشته است [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible] نقش

چون نافهٔ شکفته در گلستان وطن؛ گرد او را پریشان کرد [illegible] نفحه بیت از بند گران
بوی آن لعل آبدار خوش ز عدل از سیاه سپهر باغ زمین بر افروخت و ترکان مرغزار گوی
سیم اندوده از هر بر در و مهرهٔ سیماب گردش از کمان زر تن زنند چنانک نظم
سوار شد از کناره میدان آسمان؛ شکل هلال چون سر چوگان شهریار؛ در سیم زر تحفه
برین لوح لاجورد؛ تا کرد گفته نقش کرده کلکشان؛ زادی فلک چو لجه دریا و ماه نو؛
مانند کشتی کمر [illegible] گذارد؛ بر شمال های دلنشین میان ناب؛ آهنگ [illegible] کشیده
ادر کرده از کنار؛ گه بر شمال دوان که از زر ناب؛ گرداو باشند زر ای مغرور فلک
هر بامداد که [illegible] زنار زراب نوشته بر لوح نیلگون آسمان پیدا شد نظم
هلال روی نمود از سپهر بسته کمر؛ چنان که کشتی زر آب زیر پایه نوش؛ از غایت
نزاری چون مستول روی بر راه کاهش [illegible] از آن رده بر دوار کمال لعوض آن چون ماه محاق
بی طاق نحول اکنون از افتاده و کلکی کمر از جگر او بهر برم شده که نحو دکرده ای رباب
سحر انداز [illegible] برای فاتران بستان افلاک باره رشته لال زرین زده نظم
ای شده از بار زم و ز بهر بزم ملک؛ گهی چو دشنه زرین گهی چو جام شراب عربیه و هلال
یلوح [illegible] کد نیع قصه ادوار نظم هر شبانه هلال از افتاب گره
لب آن زعفران آلود [illegible]؛ زبان چون [illegible] گنج زر از سرخ [illegible] تا برج
و با هر ای [illegible] کرده [illegible]؛ [illegible] کرده [illegible] صبح [illegible] القاب [illegible] کرد
[illegible] کرده برداشت [illegible] نغمه [illegible] آسمان [illegible] گردد [illegible] سوی

لب طاهر [illegible] صحف در عطره فانیه رنگ لب کافور صحف و غم [illegible]
زر رحیق القانی [illegible] بتفاشت و زلف سیاه لب از عارض آل [illegible] افروز گرفت
درات سپید بر سپهر [illegible] رنگ بر دیده نظر صحف عربیه القطر الا البلب کیف
الصدعه؛ درایة صبح بیشته الغدات [illegible] اللیالی بطریاة فیشق صفحه من العرب
نظم صبح را بنفشه [illegible] زرین [illegible] کرد؛ [illegible] از زینه شدی [illegible]
نیز گرد آن تیره و [illegible] روای صبح؛ گرد اندر جهان [illegible] خاطر [illegible]
[illegible] در نیام طارم [illegible] برکشید تیغ الماس [illegible] لشکر [illegible]
[illegible] بر کشیده [illegible] کشید [illegible]
[illegible] از کام [illegible] در یا [illegible] نمود [illegible] صف [illegible]
[illegible] زرین [illegible]
[illegible]
سپیده [illegible] صدق [illegible] گشت نظم صبح [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
لب [illegible] نظم [illegible]

بگزار عراقی نیز مرده کو بر رعنا فرزان گرد اوش رعنا چو حمزه هم از جنگ جو همیشه
رفت و کاه داد برز از آنکه جسد مهر و ماه بار زنگ نیب دشنه فرنگ برآمد و کالسیده
کس مرغ از فراز کلف زان دیگر گونش به بازو جنبت دستان عاجز آمدی نظم
که دو اهرمن لطم همی بنده منبع دو اشتر او دشت آسمان نیست بجم دارد سکرانش
هم از نرد افتان خیزران رقص آرامی بروانش عقل از ترس آن ورزان دوی اوراوی نشان
کلی آب آتش افشان دو ضرب دو نی از چشم است و دلها را بر سر پیشی آتش انداخت آلم
نظم ای برج جسم سوار و منقد کرده باشی زبهای تو کمالی و نوشی ابر بحر تخ
از دست عجب هلال چو بهمنی که کمان دو دست است مهر چو زان یکی مجنون
کلی هلال یعنی دنبه تیره ماه ولوش عیوق را در بسته بحر دو دوس دو چو زان
لعلین از دو جدول براکب منظر چرخ و القمر رت جول از آن انحصار چرخ رات
و اندست بامر اوان بعثمان از دست جنگ و به بکار بر باف رضا حسب دو قسم جنگ
منهم رمین باشیندون تند از صرصر قدر و خشر و جمعی عدلین در بعد از دش سلمیان ملک جو
و چون کمر از صولت شیر ببان و ببر دو ماه سپر رسیده نظم ز دو آن رستم اگر با زو بجوی سوار
کس نیر جیب با دو چون کمتر از بغل است و از آنک ستان با چون زبان اوقی او مصحف ز جنگ
پر عید و دو بهم رستم نکاه دو های بست و ن های ز جنگی و انقلاب بسی کرد و دو از هم کنند
با زد دو بخ که بر بست افکند از رو و می بر نامه نظم ز رستی دو روان که با تنگ
رون دو زین آرم دو رو شود ز هر کرا بنگر ز دو زرین سپاه و بر لطافت و رو دیده کو از و بسحت

دوروا کسی

دور و پس لشکر بیش شمار بکر و در مرد پا فراز می‌رود نظم باشد بلند کوه رمه
چون بر براید مه جراه تست سریر براید و دو هم هست چون باد سلطان جانک
طی بکر زد نشیب و فراز بکر دار آب و آتش بر سر دو از جهات تیغ آب غنای
آتش بکر باد بس ان بر سر کرد خاک اسان شکند نست و از لشکر خنجر سیم سیاب و ار سیل
از آفتاب هم مجوح چو زانه در بیکاری دو شانه عرق از انسته همیشه و دار قرطاس
سفر زر را دولت نظام و کلمه بسر ازین کل احست نظم زهم از تران دیده زد تنگ
ضمیر شت اوداو بزدن برمان و زلف مت را دو در دش به بند اخر چون حب عقد ربایش
در دل رویی کلی خیال بشان چون خرد از دو خواب و دیده است و با شیر آرام
ابدار شن بر پیدا رای شده کرده نظم شب یار زحل معدی ز فلک کمر فرو هم
نه هرکز نه عقد اند از است چو ماه و نار بچرخ بگرشته بسته است جو رنج یعنی زنها
کوه هان رفراست رنج نمود است زر زانند و گشت از دار نحت هر کس آستین
از آتش و نیات و جسم در حمایت بچنگ از دو چهار بر برج حمت مرغ نظم
زخون آن شمشیر هندی در کنش لعلست ز خون چون حمقان از رودی ترکش نر دنب رنگ
براق اندام او چون باد و برق شتافت و آب آن جو خیز تیز فلک کرده فلک سر نهفت
دور جان بار سم هزار فلک انگشت و شهاب کردار دوی او همه تحت سکندر شد
زاد آتش باکر دوان گردان همه بیشه و بهم الفتنش تجسم منع او دو بسته با یال
ماه شکست و آفتاب زر نیب و خاک سم از مهر رسیده و عطف فتاد چون بالا هم

برادی دیوار برف دار نقاب سرعت بر پایه [illegible] سکرف ولیکن
تیر از هدف خاک بر جا بس انداخت می پیوست **نظم** چون فلک علم از چون
قمر منزل کنوار چون ثوابت رهنمای رحمان [illegible] بودان چون [illegible]
ز بنی ار کو [illegible] ز رفتندی اسمان ار کز دار گستران و شرع [illegible] صبا [illegible] ارکند
آن ماه سرابر وقت دامن رحمت میشد کوه و صحرا از برق [illegible] از اذار
و صدا ای گشت **نظم** شعله [illegible] مجسم گشت [illegible] جان دوران [illegible] جهان دولت
ما را پدید آمد سحر **نظم** [illegible] نوازها انگشت [illegible]
[illegible] سر از طرب اندر سر [illegible] مهتاب از شرع [illegible] دل [illegible]
چو [illegible] اگر [illegible] که [illegible] فلک [illegible] بود [illegible] ساعت
در صدور باک با لشکر [illegible] **نظم** [illegible] از قول [illegible]
[illegible] اگر [illegible] است اگر [illegible] چون آن [illegible] مقارنت [illegible]
بسنگ بود [illegible] چون [illegible] کام [illegible] کام [illegible] قتال [illegible] پدید [illegible]
در آیات [illegible] والله [illegible] لطف [illegible] حال [illegible]
که [illegible] جنگ [illegible] از نیام عداوت [illegible] کشیده [illegible]
و بر تیغ ابدار آتش [illegible] **نظم** مخالف [illegible] تیغ [illegible] اگر چه تیغ
بود [illegible] کمان کشد کز آن [illegible] تیغ توان کرد [illegible]
[illegible] بر کرس [illegible] گرز [illegible] خورشید [illegible] سینه [illegible] جان

[illegible] **نظم** [illegible] خورشید [illegible] گردد [illegible] باد
را صدای [illegible] دو مانه [illegible] رانده دوم مای [illegible] **نظم**
دم مای [illegible] چون [illegible] بلند [illegible] زرد [illegible] هندی تیغ
ز آب [illegible] چو تیغ [illegible] عرق [illegible] سکر ماه [illegible] زعفران
گرفت و کلک [illegible] شیر [illegible] را [illegible] چون [illegible] سیمون [illegible]
[illegible] دل [illegible] سینه [illegible] **نظم**
[illegible] دیده [illegible] کرفت [illegible] خنجر [illegible] لشکر چون [illegible]
دریای [illegible] دل [illegible] کرد [illegible] نیزه
[illegible] سیاه [illegible] شد [illegible] خون [illegible] لعل [illegible] گشت **نظم**
[illegible] روی [illegible] گام [illegible] کرد [illegible]
[illegible] چون [illegible] گران [illegible] خنجر [illegible]
چون [illegible] گشته [illegible] کرده [illegible] خون [illegible]
[illegible] خون [illegible] کرد [illegible] تیغ [illegible]
[illegible] سر آب [illegible] خنجر هندی [illegible] معرکه [illegible] کرد [illegible]
[illegible] خون [illegible] **نظم**
[illegible] گشت [illegible] تیغ [illegible] تیغ [illegible] زعفران [illegible] تیغ
[illegible] رنگ [illegible] سیل [illegible] تیغ [illegible]

لاله می‌رست در الف بنفشه‌ی احمر خضاب بشکر دکفی از صحن بوستان نگارستان
و باد از چشمه الماس‌ها قرت می‌زاید و هوا کاه خزان بر نگار رنگ‌کاران و الحق چهره‌ای
شکوفه است بر هنای باشر فکیده و بالاتهای انارات پر برگ ابار افتاده نظم
ای نو ارزانی حسن چون دهد خواب شکوفه از روی بلخه انگار مازی است ای رنگ
شراب انار حباب است الماست نار فلک حجاب انداز طبعش همی جو زدن چون
معتدل بود کرسی در خنک باشد وار بارکردن تریخ خنجو در زحرن آتش ابر باران
و در می‌تافت در سنگ آن خنک نیست بر سجوار بند سر بلخه و در چشم بار اگر بزن
سیار دیگران کسب [illegible] در العقب فاش بکرد نظم از لطف خجوره خزان شد و در رنگار
ان شه صفر [illegible] موج بحر محیط کرد خنک ربع موج بسیط کرده تره کسر خنجر شکرفی
او چون عکس زبادار اب سید قند کلفی مرد اید [illegible] داستان شده انداره ماری
پاره هر بیان انجیه نظم از خود آگاه شد در سفر باشد چون فرد وز رنگان آگاه شد ورد لعل
اجوان کمان انبه و بیده بر رکشتر ده مروار بر خزان خوف الماس قدیر [illegible] بر زبان
که از عکس بحشم اندر نمانیده درست چون آب روشن اندر ستاره انداخت
در ابر بخار چشمه سیاب دار ماه قبل وانده از بیخ کره [illegible] و ماه کوه انعکس
دیدات بر سیاب آن چشمه بر شده عکس ودیدات مرد [illegible] کان دیگر [illegible]
کرد آرزستان ره دوحوی لب آن نوی آن عدل نقش شده قد الف دار شده [illegible] چون تکلف
خم بی‌نیاز بف نظم شاخ چون از رزان بشکفته شده بیسیار قرح [illegible] ریزان

[illegible]

و دم چون الماس ریک آن آشفته و در زر برشید کعلی نجوم سیاه‌روی باب العجم
در این نشسته اندو انگار زر ریزان بام بندی احمر خضاب کرده نظم از رنج
رو دو بحو نیز زر ش ای گشته و زرسید نو در شمس بسه قان نظم تازه از بیک
شاخ از الماس بر بسته الماس جو داب نمگیرد پی قرار حزن نور از عمد و رنگ نمایان تو
رجاب بط ای محبت کند انگار در سیاه سنان ترک آن دکیان بستر رنگین حرامعلق
بوده و برزند چون شراب زیر صفر در مرگ برابرگ برگ آن نمید اخف دار سبت
کرد چون شهاب زرین بلور افروخته و آز خیز لب آن برق و معجز نمید خنشید
و باتش خشم زر سه ایکن انکرب نرف زردی کشف در مستقر و زان
بلاد مگشته و در ش دیران لب آن خواب چشم روان میشد و در سینه چکانیا
چون رزان در دل بنا ان عکسبت نظم کره معقد بریک الماس کار کرانه تیز بر
رزان کار کرانه بستر اه بر زبرات عقیق‌ها است که لب است خلاصه
فی بیف در بر [illegible] چون ابر با جمله میار دود ستان خاک
از رنگ ان باد پایان آتش طبع بادبه سنگی [illegible] رنگ بر بستر مرکب بحشم
سیر آن تاج خورشید میشد و هلال تیغ [illegible] زر کشش در حسن پاره پاره بیکت
نظم سیه چشم و کیسو فش [illegible] ای ری روی [illegible] ارکه [illegible] ازکشم
کرانه ام و سه تار تار نیش موج کرده دمنی کرب و در باد ره کود ده بستی چو باد
جا بجا بر [illegible] در گاه [illegible] زاریه ال [illegible] ای ترش [illegible] زرای خون خنند

رزم ای [illegible] ز روحی ترا ؛ چه شب بود و کز بیم لشکر یکی ؛ بتک رزم بکذشته دریای
نهاد زین بطبع ان کرده بسته دم ؛ و در بسیار [illegible] کلکی روز از [illegible] جانی
روان سم او نیز بر رفته است و شب از انوار لشکران کرده یکی اخر هم **نظم**
ستاره چشم و فلک سینه اژدها پیکر ؛ جدال کرد ان شب ز رنگ ز ماه پیدا شد
و اژدهای سر [illegible] ز خشم زاید و از ارزنک [illegible] اتش می فروخت و از کشته دجله
مرها بسته بیکر رود از خون [illegible] رنگ لعل بدخشان میداد و سروران
در پای بار بپایان چون کوی ز خشم جوکان می ارکند **نظم** در پیده رمح [illegible] چو قرطه
لاله ؛ کسسته تیغ تو سر ها چو خوشه انکور ؛ کرفته دیده [illegible] ترکان در رزم ؛
نهاده با دیده تیغ [illegible] ؛ و با [illegible] ترک و تازک اعدای دین را [illegible]
و دل دیران اب ان قبای لاله چاک میزد و جرم بنفشه فام از [illegible] میکرد و بکر زیان
رنک [illegible] معصفر می [illegible] صفحه خون الوده [illegible] سنکر فی میشد
و در [illegible] عرق بهرمان میکشت **نظم** چون برک [illegible] خور [illegible]
کرد در روز معرکه چون شاخ ارغوان ؛ نیلوفر از اب [illegible] باید [illegible]
نیلوفری است کاب [illegible] نهان ؛ [illegible] است چون درخشش
در کام [illegible] است چون زبان [illegible] اتشی کرد [illegible] از خشم زخم
از [illegible] های [illegible] نهان [illegible] تیغ چون برق از تیغ اتش می افشاند
و کرد [illegible] جاران [illegible] خون [illegible] خسته خون [illegible] روز [illegible]

الوده

زنده هلالان [illegible] تاب و لعل [illegible] بر انند **نظم** [illegible] کره است کیف
تیغ او [illegible] ؛ چو [illegible] عقرب ؛ [illegible]
ملک ؛ بر تیغ جان [illegible] دیکر ز جان [illegible] کلکی ابر تیغ سر بارش برق اتش
افشان است و [illegible] خنجر خونریزش از بر جان [illegible] **نظم** [illegible]
کرزش [illegible] شکن ؛ تیرش [illegible] درخشش [illegible]
جنکی [illegible] است [illegible] ز خشم [illegible]
نظم ز نیزه [illegible]
اندازی اتش [illegible] ز برق ز خشم [illegible] هوا
بر فروخت و از خون [illegible] یاقوت رمانی و لعل [illegible]
بر کشیده [illegible] تیغ زن [illegible]
[illegible] کشید **نظم** سپر ماه را [illegible] ؛ [illegible]
[illegible] ؛ تیغ نهاد [illegible]
جشمه خون [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]

و بیدار خشم کوه ال و تیر زنی چون معاینه در آب آتشی می‌افروخت و شعر مبارزان
چنانکه ابر از الماس رعاف میدان زبر زبرین ریخت نظم کرز زر تند تا به تک یک از فلک
تیر از برج و کنگره بر نیامد از حصار ز خشم ظفر قرین شد ان را که گرز زد
چون سر سر کرد در آن نبردگاه اسبان ز سرنگان از بس خون الاله رخسته رنگ
لعل بدخشان گرفت و از کشتگان از عکس چهره زرد شد و گشته زردی کهربا
رنگ گرفت نظم ز برگ نیزه جنگل دو درع سما که گرفت زیر کلی ملک سماک
ز تیغ زرین او خانه بیدار تیره است ز فلک تیره از انجم ملک زرانداز سپهر ملک
و زره از شهاب لبس است هر سر را به ور سرهای یلان کلاه خود قفا چهره
شبه رنگ شدند از زیر بحر بدر دولت اهل جزیره رنگی گرفتند از آن زعفران
ریخته نظم زبس کشته شد زمین شد سیاه و چو زعفران افکنده بر روی گاه
درختان زرین خشت اهر ریخته چنان کاتش از نیزه برریخته نظم همی خم
و در سینه‌های یلان رسته بر سرش لاله بارد انجان همه و چون آن که بر سر ما رسته
و ملک کیفر بحد از کوه سر تنی و هم هزیم شد نظم روایت بد خواه زو غم جنگ
ماند اسبی بار بس که بیش لطیف اند او جنگ را در رسید و در بیداد چنقه زار
عز گرفت ماند و در کمر اب بیداد و اتش ها چون عاقبت که رسیده جان عالمک
نظم شکوه است شیر نر از و که چون عدوی است و در یکی هلال تر از چون که نغمه
مالک شد در آتشی در فتح زنجیر جنگ از اعدای او شد و بیان کار ز شیر که ما

یکم جانکفر چون

نظم به تیغ چون الف بر کشی که رفت چو میم و بدان کمان جو نون قامتی بحیف
چو دال بخود باندارها که درنگ و بجز آن عقد دال سرشته شد و عرصه‌های ملک از ان
سر که را بسته بر نظم ایمن ز بر کشتی صفت کرفت تیغ ابداره نمود و در سینه که زمان
را بشکسته کرده آنکه رکوع کلی در ان اسپ سبزه به نقطه شبنم آراسته اند و باغ قیام از تو
تبسم کرده جهره ملک و دولت را و رخ بر تیغ الف رقت نمودند نظم شوره
تیغ زر آبدار بسیج رکف ملک حبشی فاند بمشیر خسروان او را ز هیبت غرور است
شهر های دیگر صیت نهضت بر در اطراف عالم سایر و منتشر شده اخبار مانند نفاد
در اقطار جهان شایع و مستفیض گشت و ما جلد و شمال بر صحیفه ابکار ربع مسکون تمکین
رقم بنیاد یافت نظم عمر بر دو اگر چه به گذرد است عمر نام در مدایح شعر است
زنده و رستم شهر فریدون است و در بند زر جهان بی نشانه رنگی نیست زنده کان ار است
از کرکس عقاب لاشه بر دو شه کبیره تا قدر او تا جون بحر و کان بحر در دو را اگر
ولت ان مولس در کشی با کرم یم و تاج در کشند و بحر یم و رخ جنگ تیغ در بادامی
برای که دهر قسطنطین ملک ارزد و عروس دولت بود و مادر و زمین ان مقیم
از تاج لطف بر زبان وعبادات اسیات از انتخاب نظم بحیف ما در کاه تو کمد
تنگیست یا کرد زنعته روز عرضه عدل تو که ره بانکرد تا جو زر ای تو کان قی از امد است
از ان خرسند عطا حصه عالم را با کرد و چون برای افزایش مرده روشن که اگر
بنده بر بستد او در کار با تو شاند و در بستر عقب بیند و بنده بر لشکر و خسم افرید کار

شکر لله که عاقبت مدت عسرت تمام الفضا بدین روز و لطائف شکر و ابیات ... الله تعالی
و از نوع این مواهب محیط گردانید در مقام اعلی بقدر و بندگان صنف ...
مرشد رفت و به عجز و افتقار که انا لا احصی ثناء علیک اعتراف آورد و لمیرغ ...
احصان و بی ... نعمات بعد از ... اند و در ... فوائد ... و شنید ...
مبالغت نمود و در طلب این تجارت ... و ... مسجع نظم ... بنیان ...
و بیع ... معیار الفاظ و الطاف ... کردانید و ... همت بلند ... بر ...
فضل ... بازاورد **نظم** ... که ... جهان
جوان ... نعمت خرد ... عرایض جاه تو ... کرفت ... بلند ...
تو ... چون کرده تو ... کرامی کسی
چون ... علمای دین ... شریف جلیل ...
دانش ... قربت ... و ... حضرت ... و ... کرام ...
بر ... کتاب ... که ... من الله ...
الدیات ... کلمات ... رفع الله الذین آمنوا منکم والذین اوتوا العلم درجات
وقد صح ... عن سید البشر صلی الله علیه و آله و سلم انه قال اکرموا العلماء فانهم ورثة الانبیاء
من اکرمهم فقد اکرم الله ورسوله ... افضل الصلوة و التحیات ...
ارکستا ... الرابع ... این ... و حسن این سیرت
... لطف ... عنایت الهی ... است

۱۱۸

و امداد نعمت الهی و ... لطف ... ارباب ... کف ... بر ...
بدین درکاه ... اقبال ... که ... از جهانیان است ... نعمت ...
... اند ... بندکیت این درکاه ... رخصت ... بنده ... کرد از
... این حضرت ... حصه ... **نظم** ... است ...
... حضرت ... دولت حضرت ... اقبال
... سعادت ... که ... است ... سعادت کلی
... کرانمایه ... اند ... و جاه ...
... بر ... در میدان ... از ... بند
... خواهند که ... جهانداری ... بسته دارد ... باری
... دولت ... کل ... ابیات ...
... حضرت ... اقبال ... شرف ... ثابت قدم ...
... شرف ... سلم ... عدل ... سعد ... نهاد ... مکتوب ...
... خواص ... دارد ... دین ...
... **نظم** ... کرد ... خجسته ...
... چون ... کرفته ... چون ...
... از ... کام ... مقصد ... است
... کتاب ... عدل ... روان شده ...

و بجهت عمارت حصار روزی چند اینجا توقف فرمود و بعد از آن عنان عزیمت
بر جانب کرمان معطوف داشته آن خطهٔ مبارک رونقی تازه یافت و بعد از ماه رجب
چون آفتاب سعادت بجز خرمی هیچ نمی‌افزود و ادراج اقبال منبسط گشت بمرکز سلطنت رسید
نظم برج شرف رسید آفتاب دین آرای ❊ ملک جهان برسید و در حضرتهای بغداد و بابت
سرور و لذت و فراغ و رفاهیت خلق او هم بحرمت رعایا و عام و خاص طرف
و کنف حمایت او ... گشتند و در پناه امن و جوار عدالت او نیک و بد بحراست
تلاش پیوستند نظم چنان از جنب جهان را هوای دولت تو ❊ و از وثوق امید داشت
ناسازی ایران گذشت که گستاخی نکند کس از این سخن بمراد و این باسبان جهان زنی ❊
و بتاثیر صبح الطاف او اطراف ممالک و اقطار بسیط عالم رسید رونق و آفتاب سعادت
بر کافهٔ خلایق و زیردستان تافت نظم تو آن که سایهٔ عدالت چنان بسیط شده است ❊
که همیشه گرد آن بکنف است بر جور رسیده و از وزرا و امرای ملک و دولت بر صفحات دین و دولت
سید الامراء و افراس نشر و حجز ملک و دولت ظاهر گشت نظم در زمان مملکت تجدید و جوانی
تا سریر تو متحد بود ❊ نظم محبت ... ملک را ... شبه برند و ❊ مبارک روی او در ملک
کار بسته گشت ❊ و چون این فتح و بشارت بزرگ در عرصهٔ گیتی شهرت یافت ملوک
آفاق می‌داد ... ملوک و سلاطین ... رسیده و فتح نامها مکتوب گشته بحضرت اعلی دولت
و قره ارکان مملکت بمجد افزا و کشور ... الله بالدوله و الاقبال ارسال کرده شد
تا آن برای ایشان و ... کرده که ... بکار مقاصد و احوال ... مطالب

داوانی

در خروص که بنجاح مقرون می‌شود بنای آنچه بر همت عالی تعلق دارد اکنون انصاف ملک
و عدالت ... و اسم دخر نمود ... کرامات و معتقد بر سعادات لطف حضرت
و الطاف ما ... هنرهای ... است نظم خسروی که آشنه روی عالم بحجز اوست
روی نسیم لطف از نسخ ... بود ... و چون ... خطبه ... برج میزان افکند
در پناه ... باد در صحن باغ ... دستگاه ... آغاز نهاد و درختان ... چون
روی ... کرد ... بر باغ ... کمر بسته دار
لشکر ... الاعتدال ... و باد ... ابر ... چون کف ... خسرو ... گوهرافشان
گشت نظم باد بر رخسار ... روی ... درخت ... ❊ ... از ... خورشید
اسمان ... برده ... روی ... ❊ ... و ... دولت ...
دو جهان ... سعادت ... مصروف گشت ...
... گرد ... و ... بر ... عدل ... و در ...
باد گردد نظم برزین ... انداخته ... ❊ ... نقش ... زمین ... چشم
... حضرت ... السلام دولت ... خدمت ... گشتند و از آنجا
رجال ... ایالت ... رسید ... و ... کار
... دیار ... نظم چون ... لشکر منصور ... ❊ ...
... جهان ... ❊ ... و چون ... ❊ ...
چون ... ❊ ... و ... ملک ... گشت

و کجاست قواعد انتزاع ارکان ملک زوال کرده و فوج ارتباع ملک و اتباع دولت
در کمال اجتماع مصاحب و بر در فتح قلعه دولت برای جنگ مشغول گشته و از این
قلعه را از جوانب و اطراف در محاصره گرفته کار را دشوار گردانیدند و کفار کار را بر خود
دشوار دیدند و چنان آن حصن حصین و قلعه متین که بارها چون کوه پایدار و ثابت و راسخ داشت و مشید
چون بحر بر گرد او خندقی عمیق بود این که بر بلندی آن تیر هر ره‌روی فرو می‌افتاد که شده و در تسخیر ان عاجز گشته‌اند تا
آن رسیده **نظم** هنوز رسیده بجایی که برین آسیا بایده : بیاده همی بود و ره سر روز ز سر بلندی آن در اشتر
فنای خندق و پستی است و از کنگره قلعه : که تا برج و شیب خندق که گنبد گردون که ره شده آن اش
حتی ان شاء الله ملک با بندگان این دولت در همه از جمیع ان جوانب و فتح نظیر نمودار است
با فتح و شهید یافته و در روی رسی و حصار اهل هندی کسی نشان که کمترین چو ران دین پناه و اهل
نکشت **نظم** زره کرده بر سر اندر حلقه حلقه‌ها بر سر کار : بر اثر رخ قلعه گرفتی ز بار نبرد کینه چو مخالف
جنگ کرد : آسمان گردون : شده گردون فرایند گفته که افلاک : ز بیم زخم تیغ سنان برده در ظلمت هوا
به پستی بر زمین افتاده آن اسمانی رسیدند و بجوار سپهر برین رسیده بحجاب او کرده تا که از آن کلک بیان در کرده
و بنیاد کفر و ضلالت در اعماد بر سر خواب نه بر حرف تیغ بر پیشانی سنان و آن
سکنهٔ اهل ترحید دین کشت و شکار اسلام بر فتح و ظفر بر دولت **نظم** همی غنچهٔ فتح و ظفر
این دشت بنمودیت : بهر خرابی افتاد از ضرب : نه از کرکسی دیده شد و نه قلعه نه برکنید کسی الا اکبر
در حصار سیرت کرد تا آن حصن لطف افتاد و از آسمان روایت‌ها برین در اعلام تائید
و نصرت و بحیثی آمده در عزیمت جهاد اعظم روی بآن حصن قلعه‌هایی آورده شده از قبت

وصول برادران خط محیط دولت و اقبال گرداگرد او حصار گشت و لشکر آتش اهبت
با دو جوکی چون آب بر روی خاک بدوید و آن کشته و با تیغ هندی در آتش اخم
زخم در انگشت تا بشنید که کلک زبان خیر گوید و بیان بیاب شاخی در باد که گشته چرا شنید
یکبار و اثبات کرد آن قلعه سپهر ارتفاع بیاره سپاه در آمدند **نظم** زخورشید و انجم بر پای
اوره : نه اندیشه را سوی ایشان راه دور : بیاد ایشان بر شنیده فانک از انجم : بپا آتش جهان
شده بهر روز خون کشان آن قلعه جنگ ساز داده و ایستاده بودند و قتال با ان خصم
و تسخیر شده و از فرط مدت در گشت عرض او پا بر در اسیر گشتی از آن که جنگ لکم قسم از الله الدی
نصر لکم من بعده عاقبت شده که للعبرت الصالحین و السبیل الی علیه رحمه ان شب و روز آن شدند
نظم صفها چون کشتی روان برروی صحرا : همچو کوه اندر میان موج دریا : بموج اندر میان
جو آن جنس گفتان : بکوه اندر روان چون آن کلکان : همه در جنگ چون باز خوردی
بر سر کله بنفشه رولب آن همه گفتی نهی افسر سنجر ده بند تیغ ازان تیغ آب جوی نیام اندر
بر شنیده و بر سال دوان کرده در میان زره تنگ حلقه روان شده بیک از کف
لشکر های کیان چون خط ازین راه کرده و نقش چشم در چشم تیغ از تیغ و اوی
سپ ساخته الشرب قدر لشکر کیان و مصف برنگ شان و سپر کجه
بکر دار کنف و از تیر خنجر ها صف تنگ در آنکر گرفته **نظم** ز ترسی بهر دو بازو چون جنبش تیغ
ز ترسی جنت و خنجر خون آن چراغ : یکیک بر دلی زرد هنری : به تن خرسی الماس بر بند
اللامع و الماء با سنج جنگ کسی راند کفی صفحه تیغ شمشیر از ایشان بصرع رجال است

وری چنجو بنفرقی ز یک مصرع از اول **نظم** رنگ جزان وشمن ان بر بکر بمیر ایشان
روانست سپهداری انها چنین زدست بر بند قرار است ❁ از سنان از تیغ ایشان بزمین معرکه
از بس بحران جوی خون روان وخاک چون کفش گلگون است ❁ وزد فنره دیگر شاه که نصرت یار است
بر سر بای ایران بس در مقیر از ایستادها این چند صاحب رسم ازیشان ازرمیح سینه
ایشان را بد رسته کرفت دانرا ایند قهر چنر بعضی تنا ملک انها که از رشته منضبط
القرفه ایشان بپرواز امدند **نظم** آتش هیبت تو تا بنده ❁ شهر را بال شرار ادوان
ده قدرت آیات از آرمح سلیمانی را با نظر ظفر زیر سپه اقبال او افرا آنست سرو زهی دلپذیر
ظفر و نروری برج ظفر گشت رتبه آن حصین نجات چو برق زن صف را و ز شعله کار
در صبحدم انکار رسیده اند نشسته السرالی قد خلقت قمر قیصد و ان کچه کشته ایشان امد **نظم**
نصرت بطلعه چیش انرا رکاب ❁ دولت که بدم ایقین گشت ❁ نفع رسید نصرت
اجل ارزق رسید انکش ❁ از صبح رحیک فتح شد و سوی رکاب گشت ❁ ودر یک ساعت شیر
دیوار محصار برسیدم رفتار ورم شیب انکر ران مردان جنگی فدا امده رجان قلعه که بر
برج ان برج و باره برسیدند و دفع آنها باکلام را استوار کرده ان ان دریکی قاعده محصور
نی شد و از فرود ریزیدند و صفت جای است هر کس سر از ایشان کند متعرض ایشان گشت و نشانی تیغ
و در پس ازکیفیت انحرافی ان خبر شنیده از رسم و رای بزرگی در نشسته و طول بحر عمان
که در لشکر و رسم انکار گشت **نظم** حصن حریص شهرها را رکست ❁ تیغ زنی بهترین رزمگه
غرش بی زخت برده آهنگ ❁ زنان زری کشته از قهر تنگ ❁ تنفس نفیر ازاو بر چو کاه

زنان نیز

زنانکاری بماکی انها راه ❁ بسم تیغ بد انس فرو دید ❁ بسم تیغ دیگر حیرت و بر دو سه تن گل چند
رفته بر یک ❁ قطعه ها آن کرفته ایک دولت حصنی مشهور را رسم مظفر و کر کرده و اظهار
را لقطه بسد و اهدا است در عرض مملکت اغفر بود و تمامی اید ست مع الطبقات ارد ما به
روانی به انقطه رسیده در قبضه اقتدار امدند و آیات را آلام و دولت در اطراف اکناف
بر رو مظفر و منصور گشت ربانیت بمعنی ان الله و رض یرثها عبادی الصالحون معمول و رد
نظم رسکم تیغ تو لشکر شکسته تلقی گشت ❁ ور دست شه که خدا را نصرت و ظفر شد
و سر ترکمان ان خطه زد هیبت تا بر تیر قد الف وار بکر ور زیشت زن ایشان را را خشم او ند
دور با درم فتحی زمح و نند منظفر کم قدرت رسید کار بیابان فتح شد **نظم** با کمر قدرت او ز بیشه
چو حج نیز زینت است با چرخ و دور شش ها قدر خود ریک ز اندر چشم کتاب اهکر که دو باب جیره
طبع از ان هر بیک برتن دم را سان بودند و سر نیم لطف که در رنگ جادو چشمه سلسبیل
کن بید و از چوب جنگ ده ماه و ان کلک طلسمی بر دیده امید ندا او کلام ان **نظم** میر تر زیر آب
تر بالسته تر امید ❁ و از پیرهن از پیرهن ایشان سطری پیدا ز کین تو را ایشان تو خون خوار تر شد و از تمنا بخش
راستی بگوی خسرو ❁ و دوران او طول رحمت ربقان در وقت خبر ری که کر از آن انسان
بسته ان گناه ایشان بر هر مرتبی ز ورد تباهی می نوع تا ببند و خطا را ان بر جو حظ در حیات
بر یک گشته را نظر نصرت اقبال او آورده مراسم جهانداری و مشتاقات ایمان اخلاق
شناخت **نظم** و م را بخداست نظر او در بس جهد گرداشت ❁ طرز او با طرف عدل او در سب حکم
کرفت ❁ در اطاعت کیسه پادشاه ایران رساند کار گیر روز نامه را او تمام و در شهر خواسته رویه

بتایید کرم خود دولت رسید و آن سعادت است بمیامن قدوم مبارک او ارجمند شده بوده
طلیعه روز بفر صبح صورت حال ایشان خطاب گشت نظم کز ایام اقبال
او بسر آمد دولت داب دولت فرخ ٭ هم بر او روز نیک بگفته رخش ٭
بر او روز فرخ بوده بجز بخت یاری نبوده کرم ٭ زهی آنکه گرفت طالع اسکندر
و اقبال قاهر و اقبال روز افزون شاه جم پیکر خود قرار گرفت در عالم و ارکان
امان از مصحف مجمع و صرف از بهانت یافته نظم ز فر دولت شاه و کمال همت او
زمانه راه ما به نهایت رسید ٭ ای شاه اگر زحمت مشهم ٭ همی سر بسته نخواهد بخت
و کار خلق از فیض کف کریمانه او در لطف و انعام بدیار رسید بکمال عمر با جهره
لطف بیکران گشته در انجام آن دست که کف دل در آن چون کان کریم و دود
زاکر شد نظم دریا کریم کریم مرکز هر مکانی درست ٭ رنگ بدل تو دریا بنیک کرم کرم
و از آب بر او احسان برجه بیان و احسان و خلق جهان بیک ره و آمده و انهار کرم چون
مراحم ارکرم و از اینه و شفیق گشت نظم جهان کرد کف او کان نی تو بیک رحمت
زمانه بکشید ی دور آتش برف خود رزد ٭ مر آن کرم کز آب خاک یاد شد عجب ی
کمر نابنده بر آن دارد کز اهل کریمی کرم ٭ در بهار دست که شده دوران شد از شرح معنی
السلام تاکید بسر از رفت و بنای طاعات و ارکان حضرات افراشته آمده و از عهد
و فواید صدقات اندر این هنر رفت ز شهر و نواحی ولایت و بیت برکت خانه ماند و بنای
ایمان اصنام مسجد بنا افتاد و بیگاه بنده و از آن ان وزارتگاه و مرحدان شده در مدرسه و تسبیح

رالتقیب و امکان مرزبانان بکیوان رسید و مرکز کفر با زاجر زینه مسلمانان و کلمه عیار ابلیس
بنهرفت نظم چو بر ... بکفر بدر رسیده چو بر دل پر دو ما و قدیش
ز جوش آن مدین بیافت مظفر و دولت در ملک ودود است الاسلام تمام یافت مکان
این زبان التفات از جمله اعلام بنهرفت صدر ایوان قوام الملک رکن الدین
حمزه که در ترتیب آن اسباب کار بلفظ نیز زبان ما آن روز آورده است در آن فرزندان
بر دوران که کسی بسر ده دولت فخر او در جهره ملک تابان گشته و آثار از بزرگان
رکف دوره روز ٭ و عطر نادر کرده و بر بسته بجهت داشت بر اخلاق خیر و اعمال
بر روز رفت و دیگر مصرف داشته نظم دیار در بهار است زنده ما را ٭ نه در این کاه روزه
نمازی ٭ در بهشت تو بر او صاف ز ای ارکف ارزوی آن شیوه دولت و از ده و بر
رحمت دوری بی دعوا نفس کار را بر او وقف یافته که همت آن جون فیض آفتاب به سه
جا رسیده است و بدان اخبار در فرشتگی و قطب نمایه است او همه کز شنیده شنیده
نظم برید همت برات رخ همه شب ٭ ز دل عظم ترا بهای در کتاب برد
از بهر بخت برکنار که اهالی بر آن کرم سعود الطاف به معقد اشراف است قصه فرزندان
کرم از برابر او حج ستر بیطاقات عرصه خندان شد از نوح حسن النفس عمده ...
رد از رفت دیوان ما فرمودش آتش قصه و انگیخت کرد عصیان در بست ٭ ز دار بر رحمت
و اثر بر رفت ورای بنفاق از آن ره سنگ بر کشند و باره و طغیان باره خندان از عهد
افکنند و سر از لقمه مطاوعت بگردن از طرق طاعت عهدهای از خود بند که دوایره

حالت داری میران نهاد و دست ظلم و ستم او کوتاه و تاراج ترک و تاجیک گری در میدان
میران مناسبت کرد حالت سلمهم الله عرض لا رحمت داری بلطام است حصار تبقر او را
همچون آب از شدت باد گسسته در تاریخ آمده و رفت و حشمه سیر ازو پیر از زمین میران رزمنده
نظم لشکر او کشیده قد نگشت سپهی که خنده نه زمین فرد همه را بار میخ خواهی خلف
همه را با سیف هندی کار بود بر دو زبان خونخوار آتش شیر تیز و در دست ای سحر جوان تاز
و الیز برد کو صنیع زرکار و در کشیده بارگاه این قاسم خلف الله عبده است در کتابش
ضرر و سرور ضرر افتاده با تفاوت از دست و عجب هیبت گرفت شد چون مضمون این قصه
در حضور دست دکرامت انتماع یافت بر فور ترتیب او کرانه یافت و ملطم مقر او از دست
ما ساس ملک نصرت الدین مسعود در بند عالم کنه ماکند رسته اند که برطرفی برد از دو هم نوبت و سپرده
از جهی فرصت و حضرت او در برج بست رسته کرده ز ایران تاریخ سیادت و ستانی از ذرایع جهات
دیباج ایالت ملک بر مالت نظم لطف عمر بود مدد دوال دامنش لطف او هر فرد آمده و دوال سپیده
با جلال او غم لعل در تربیت ما اللهم فرمان جنرد و در تحفه قرآن و رسم دین و دیانت
روای او قرآن و اکفای ملک و دین عشرت و مهر او آتشکده و سالار یلغر فرق آن راسد ظاهر و شهر
و در اوراق من بسته در دولت اقبال جناب ظاهر او آمده در خاطر نظم ای که نفس تو آفاق
ای که نفسی همی بر تو ما شود استهر از حور رسیده سپهر و دولت و حجت سپهر سلطنت نظم شهنشهی
زینب از سپهر داد و سپهر من بسته هم با بند هم بر لب حسن زنجیر او ملک و فر رسیده ای ارکان
فلک سپای زمین بار باد و رعنان تا سید میران رنگ شهاب رفت رود نظم

کهی یا

کهی یکه در سر بدیع اعدا پرنش از حضرت بر سر او از ملک برخی سیمرغ وقت بود
و کنیز نرخ ترک را ده در پس چه بر دو امش بهت باز فرد به او و دلکش انتقام
طرق را ز نفحه وقت را کرد اثر ترکیب او به سپر ازو کرد که چشمه چون بیست
در حساب لطف الله کرد را کرد و ناید بیکم در چون اهل حساب کیان رنگ ر سود
ای زنت اربان که در کرده ره گوهر سپر او نظم که خاک شد برین سمن نیک در جهان
که نیک شد از آتش خاک بر رفتار نفس با جزم خصر در رکاب رفته با بجز ادام عنان
بیند از ترک سکاه سر لشکر برکنک اعده سپاه سپید جست ملک که کرده آتش
ارزنده و جوح متفق و زیب برکس در تیز زرتشت او آتش تا برین سینه سهیل سر جنت دیگر عقیق
کرده بیرق بیرق زخم زده اسرافیل حرف را ملک تیغ در رزق طایران جان آنکم
رندان ما سر راه در آتش حجون ازو چون خون و خون از چشمه که رندان هم بزم نظم عذار ترک آلوده پشته
یاران شهاب صورت در حشمت جان ارزهم سینه کنده نیک رعد ملک رفته رد و
چنانکه ترک قدم در ثبات جلفم بسی فرو مرد حرارت روانه تیزه اژ چنانکه طاهر بود
طایران تلهای علم حیا لاتیغ دولت اندر میان نشست سپاه عدو دولت سر بر ایام یار شد بودم
دیدار آن کز دیده ترکان که ره دیده که از حرف عمدنک در نقار ایشان عقاب بیابیح
که داران سواد بین در اوان تیزه زلزله پا اکرم کیک سیر هیشه فاما کند اتی نظم
همه جوخ مادر حضرت آن لشکر بر فرمان هم عنان ره در ایشان رزم کی رفتش او ارزش
خون آخر ماهش رزه جان ان زر زاب زیر زین زمین نشت اسبان کرد کین

[illegible] خجسته خورشید [illegible]

برگشت [illegible] آتش [illegible]

نظم [illegible]

روایت [illegible] الله [illegible] اسلام [illegible]

[illegible]

[illegible]

صفت [illegible] گشت **نظم** [illegible]

[illegible] خجسته [illegible]

[illegible]

[illegible]

کز [illegible] **نظم**

[illegible] احوال [illegible]

[illegible] الدین [illegible]

[illegible]

[illegible]

گشت [illegible]

[illegible]

به کار

به کار قدرت [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **نظم** خجسته خورشید اگر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **عربیه** [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible]

[illegible]

روان گشت دهقان جهانبانی و رفعت ضمیمه اقبال و برکت این خجسته الطاف در برف
و برف زمستان و فاز اسپرد در لطف فرخ‌رست و عوام روست بازرسید **نظم** جهان را که آباد ملک بوده است
ملک الهی ؛ امید تازه و دولت قوی ؛ و عجب جوان ؛ فرخ ره‌ای ایمن و سپهر اری لب رز
سپهر بس رکاب در زمانه رزم جهان ؛ و بحر بی‌قیاس تا حد حضرت ظفرنشان بود و الله طلعت ایلجی رابطه
نان تا فتح گشت سمند ایلچی الکندس قلع و حصار ولایت فرخ و فتوحات ایام و اوان
تا زمان الله الله او داد فتح ورزش بنور کرد آن آرام داد و عرض سپاه که در تقدیم و فتح کار
ساعت گشته است در مقام کارزار شد و افراد هفده هزار درآید و معتقد اخلاص اند که
امید که در تعقیب به وقت حضرت خدایگان نازه داشت که بادشاه آن کشتی را ز مین و مدد
حاضر اند تعقیب اقبال و دولت و اول داشته **نظم** شد و جمیع در کار امست تا زر جنبش ؛ سپاه کی ارک
تا امیدوار انکه زود و هر قاصی که تیر فلک شده بیان و زرین نشان او و هم را با بیس و ز سعادت سعیت
والله زرد ملک الله فطلوب دکات حرف لطف بمدد او حسن کتابت لطف مدرست
به بهای نیز گفتی زبان کلک سیه کار از لطف و اسرار ابدالست و هر حرف منه و جنه
فصاحت **نظم** الا ای پسر کتاب تر لطف شاهی ؛ نشی فلک را دو برین قول گواهی ؛
تا جز در مسیر گفت لیلی زلف ؛ تا دیده دولت تخت ملک شاهی ؛ زلف خط مشکینی
از رنگ حلقه بندد ؛ ما را که مه قاصد رو در راه الهی ؛ ما بند نه از آن خم که درباست ؛ بدرقه امید اهل سخن
صدف کلامش و کلک جز ان بکر او در بحر کف ب زعفران نشست و در تخته قلم و رفتار لفظها را نشن
وز سر زبان تیز بنان را رنگ نگار معانی بکر **نظم** نثر این سره واده روی نش کلاه بر مناقب اوکرکیکی

ورق آن مرغ زرین در دریای تیر نو طرح نو در زرنگار ده ورق بیانی بی‌رنگ در اشیخ در
مشک بر صفحه سیم بر سرشت و در آن سیم لفظ ولایت کشف او **نظم** کلک تو مرغی است که شکفته
بدیع ؛ ورش نفس ارش بدان سیم ؛ ترکیبی در نکشف در لفظ نکرده ؛ سوزن آن در نفس روان ؛ ورش
آگاه شد اند نخج ؛ ور نکر آگاه شد اند دستگیر ؛ و ز زبده وسعه خیرات سبزه ؛ خامه تیز آن اقبال برز
در تقارش روز از زلف شام و ان فایده فام می کشد صبح گاه و ز خامه عنبر تر مر اوست دل
و تیر تیرک تا بر سر زلف و روی پرمشک و خم لفظ آن بر آید و در میدان طبع چون بر کار الهی
مرز رسید **نظم** در دست بکاری جان داده دوران ؛ دستی روی چهره او از شعر دوران ؛ و چون بحر رنده
تا هم ادای بر برج سر طان بیان بگفته و داود نشسته و عبارت لب با ملکی بر ابسیط زمین
گستر ده شد و در فرو ان تازه در لطافت کرده آفتاب و ارکان ت بر جهان کند و در
و نفس لطف از دم تیغ سیم و و دو فطر آب و التهاب بیار برف دمک رده
از هر کان جو لان یا قوت درای یک دارد و در تهنیت خرابات موج جون تیغ داود بدست
اوج محرق گشت از زلف افتاب ره آتش ناب سیم جعد دریای اخضر کو شیده و سرین بر
بر خط محور چون مرغ پر از تاب زرین بر دان شده و شهره ی نور فلک با شد دم آتش قفل آتشی
گشت بعض ده بهم بسته عود و عنبر زنجیر دهان فام کرد ؛ اسل از و فوچ خست بدان
از آتش تفسیده و تا شرح در خجسته بیش بر آن ام در کرد و ظهر ی بیار برف د کند درخورد حکمت
بسته در آتش تو جنب و زده بلبل تر از زر بیان قال لطفه و در کاه بگذارد حفظ ونیک گرده از آن
طاس ایکرن هم سر کرد لب دمشقی یافته و ده بر کمان کرده نیغ رنگ شیر دوده

شکاف در شکم نرمه ابر بر مرغزار سپهر کرده انگشت کرفت [illegible] بکتای در چون صبح بر جو قمر

چرخ در تماشای خرمن [illegible] سبزه های [illegible] تا فصل برسد بحر فلک [illegible] نظم

بکر کاه به دست از [illegible] قزح — چنان که اخضر کردد که شکوفه اند کاه — چو کوه آتشی

افروخته [illegible] — [illegible] ابر [illegible] — چنان شده است دگر که [illegible]

[illegible] جدا کنند [illegible] — از حضرت عزت ادام الله [illegible] که مصالح

[illegible] اقبال و مطلع [illegible] اول است [illegible] الله [illegible] الطاف [illegible]

رسید و از منظری [illegible] التفات [illegible] خاطر مبارک [illegible] صبح منیر

بر منظر و حسن [illegible] شهریاری [illegible] نظم خدایگانا [illegible] بر جوانی [illegible]

کس [illegible] بتوفیق [illegible] است [illegible] بسعید [illegible] اهل

رخ [illegible] که چهره حالت [illegible] افروخته [illegible] الله [illegible]

[illegible] آتش [illegible] افروخته [illegible] صفای حقیقت [illegible] ابر [illegible]

[illegible] حضرت [illegible] است [illegible]

[illegible] ابر تیره [illegible] عالم [illegible] کلاهای [illegible] فلک

آتش [illegible] چشمه [illegible] آفتاب [illegible] روشن

[illegible] میدان فلک [illegible] امواج [illegible]

[illegible] نظم [illegible] خورشید [illegible] درخشان [illegible]

و برق [illegible] ابر تیره [illegible] فلک [illegible]

چو برق از تیغ [illegible] تا [illegible] رنگ کاری [illegible] اکر [illegible]

از آن [illegible] آتش [illegible] یکی [illegible] که [illegible]

از سپهر [illegible] شکر [illegible] نظم [illegible] معقول [illegible]

دیگر [illegible] آتش [illegible] دیده [illegible] نظم

[illegible] ابر [illegible] برق [illegible] چرخ [illegible] آب

[illegible] صف [illegible] رعد [illegible]

[illegible] نظم [illegible] تیغ [illegible] که [illegible] تاریک [illegible]

چنان [illegible] شب [illegible] خورشید [illegible]

رعد [illegible] کشتی [illegible]

[illegible]

[illegible] سپهر [illegible] کاه [illegible] است [illegible]

[illegible] است [illegible] کلک [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible] سپهر [illegible]

[illegible] باغ [illegible] است [illegible] فلک

[illegible] فلک [illegible] سبزه [illegible] نظم

سبزه [illegible] شبنم [illegible] نکاح [illegible]

هزاران لاله اینک از شرم آن کسی کشند لاله را دیده بر صحرا که با دهقان بسم برگ
بر سر بیداده و گه ابر کرم برگ دو باب داده و حال نشاند نظم چو ابر دیده که از کاخ بیند
برون بست ره رنگ مایه فرزانگی و جهان فزاید بخدمت آمده تا گرد راه بیفشاند
روانه کرد و در دو راه آرایش ره آرا اطراف راه آیینه مانند که بکشاد و دم بسیار
در چمن بوستان فصل بهار آشکارا می نمود نظم ببین که میوه خوش چرا آب زنند از نم ابر
تا نباید قدر ترا که بهمان الف در چمن مرسی بستند حیدر زنید فرجون ماه کره
خاک می برد و چون ماه منازل مراحل طی میکرد و جا بجا قرار گرفتن نمی افتاد آتش
مرا فروخت و برق وار بر سر ملک و منطق میکشید و دیگر چشمه آفتاب
دانسته بود آثار رنگ و سیاه میدانست و در شب مرکب کاب بر عنان بکمال گرفت
نظم ... که بر سر بیند ... دو بهار که ... بر او رود
نکوی خوب جوهر ... و در شب دوران ... جوهر ... ملک بسیر رفتن بجای طبیعت
صورت جهان گرد کرده برد و چون آتش در آفتاب ... ریخت آب و خاک آشنا بوده
و چون رکاب همایون در ضمان اقبال بحضرت عزیز اصفهان رسیده بود بآیات نشیمن
و کرامت قبال سریر اعظم ... نظر عنایت و حسن عاطفت محظوظ و ... در مرتبه و درجه
درجه والا نظر است از ملوک جهان اعتبار ... در ابتدا ... تحویل ... مجلس
انا الله ... تمام گرفت و بخدمت ... که در همه ملوک عجم و سجده گاه
سلاطین عالم است مشرف و مکرم گشت نظم تراست ... که بخشش ارزانی

روی نهند چنین و آن لیس جواهر و جهای فاخر برقف عرض رسیده و تحفه قیمتی و ملابس
نفیس بها بجد حتی رسانیده و گفت عربی الملک لتعز فی ابدا مالهیت و العبید لیقدر فی ابدا
ما ملکه و از اطاق که بری الفرقدین ... و الشمس البدر و الیعیوق و الفلک و در بستان سرای خلد
دستور مملکت و تدبیر دولت ... الملک نزول فرمود و سرا که چون قدر فلک رفعت
و بنای رفیع داشت و چون جاده عرصه عرصه وسیع نظم سرایی از خوشی بحال عارض شد
جمع از دلکشی چون چهره یار یکی از وی درهم بهشت برین بود یکی از وی چو منزل مقصد از
دوران یار بهشت ... اطراف و ... روان آب حیوة ... رنج و طول آن
ساختن و روی زمین ... آن را کرده و ایراد کرده و العبد ... یکی در آب بستان
برده بود مقرن وصول رکاب مبارک بحضرت عزیز که مطلع خورشید کامکاری
و مستقر سریر جهانداری است آفتاب زر بخش ... از آن ... بستاره و از طلوع
سهیل روشن ... طبع ... ال ... درفشیده ... فلک ... فراخ
گرفت و بار ... ابر ... ... که ... گشته در چمن
از برگ و بار و ... ... از ... آتش ... نافه
مرسم ... گلستان ... و ... ... و ...
بسته ... ...
ریخته ... ...

بهار است نظم چون زر رخ سیه‌موی تر از روزنیه راست برابر بود است لیکن و زر
جامه سیمین زره چون زر شسته شد بید عبیه ریزی شد در برابر آن خنجر زر دست خوران
ورق شد جامه رنگ‌دان است لعب چمن برگ دگری گر جان باز تا که برانگیخت گل
گرد خوران خنده‌ای گر چمن رنگار نخچیر است نگار دگر نه خوف شد و نیف ازو تلف می‌کند
ز سر شسته از دست باد سیم زر و دینار و شاخ زر بار و چید عنبر نثار شده و حقه زر در ترنج دارد با
لاله زر اوراق و دینار روی بود نظم چو یک کیسه زر دست ابله ... سودا و زر ... انش
لب ان سر شسته ... گفته کز بند بهار ره از خون ر انش چو گریست ... گر بار زر
ز سر رشته ... صف صوای انش رنگدان گشود است که ... بنده ... انش
ترنج است چون ... که ... سیه انند ... انش ... است که ... خون
برافکنده رنگار از ... انش دگری سیمین ... برگ زرین ... ف
چون رنگدان ... در خنجر معشوق ... نظم ... عشق ... ز زرین ... ایک
لطف عاشق و معشوق ... شد ... چو ... بک ... ز ... کر ... خون
بر ... لعلها ... سیمین ... گر ... انند نظم ... گل ... لعل ...
رخ ... لطف ... کان الذی ... نبید ... معشوق ... ات
... سیمین لعب ... گوی ... بهر است خون ... چهره ... زر ...
طبع مرطوب ... است ... مرو ... دسته گر ... است

ما روزه ... کرد چون ... زر است ... چون ... ان
... گشت ... سیم ... ان ... زعفران شاخ ... نظم ... ان
... عنبر ... سیمین ... دهان ... چو ... کافور ... نثار گون ... رخ ... کرن
... برگ ... چوب ... است ... زعفران ... لعل
از چهره چون ... از ... ستر ... ف ... جاله
نظم ... سیمین ... زر ... سرخ ... دره ... اکنده ...
خوش ... برگ ... سر ... شیرازه ...
... خوش ... کف ... زر ... سقا ... طاق ...
... نظم ... کردان ... محروم ... گره ... کافور ... کمان
... عقده‌ها ... کسته ... بلبلان ...
ماه ... الفند ... بو ... سته ... شکسته ... گر
... اطراف ... روی ... اعلام ... مه ...
... بارز ... زر ... ازین ... بیاد ... معطر ...
و حقه ... است ... رنگ و نظم گر ... بر ... ا
چون ... چشم ... مرغ ... ف ...
خورشید چون ... لب ... گل ... تمام ... فلک ... میکرد ...
... لب ... چهره ... رنگ ... سر ...

دو سه ماه [illegible] الثقات [illegible] شد [illegible] خاک [illegible]

[illegible] نظم [illegible] است [illegible]

این [illegible] گفتی [illegible] است سلطان [illegible] جهان [illegible]

[illegible] چون [illegible] است [illegible] چون [illegible]

[illegible] است [illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible] چون فلک [illegible]

[illegible]

نظم [illegible] است [illegible]

[illegible] است [illegible]

[illegible] است [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم

[illegible] است [illegible]

[illegible]

پیاله

[illegible] نظم [illegible]

[illegible] چون [illegible]

[illegible] چون [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] چون [illegible] است [illegible]

[illegible] است [illegible]

[illegible]

[illegible] چون [illegible]

[illegible]

[illegible] چون [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

گاه جنبش آن بخار در وقت گردیدن چرخ [illegible] کناره دار بسیار زده شود

روی با رود [illegible] فرق [illegible] بود [illegible]

گاه چون ژاله [illegible] گاه چون لاله [illegible] خنده [illegible]

[illegible] خنده [illegible] خوانند [illegible]

[illegible] چون [illegible] چون [illegible]

[illegible] چون [illegible] چون [illegible]

[illegible] عقیق [illegible] چون [illegible]

[illegible] چون [illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible] گشته [illegible] نیز [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

بجا به زر در کف دلبران • کتاب زر نگاره دارد ریخته جوهر عنبرین در صفحات چرخش درون
رخ چون زرت صفت زر نشان از [illegible] سره با خور رسید تا گله زر آب ملکی چشم
زمانه نظاره عادت شده از الطاف [illegible] عارض گشت زرافشان جهان خسرو
که فوارهٔ افضال زرش نه امال است از [illegible] تا از او [illegible] بدیر رفت [illegible]
[illegible] است [illegible] راه یافت **نظم** گر نیست ترکیب از زبان زرخیزد
نعمت [illegible] زرخیزد • [illegible] که [illegible] خواهد زر باد • زرخیز [illegible] جهان
زرخیز • [illegible] وزارت [illegible] که دولت خانهٔ اقبال است حرکت فرمود
[illegible] زمانه [illegible] مذهب [illegible]
[illegible] کرک [illegible] گشت [illegible] قرین [illegible]
[illegible] نقش خاطر [illegible] ضمیر [illegible]
نظم [illegible] جهان [illegible] زبان [illegible]
[illegible] گلهای [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible] چشم [illegible]
[illegible] کند • [illegible]

[illegible] روح القدس بود
[illegible] قول صاحب الشرع علیه السلام [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم**
[illegible] چشم جهان [illegible]
[illegible]
[illegible]
عربیه [illegible]
[illegible] چشم [illegible]
[illegible]
[illegible]
نظم [illegible]
[illegible] چشم دولت [illegible]

بعضی از خبر حضرت پادشاه رئیس الفضل حرمت برون شد دختر مشرق بعد از رجعت
رخصت تمام از عهده شکر آن دولت کرامت بار پادشاه بر زبان سالم النفس الاقدس الانس گذشت
شعر درای بهجت فزای در ورق صدف درج با انواع لطف کرامت و زحمت
زرق و التفات افزون کرده در حجره تقلید الولایت تا کید عقد عنایات مثال پادشاه ...
ترتیب و تمشیت آن قرین طلبی جهاد می شد نظم تهنیت صفت ز اکرم کز ری بیت ملک شاه
مشفق باد بیت از فلک بر زده ورق باد بیت از فلک بر ماه جنین از رحمت بر هم زد با حریق
با ماه از موج ابر چون بها خواه و از نگار خراص چشم با ندا و به هر مرتبه چون نفس از الطاف یار تمام
حل و افر با نفس و فراخور او جود منزلت تعطل رفع گران به عکرم و مشرف شد و چون
در ضمان اقبال ارزوار ملک اعظم که بود کرمان رسیده معاصر او نشینند اصول روایات جاری
مهد و مواد سعادت و مطلع جوار دولت گشت نظم اگر نسیم خلق تو گذرد بر آب نیز و گر گلاب
رحم رزگو بود ما نتیم کسی نه نظر آن با شد از چنگ محبت کهینه نظر و آن کرم ودی حرم ابریشم
خداوند ملک معظم شهر بزرگ و گوهر تاج الدنیا والدین ایبک المنتصر قد اه و لعقد ف ابن القضایی و امره
کرد واسطه عقد نامداری و خاتمه عقد کامکاری و تتمه دنیا و جهانداری و تمیمه قدر و نجیب ...
صحیفه ... گوهر ... نگار دلش کان مروت و مکین خاتم حضرت ... باغ جلال و ...
کمال و نور حدقه افضال و نور بصر آمال بر لطف استقبال واجب داشت و ...
حضرت را تعظیم و اجلال تلقی فرموده و بر لفظ گذر شمار رانده که ... ان است
کرامت نزول و شرف حضور واجب ... و خطه کرمان را ... نظر ... رئیس و جلال ...

دختر حوراء نیک خیر بود ان باغ از مصحف که تسنیم آن گفت عنبر چون بهشت با جان سر بیاید ...
نظر خویش از جهان بلاد و اهل ایران بگذشت لطف انفس بچشم و گشت قدر او نظم
باغی فرا رسید حضر اکرمان را دید بهار از بهشت است بر ماه کز جهد ... باشد با جنین
روشنیهای آن از رخ حسن بر نگاه بهار ... چون خوان و دیدم خدم بهم زدن قرآن
در پایان عقد ... و جنب و خشم ... بخشش ...
...
نظم ...

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]

لعلی

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم زلف [illegible] کفم [illegible] زلف [illegible]

اگر [illegible]

[illegible] نظم زلف [illegible]

[illegible]

نظم [illegible] زلف [illegible] زلف [illegible]

[illegible] نظم اگر زلف [illegible]

[illegible] نظم

[illegible] زلف [illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم [illegible] چشم [illegible]

[illegible] زلف [illegible]

[illegible] نظم

[illegible]

[illegible]

[illegible] چشم [illegible]

نظم چشم [illegible] زلف [illegible]

[illegible] چشم [illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] زلف [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم [illegible]

[illegible]

منظور چون ... و چشمه روشن ... ما را نسیم شقایق ... [illegible] ... در میان ... نظم
در بیش چشمه روشن است ... از لعل ما ... [illegible] ... چشمه ... است ... آنکه ...
در بین ... که چشم است ... خضران کرده ... [illegible] ... است ...
[illegible] ... [illegible] ... قیمت ... انگشت
نظم قامت چون سرو ... [illegible] ... چون ... [illegible] ... زلف ... [illegible]
[illegible] ... چشم ... [illegible]
خون ... ما ... [illegible] ... حسرت ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... نظم ... [illegible]
آتش ... [illegible] ... [illegible]
[illegible] ... نظم ...
[illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
[illegible] ... نظم ...
[illegible] ... نظم ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]

دو چون خاک ... [illegible] ... لطف ... [illegible]
... نظم خورشید ... [illegible] ...
[illegible] ... [illegible]
[illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... لطیف ... [illegible]
... نظم ... [illegible]
... [illegible] ... خورشید ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... چون خاک ... نظم ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... نظم ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... [illegible]
... [illegible] ... نظم ...
... [illegible] ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] لطیفه [illegible]

نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم [illegible]

[illegible]

نظم [illegible]

[illegible]

نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم [illegible]

نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم مطرب از دلکشی چون زمین با نوای عندلیب ساقی [illegible] کشی [illegible]
[illegible] خورشید جام [illegible] جنگ [illegible] جنگ [illegible]
[illegible] خضاب کرده [illegible]
زلف عنبرین [illegible] نظم جنگ [illegible]
[illegible] از [illegible] خطهای [illegible]
[illegible] خطها [illegible] وقت [illegible] زلف [illegible]
[illegible] زلف [illegible] چشم [illegible]
[illegible] آن [illegible]
[illegible] نظم [illegible] کند [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] لطیف [illegible]
[illegible] کرده اند [illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] نظم [illegible]

لعل [illegible] چون [illegible]
آتش [illegible] آتش [illegible]
[illegible] زلف [illegible]
[illegible] لب [illegible]
[illegible] صورت [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] نظم [illegible] خورشید [illegible]
[illegible] چشم [illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible] چون [illegible]
[illegible]
[illegible] چشم [illegible]
[illegible]
[illegible] صورت [illegible] لطف [illegible]
[illegible]

نمود و فروش از گنبد اخضر بر گذرانند نظم از فروش خرگهی آن داریه که دارد ورقش
های چون داریه دختران هند که بر سر گیرند حربه دف نوازان بر درنگ نقره د بر زرق ...
انجم مرغزاره ش و دیگر گوهر صبح عالم آرای از مطلع آفتاب ... نمود و شعر آرات ... صباح صبح
حبشی گرفت ... گنبد ... از ... عارض الفوز ... عرصه گیتی منشر
شد ... زنگ ... از قراب ... بر گنبد ... از چهره زمانه فرشت
... ... بر گنبد ... برابر ... از ... گردون ... تنگ ... فلک
... ... سپهر ... شب ... از ... پرده ... آن
... عرصه گیتی ... حربه ... [illegible] ... طلیم ... کشف ... نظم ...
از ... [illegible] ... چشمه خورشید ...
دیدار ... گشیده ... مشرق ... ... کار ...
... برق ... ...
گیتی فرشت ... ... فلک ... گشت
... طلعت ... حربه ... الشمس ... قدرت ... آنجم
... ...
طلعت ... الله ... ... نظم ...
... ...
... ...

ولکن

درگشت فرسود چون آن بهار رحمت رایت خورشید فر مجد و سرور کرم ... دولت ... گز
تا گیتی ... نصرت ... سایه افکند ... تقدیم ... ... حال ... ...
و تاج و سریر ... ... فر ... بدان ... مبارک ... گرفت ... از
و الطاف ... ... مقامات
دعوات ... عالم ... ... گردانید ... فلک ... ...
زرین ... رسم ... بارگاه و شرف ... ... خورشید ... ...
انداخت ... ... نیلوفر ... جهان ... ...
برق مشتری ... ... گیوان گنبد نظم
... ...
مشتری ... ...
... ... مجلس ... ...
در ... عطارد ... فلک ... ...
... ...
... ...
... ... نظم ... ...
راه ... ...
... ...

شرفات آن در چنبر چرخ نیلی سر کشیده و از ذروه ایوان سپهر اندر شده بارگاه زرنگار
بیکران است نظم زتاب چنبر فلک اندر فراز آن * بر کنگره چیده ره دیده پاسبان وفضای آن
ربع مسکون وامصار آسمان که از اطراف آن آویخته بود بدر روح باصره را طیب میداد و عکس
درخشان برشکل چشمه خور چشمها خیره میکرد و ما تند برج که هر برج بر اختر سپیدار شد
کنگرها چون نور انوار آسمان بر زمین آمده اند و با اختر افلاک صفای جواهر رو در آن
گرفته نظم چو از سنگ بنا بر انقش رصوره * چو خرد ولی بیضا آن بر زمین و صوره
چو گوهران که دولت برزد و برنو * چو ابر سیه که باربر و درگاه * همه قصر عالم ز خشتی مصطفی
اهرو روی گیتی بر لبش مقطوعه چو خورشید عالم از روی ز برتو حق نیتش آورده و دیگر
سو ما از طلیعه سیاه ربیع است به بیت دارد و باد و بیک قدم های در قرابش نهاد
و ابر چابک دست نقاشی برابر روی آب بیف از مشاطگی عروس باغ و بستان
رو دست گرفته و از قطره رنگ بر سرا به اسحاب عقد ها مروارید در دامن باغ در دامن رنگ
نظم لعل است فرو ریخته در دامن کهسار * در است در آویخته در دامن کهسار * از سبزه و
دور لاله چو بر دوست رهبر که * بیضا و عقیق است پراکنده فرا دامن * از بار آسمانی کعبه گنبد
خضر و کافور * از ابر آسمانی تر زده لؤلؤ * در مرجان * و صحن صحرا ز نور دیده او از آسمانی ابر در چمن
و گلشن درصدد اشک اند نظم در آن قرقره چکید از ابر کلک تازه مرد ابر رسید از فاژ کرد بیکران
بترقوی فرخ غرقه در موج خون بسکه شد * آب در جوی چون عقیق در صحف لعل در گردن
جوی جام عقیق دل حلق لب به غنچه با لب ریز برده بر اوج چرخ با از لاد طوطی تا که نهر کاه سخن

لعل و گهر

لعل و گهر بر گرفته در دامن و از چشمه چشم سر کشیده زان بر زدی چمن و ابدال نثار کرد و کی
دگردان عروس سبزه عکسها های تیغی سیارات نظم این قیاس هی که بار ان خیز کی
از فلک صحن بیکان می چکید * ابک چشم ابر برخسار گل * اسپ چون یر روی جانان می چکید
ژاله بر اندام لاله گرما * دره خورشید رخشان می چکید * در فلک و صنیع نبات از بستان
ابر عطر شیر ترنج در ترشح نو شیدار حج لطف در بنا سپه بحر بلوغ رسیده و خاک از نسیم
باد لاله فتح فاحشه ای بیجت یافت صحن باغ و بستان از انوار ریاحین حسب الله
دیگر گرفت نظم دشت از حور سبزه برشید قطره * بر سنگ آتشی ز جود باد بان
عنبر ریحی است هان جو باد * لعل بدخشی است هانا ز ارغوان * از لاله
کوه گشته بر از لعل و شبنم دری * در خو دید دشت گشته بر از سبز بر نیان * از نسیم نقش چون
کف نیات ست چو باز * در پسی شکوفه چون تک بسی است ابدان و دشت قدرت
زمین بسوار گرست کافوری بعباسی رنگ کاری بدل دارد و هاش خوش سنجم بخط زر جو
رنگ سبزه بهاران و لعل لاله از دور از ربیع دشت گرفت بر کوه و صحرا از تحیت ورد لاله
از خلعه سبزکار پر دو از ملیب لایاف و اطراف چو بار از بوستان از فرو گلشنی ارا کیف
از انواع ریاحین صد هزار بردن نمود و بت هندو مشن از لعل لعیف الابن اطلا بر حشر بنده
نظم باغ چو باز در بوستان * سیب چرا تا نور در خزر زر * گر نخسی بیت در این * کلیف
کرد درون رضوان طارسی ها ترود فقال با کلیس لولو با جنان و یک سلک گشته ورق باغ
از عنوان لعف بار جید در یک رشته مهوسته و یا قوت رمانی و زمرد در یکجا با رنگ

کرد نظم بر زمین از ابر آذار پاره و باد مشک بیز د فرشها چون منقش بر زمین انداخته
در چمن از نهال یاسمین آمد برون د لعل و لب از جنس ارغوان آمد پدید گلستان
از نسیم ارغوان رنگ شناسی د شد شقیقها با نور در گلستان آمد پدید و گل جلوه
کنان در چمن برخ و گوشه هر جا بر انداخت در آن چمن عنبر چون مه از ابر
نسیم از گلستان و در ارغوان بر رو آمد نظم چون گل شکفته چمن چمن د گلبن چو مطلع
بر آورد د بر کف بر شکوفه شاخ گل در آن د عندلیب بر هم زد و با خبر شد د گل آتش
در میان اوراق مرجان رنگ و اطباق یاقوت مانند نیزهای زرین رنگ
و گل سپید در صحن فیروزه فام زمام بحکم آن شاخ عجب و گل بر پرده پرده بوی
دیگر بهار در شکفت دست بر بزم رنگ تیغ منحنی کرد نظم درست کرد
و بهارهای دلکش است چو سکری لعل سرخ و انور د گلزار د بر بزم خواهد ماند
دست سپهر نام خسرو بر آن سکه بر زد د گلی در وی چون گل د حقیقی معطر
و بهاری و دیگر گلهای بعضی از آن عاشق معشوق را با معشوق رنگ در رخساره زرد و رنج
در اسم نهاد نظم در باغ که کی گل دو دیده گرد آلود د یک روی دو رنگ زرد و سرخ نار
چون حضرت که عاشق غم خوردند نهاده د بر چهره او چهره یکی دلبر معشوق از آن گل در وی روشن
کز چون جهان شد د بارش زر ... از آن چون آمد د لاله چو خون دل از آتش رخ رای رنگ
او در نگ ... حقیقی حقیقت را نگر در تیغ یاقوت رنگ دو ... کند نظم ان لاله
نشان در زمین سبزه شکفته د وان قطره باران بر لاله ... د این سحر کی نار خزان را

دو ان نام

دوان سحر که آب ورق ... بر تازه گاه پرده و رنگ از جمال حور العین حکایت میکرد
و گاه از ... روح افزای از لطف ریاحین بهشت خبر میداد نظم چو چشم
کبک ... در چمن از نرگس ... چو طاق ... خم چون طرطای ای چشم مخمور نرگس
... طلعت نرگس ... کشت ... د گراه دم ... باغ ...
برقان گرفت نظم نرگس از نعاق ... مخمور است چو غم از ... جشن ...
در سر این علت است چون کرد ... بهر ... گل ... زرنگ
جام عقیقی گل ... بر کف کرد ... در غیرت ... خود ...
بر سر نهاده نظم نرگس که ... است شوخ دیده د سر نهد و کلاه زر کشید د و گلنار
از آن ... دلفروز ... جلوه ... در آن جمال بزم ... تحفه
در ... دوست ... گلستان در ... بدست ... وصف ...
در ... گلبن برگ و نظم ... ... که هنوز ... بستان حبیب
در دم است د ده ... رنگ ... د ... چنین که ...
هر ... است د ... سنبلی ... چهره بیش ... عشرت ... اوری از ...
باغ آن ... باغ ... در آن ... پای گل ... نور در ...
نظم بر ... است ... چو ... د ... که گلبنی است ... است د ... سوسن ...
... نشره افشان چون آن د شاخهای ... تازه ... در ... که ...
... چون ... است در ... چون ... عمره جشن ...

جاره رفقرا لانخف نظم لب ان غالیه الا رسید ادرکرانش ثن رغالیه شد نمایان
غالیه دان ٭ هر زمان سحر از دار لبان بر خندد ٭ هر زمان جو شکر نیلوفر بخندد زاندکر
دکل طبله عطار بر باد داده و بوسی کیوی ابکمر مشک ختنی را آکنده با ساکن جوان دو زلف
دلبران جهان معطر کوه نرکس ده مجمر زرین عود سوخته ای و مشک تبتی بر آتش نهاده
عقیقی عنبر تر مشک لاذفرانش نمد نظم مشک زخون کنده کلی چون آتش
مشک نافه بکولین دم کیتی چون نافه عربیه و فاح نسیم الریح ذکی طیبه عنبر
الخزامی تضوع العنف بناد بان نظم ز آتش چو رسید نکرنیم بوخت ٭ زر آن
نافه در خندم از آن شد پیدا ٭ کشت زلفش بی مه که سنبل زلش کشت رنشان
ابر و حرف سبز جو از نرکس سر کرفت حلقت ز دود چو زلفش کشت
ابر و حرف سبز جو از تا برگ کلش کشت ابراون کل غنچه ٭ شاخ بادمی شکوفه بلوغ
شاخ کران و دید بخت برگ تمام از رنگ ٭ سر و رنگ بلبلدر حرکتی غنچه ابر نهفت لاله کران
بخت تیره جو نسیم کداز ٭ باغ تازه داشت مجمره عود سوز ٭ غنچه کران و دید چشم
کرکرداز ٭ حید مشک صنوبر ان غالیه زشد خط کلاب سنبل ابراز چو زلف کشت
نظم ارزنهاک بر انکیخته شد لعل دو زبر جد ٭ باد بر انگیخته شد مشک و چو زلفت دبر
بر تاب نفخه صبح مشک ناب جالو ان صدره کل احمر در سران
سحر کرفته نظم رنگ کل سرخ زری نرکس ٭ در هر سحر کرفته است رنگ کلکان
لاله سوکوره ٭ در جامه معصفر کرفته است ٭ با زلف بنفشه سوده ٭ چون بانکان

نرکسی با سلسله مشک ٭ چون کل لاله جام می بر کف بر داشت دارد ٭ از ورق آن
سپید مصعد دیده است در دق خرداست نظم سر بسته در تنجم از کنار یاسمین ٭ تا صد ساله
بر کف نکه دست جوان کرفته نظم با یاسمین آمد نکره ج کف ٭ کف اکر زلف
دوست بجوید ٭ سر بر آن کرد خوچون زلف دلبر ٭ چون ملک رخشش فرو رفته ٭ کلکون بار کش
از سر با ستخ انان با شر بلیه والنداء الطیفش از انار سرد باکبود رخام کشته نظم
راز بسر تر و تازه بر آمد عجب عماد ٭ کرام کبود ای زرنق ایام باسمین و بنفشه از شرم رخ
کلک بر یار سرو در بر افکند ٭ باد چنیده در زلف دو تا بنفشه از آن جای یکتا شده نظم
خصم بوسی کشت جشنی برادر آن و اللوزم ٭ عاشق کلک شد بنفشه بسته از آن
کلی ابر عنبر ده بر از جر بیار و حفای دلدار برزانو نهاده است و یا مانند
سوکواری جامه کبود و لباس ازرق پوشیده نظم برگ بنفشه چون بن ناخن نکوکیخف
بر دوست سبز جو ابار نرمای رخ بر بته ٭ بنفشه ز بیخ بکمر از زمین ابراسی باغ دو آمد بستان
فرو بها و بکر آلود از آب افتاب جمال کلی سر ارزاب بر آلود نظم نیلوفر از آب
سر بر آورد ٭ هر کنار کلبو صد رز افزود ٭ چون بنفشه بلکه بنفش لعل و در بر بکف
نور کف زلف سپید زلف کبوت کلی از غنچه سر مکرز که حجره تکان بکر اب
نیل نشسته است ٭ بادام بکان سبزه رنگ عنبر سبز کبود فام بر سر آب افکنده نظم
دی اندر آب چو بر بسته این لعل تر ٭ زردی دینه بر جسته ملکون بکان ٭ وار و کران
از خورشید آتش رنگ در رخ زر آب فرو شسته دل آن نکلستان اشار زنکاری

سبزه گرفته است ارزنده نگشتی دل غنچه که با تیری درو گرفته است و گلزار رخ نسرین
بر سر چمن جنبش بستند و گلزار را مینو با لقب خاک بنا کرده نظم گر بود باد سیم ریحان گشت
آتشی جلوه نیست طرف در [illegible] آتشی فرو نشوند بید هم و از برای غنچه لطیف دوام کرد
و صبا از نسیم ریاحین مقید گلشن سر نهاده نظم شد چو از کف عیسی لطفش بگرداند عیسی گشت
شد عیان که چو آن مشک معطر شد درست چو باغ اشک از نسیم سحری از نم ابر زمین انگار کرد
و صبا هم آهسته در هر راه زنده میکرد و بید نظم که در چمن روح رضوان رفت و هم چنان
زر کرتی ز لاله چو ز آل سبز نرگسی بخشید بر دل لاله [illegible] لاله شوخی
شکر کند سبزه چو گل بخشید و از چهره دو باغ تا نقش رخ بر تابند بلبل در جواهر [illegible]
لاله ابر گریان است بر روی آینه بر جای لعل پاک گشته و ابر بهاری رخ آتشی رنگ لاله در آب
لطافت بخشیده و از فلک تیره چو جوهر گوهر شد که این بهار را لو نظم [illegible] از طلعت
جهت بستان اگر آمد شکفته است چنگ دهان لاله تر از آسمانی گرانی کند بر روی لاله
انگار کرد چند چو رنگ باران ابر بهاری هستی و در شکفته کلی [illegible] از نسیم لطف
و باد سحری در این ماه دو تا برای لطف نقش عطر مصحف و [illegible] تماشا است از آن
[illegible] ماه باران میدان از چشم جمال که نرگسی از بلبل خواب زنده مرغ
در آرد چمن سنبل آب به سر مشک ستاره ز نار بگیر نظم شد سبزه زاری که نسیم بر آن باد ریحان
در رحمت ابر بهار شد داد ز لطفی او صدف در فاک نور و نسیم [illegible] تا آن چشم آمد
شد [illegible] و نیلی لطف عیسی شد که بهار [illegible] هم در هم شد گر جان [illegible]

اگر آلوده ابر آمده

اگر آلوده ابر آمد و پاس لعل شد و بهار روی سیراب شد برای جلوه [illegible] غنچه [illegible]
جام زر آبد گل چو نیلی در نسیم آورد [illegible] ازین غنچه صبح دیگر را شد برای جسم بهار
کوه را شد طوطی باغ [illegible] جلوه گر آن [illegible] چو آن چمن سبز شد [illegible]
در کهربا رنگ شد تا گل [illegible] خاک سبز رو در [illegible] غنچه بند [illegible]
نظم در عطر لولویی یاقوت در صحن گوهرهای [illegible] سر زده [illegible]
[illegible] در چمن گلگون به باغ شده [illegible] لعلی های زر است [illegible] گوهر [illegible]
[illegible] زر و عنبر است [illegible] جان تو [illegible] برشاخ گلی [illegible] در آب [illegible]
لعل گلی نسیم صبای رنگ بر روضه رضوان [illegible] رنگ و نکهت غنچه عنبر
[illegible] جلوه او لعل نظم [illegible] صبا [illegible]
لاله [illegible] گر ابر فیض است چشم بهار [illegible]
باز گر لطف ایست جان بر کنار ریحان بهار است نظم [illegible]
شکفته روی [illegible] نرگس از [illegible] جلوه [illegible] گاهی [illegible]
گاهی [illegible]
از [illegible] جسم [illegible] لطفی [illegible]
[illegible] ای [illegible]
[illegible] گاهی [illegible]
در باغ [illegible] جلوه گری وقت زر ابر بهاره [illegible]

ز رفت بنفشه چون کمر کوه در فراق زخشم بکوفته ترشگاه در ترجمه بار بر ارزنده کی ارزد
و مطربان طیور و منقبان سخن سنج بمنقار نسیم در چمنهای قطعه از
دو نیم ادب تار نشید بر در نغمه نظم بر سر گل عندلیب است در بسیط طی ایرانشین در کلک
فاخته است ساخته چنگ رباب ذهاب رعنون ان از کلش فردی باغبان رسانید
و قسمی عشرت ای بر سر نبه نخمه از انگشت زهره مشید احبت رفاخته حزین گله
باسمان نکشید گردان کوه و کبک نشیمه ال ربعات ساخ صوفی دارد و در قص امد
نظم کبک چون طالب علم است درین شیوه که مشغله خوانند تا بکذرد از انکه
بسته ریز کلمو اربعا لیه تحت الحنک ساخته بالله کلاه در انگ سود رنگی سر از عدود
از رزن طالبه شکانیکی ورد و بر زیر تره قسم انکه سیاه و قمر در رشید کمال قسمی حورانه نجات
عطلب در رشید بجز خرسند بدر در محفل است امداد ابر سر کار عندلیب در حرکات
امدادات نشاء فلک شناسبر در بروی طاوس در سر سر سر کلاه بر رخ در اوج کل بر
طرطی بعشق کردن در قسمی سعید جمع رنگ دیده و رنگ ناز مسکنی میمی یغم
د طاوس جلوه گر بر چمن باغ و گلستان خرامان گشته مانند نو عروسی حجله سو
بر جای جلوه بهار است کاه از جلوه ره بر بال الکمال کلک و تیر و ترتیب بالای الکفار
یکرد و کاه در لکر سر دهم در فرش خالدار است حیران می تحف نظم بزودی طاوس لکار شسته
سیده است بستر دونگار رعن کل زعفید اردی از ضخیم مغز ریحان برتافته است دیبا کمد
ز پشتیبانه دار حسینیان عمارت حرامت وجوه شاه بیدیکان بانه باده جو اشید از کم

نفحه بهار

نفحه بهارستان بدیع فی حسن این دو رجحه شعر از آن عبارت ملکه عالم که گرد است
از ان حصول تحصیل و سیر کاران کشور شده در گشاده قرائن العلم و حسب اجتهاد در اطراف
گردن نفوذ در اعلای کلمه حق رواج آثار شرف است علم در ابواب حقیقت که جایگاه سرابستان
علم علوی دکتری پایان میدان الفرقان و قدوه اهل ایمان و رکن ارکان اتقیا و در دریای
بلاغت و لقطه دایره مراعات و حقیقت ایمان علم و مرکز یقین علم و یاقوت تاج سرای
در اعظم قلاده جوهری اند و بر تصنیف تصنیفی و ادراک ترسیعات منقولات و لقطه عقل و حسن
شرح علم الیان بار بسته و کلیات اصول و فروع دین تعقیبی ایمان و دین گشته
و بشارت و من یؤت الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا و من یؤت الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا ابدان دیده
و تشریف تقدیم هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون طراز کسوت شرف ایشان امده
بمنع کنج و جهان فرقه نظم علم دری است یکتا قیمت جواهر دری اشیا سنگ ریزه ان
شیشه علم جوهر سعادت نقش نیک از جوهر نقاوت چون لا جوهر تا بسیج این
سکه بر صفحات روزگار ثبت نشده تاید جوهر ابهای و حقیقت آن سفته
تا در فرقان بابهجت سبحان عرفان گشت نظم نام نیکو طلب که گنج نام بهتر از کنج خواسته سیم و زر
یک صفحه نام به که سیم صد خروش یک ذخیره کمال صد فرو ذخیره یکی از طراز کسوت بار گر
د علمای آن ناسه منقح مسجد جامع عمارت رجال است که از سر صفا عقیدت
و کمال حسن ایمان که انما یخشی الله من عباده العلماء و در ثنای ایشان جرحی شناوه

کعبه همیشه معمور باد و آن ام القری در جهان مذکور است از آن در قول نبی علیه الصلوة والتحیة
که مقصود و محل الهی است که فرمود من بنی لله مسجدا ولو کمفحص قطاة بنی الله له بیتا فی الجنة و لتوفیر تقوی
ساخت و تاکید بنیان و تشیید ارکان آن پسندیده ترین آثار و مساعی است که
از زمره بناها که در این صورت مقامهای عالی و لطیف است از ارادت پاک یافته باین بنیان این
ملک ایکن رسانید و قسم بادبان آن آتشی که در جهان شده هلاکو کرده که تخلخلها
عالیهاست که صورت عدل آن اگر رانده و نیاوردن بکلی که معلوم است که کسرت وجود
ابواب ضلالت اند باز دیگر اسباب واردات شهر بروح بزرگ و ایوان و آرایش
کمرهای محکم بنا طاقها درست در این صحن و دیگر جرها نمود و آن سد اسکندر و بنای ایوان
بسنگ خاره استحکام پذیرفت و منبر و محراب بلطایف کتابت و رقم [illegible]
آراسته شد و باشکال غریب و نقوش بدیع ساخته و پرداخته گشت نظم ای سپهر
ز الکاش جمال قصر تو [illegible] ای سپهر از کاشی مثال [illegible] آن گنبد کشیده شد
در نقش تو کرده [illegible] گلشن شده در تحسین تو [illegible]
ملک فرسای آن که از غایت نزاهت [illegible]
رنگ [illegible]
و محکم گشت نظم بنای که تا مرکز خاک [illegible] درست [illegible] برج [illegible]
او در آفتاب مانده [illegible] عجب مانده [illegible] جهان [illegible]

بنا

باشد مانند چتر آینه گردون خورشید و تاج کرم کلکار باید زهره بر شرف آن [illegible]
ز بیاض دلربا رنگ چنین لقعه تبرک ز نزهت جان [illegible] صفا و جمعیت [illegible]
کفی رضوان در روضه از بهشت بدینجا فرستاده است و ملکان سوی آن کعبه قبله
در [illegible] ساخته الوان آتش افزای آن معادن تراز چشمه نور [illegible] زوایای آراسته
تراز چهره حور نظم روزشان [illegible] آسمانی مانند [illegible] شده
از [illegible] فردوس [illegible] دارد [illegible]
دائم [illegible] مشتبهة الانفس و تلذ الاعین [illegible]
[illegible] نظم [illegible] بسیط جهان [illegible]
کرت [illegible] دور فلک از استقبال [illegible] ایام [illegible]
نمود برای جهان آرای نظم [illegible]
روزهای [illegible]
و [illegible] قدم [illegible]
که اقدام [illegible]
نظم [illegible]
[illegible]
فلک [illegible]
و [illegible]

جمع آمدند و عاشقان حضرت رسالت علیه السلام و نصرت [illegible] که در جهان [illegible] و اخطار جان و مال سو

بر [illegible] تیغ آبدار [illegible] دشمن [illegible] از تیر کفر [illegible]

[illegible] و [illegible] گاه [illegible] آتش بار کوه [illegible]

بر [illegible] **نظم**

غبار [illegible] ابر [illegible] باران شعاع تیغ [illegible] برق [illegible]

نگاه [illegible] همه اطراف [illegible] همه [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] آتش [illegible] چهره [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم [illegible]

[illegible] **نظم**

[illegible]

[illegible] آتش [illegible]

از کجا

[illegible] برج [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] لشکر [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] لشکر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اجل اسباب وقف دیگر تتمه رنگکاری درانگشت حمزه رنگ لعلت بحسن ... گرفت

نظم رفتن از ملاقات طرفان بحکم عشق ❁ بعد از خاصیت باد گرداب ایک ❁

فلک پیر بروج منیر نمایش ❁ حجاب است در معرض عمر ادراک ❁ به پیش ... که حکم تو راند ❁

هم تقصیر باد از ان حد بزرگ ❁ ودر صورت اول مرتسم سعادت از جهت مراد در بند الی

گرفت و در صدد تحفه رواج بخت دیرد دبیر دبیری عشاق رسید و از مطلع کار رسیده بقدرت

روی مخفی دارد ها ی روایت ارباب نظر پیام واقف و عزت اسلام منفی و بابا و فانی

گشت و تا این زمن اقبال از اوقات صدال تجلیع کرد و بتدارک مقدمه حصین که از وی معتبر ترین

قلاع هند است و دیگر احکام در اقتدای ان مشهور در حفظ الملوم افزود نظم ای ارسم شیخ تر

قلم کرد ❁ ای بنفشه شیخ رنگینی نشانه ❁ اما که دم شیخ تر بانه ❁ بر زیبا بقای ما بماند

دراز اهل تقلید انکه نسبت عقل داد ها مولوم الله و سعادت از بار او درویش امت مخفی از حضرت

صلوات مطلب هدایت اند هو بخشیدن در متابعت او در امور ان ساخته کمرکه

از جمال محبوب دردر زر عهد نامه اثر بطور در او حصین نخوانده و بال او ریا بنده

صورت ها محبوب مرکب و به نعمت مرغوب جهت ترجیح التفضیل بفا دردی سراسمدار

دامرار بجز از قید بند که دال است حفظ نور بزم قافت باشتیه ها بدار عالی رکاب سیلاب اسیر

نهال عسر را در بستان سرای دنیا ازیخ برکند و میخ را در دوابها با مداد عالی گرفتار شد

و بتمه شرف و در تقوی لعنی و محفل را بدو بازگشت و حر ان حجاب و صرار از نو میر ولد کرلقا یافته

و تحفه نحو نیش بخته آخر الدنیا اول الاخرة ملوم ماند نظم کسی که با تو یکی ادر که درد لعل ...

بر بنده بود که با گاه جان و هر بدل دامراد ارکان دولت شهها الله و عظم امور قلم

قسمه و احوال بسیار در تخت و پادشاه را یک بار از اسباب سیر خاک سر آتش طبع

باد سیر طی بر حرکت سیمرغ طاقت غضنفر رکاب او محمد که بقدرت او افزوده نظم ماه بیک

کیوان تخمش جو رشید فرزاند ❁ مشتری بصورت عطارد و عقل مریخ است ❁

ار کسی بر دل چه چون ها بر زمین که ❁ گر کسی کشید شد از موی ان ❁ چون سیم

ار گره و اخلاص زر آتش در جسم از فلک ❁ چون در خشش از آب دار در اخم سیر از کمان ❁

از فرخ لعلش لب نهانی ها موی بر زانو ❁ در عطف کاه ادا بدی کردن بر دهان خوب

چو در خشم بیک تحفه سیم مالیده بساق ❁ رخ سر ابری سینه بر کرسی الکند چون ❁

سر ج چشم ستاره گرداند بیم از ماه ❁ ملقه کرسی ستاره لعلش او دید از ان ❁ بار جهت

کبک فرقه ای بر رواج قال ❁ فرو دل از کسی لعبه حبیب چو عشاق از ان ❁ بر سیمرغ

ازان بر پا بر او بیکف بایی بدهان و قرب شیر بیان مرغ من در چنگ بطر او شیخ تر

ابرو ی بروای گذشت و بیت گرش نشان اب انار رخش سر ابروی ماه سیدای او او

از سرعت سیر او گرد بخجیر راه بست و قدم تنقیه دست مسرع و جوی سیر او بی کرد او

و بتر از ان است فاره شکن دیده بچشم دال میبرخت و ابطال اهل حمویه رنگ ارف

در دل سنگ بر بنده دادش بر افروخت و با انها رهبری سنگ درباره حون خرابت جشم

واز دل میرفت نظم بیک تکی که گذر در دم او بیداد ❁ اگر کشی بدر دست بر جسم

حصه گذر گذشت طه ره بتکیه علی بر باد ❁ بسته طیبه بر بنه خسته ادر و فر در هو عتبر دو جر ان

بعقد حبل الالطاف جز بست سلم با اهتمام سپهسالار کار سهلی و میسر گشت و اعراض

و مقاصد کلی عن نجاح مقرون و تشفیع شد اخبار طلوع رایات عالیه اعلاه الله

بر تواتر رسیده گرفت و بتحقیق آن بشارت خاطر ابتهاج و انبساط زیادت

گشت و آمد که سرور و ابتهاج و سوابق فرح را آثار از در بسیم سویت **نظم** [illegible]

این تهنیت افتاد در گوش ما نشر سعادت خبری شد صبح امید از مطلع مراد سیم

آغاز نهاد و جلب طرب بر گلبن شادی و ترنم آمد و قصد برآورد و از این جمله

با طالع السعد اطلع وجهک الدنا و سرایند که گرفت و قبه رو آن اجلال خسته و بند

رایع مقرون شد و در حرم ملک سرا جلالت و اقبال سعادت ناظر در بر سیمرغ گشته و در حجره

اقبال انوار از هر پنج سعود صفا روزافزون شد و ما بلبلان فرح تازه دل گلشن

ما بنور دو رکار که بید دولت روزافزون و مزید کرامات کرم الله تربید میعاد فاکها

نظم همه نشان ز یمن روشن است روا باد آن پادشاه و رفاه آن [illegible] زمین

رحم و ملک سیرت فلک رفعت بر مرکب سعادت بندرست اقبال شتافت و حشم

از نجا رسم مراتب رسانید که کیمیای سعادت رونق نای علو قدر و دولت سر برید

باحث **نظم** از صبا تحفه که گلشن کان خشم رنگین نمود از ضمیر از رها لطیف

و شرف دستبوس پادشاهی که جهد نیا هست و زبده کرامان رحمن ان نامه جنبیده

و خوارزم جهانداری است درباره رایت تخت بلند از الوف فام در نخجیر کفر

که کفی همه و جز شیر بر طالع کمان کفر و تحفه است دانشی از کرد بغیر نیم پیوسته **حرم**

صفحه پ

فیلکر رضوی حسین حبس فی رتق العنیم رداء شمل الغمامه بردا الکن فخار رفقا

در عدا در رس کفکه شاه حسین کیست فی الحیلة و حلبا ثمراه فی فرط الدلال بصفرا

للغاس مثلا تریاق بحر طلام کمند الصواب به رد ردا مستمد اکما لا قمران عقده از نضا

ادکم رازقنه تشیر به الما الندوه ان و صغا و کان ینطلب شدّ صفیه الاصدحایق نورا

دکان زراق نحو که بسیخ فیه صدا لطوالب رتق تجلی بحلیان الصفوانها او ناه

مر و حقان السده الما العوی عقدا عنه و نار تان مسفا بجسم الغر حمدا

ملک کفوته علوک طول الدهر حمدا **نظم** بخشنده ملک آن کوه فرج کلک

نکوه مانند ملک و ملک کوه روان در جرح ستون ازو ارادت و پای سبح ستون

بر چهار ستون با ستون گرفته کمان بحو بزم روا است کی کرم که بحر سیر تکه

رزهای او رشد ان و دگر شاد رجو و کیسه شده بیدا و هانی از آن علی او شده ها

ثال الصورت و ضلع آن عدل مانند کرار و های عنقی نکوه گشته بعین ان بحب

را الفود انکه و دو ازه حب رات سرو کلان مانند گوی در حرکات شلاح جنگ

زنخ طلا سانود ندهد سر رسول و هلال هلال سلاح آمان دیگر سلاح زخم

او خیال لؤ کمر کمند که کلاه نیزه کاه کمان زیر دلان که بر سینه بحبسانند

صفوا ب

بحر خم اسپه آن در گنو و ذی دیتان و صفوف سراب یک جوهر خشتی کرشب

کلام براق براق الذام برق تا زعداوار کم ما یک در نشیب فراز حرکات

حکم م و دامنی نظر افی و در تی و باله صف ابر با خلف ب داد ختو **نظم**

نیزه‌ها طبعی مشتری را تماشا کرده بودند کاه جنگ در سه شبانه روز ... عادل دوران
دوران بنی در انکلف که ناپیوسته نانده ... بود ادراک در پیوسته کردیده بود
به دیار رعایت مورد بالیست دکنند جایکه در چشم مور ... برکو ... که
مولکان چون فضای آسمان ... کرکرانیدی ... چون دعای ... عربیه و کان الامر اعلی القدر
فی کل ... و کالعلم البدر ... ادر کبره کان ... حقیقت و ان ...
کان ... اللهج ان المسعود کان اشرف معظم و ان ... کان اکرم ...
وانواع مشمولات ... ان لطف ... حکایت کردن ... طلب الامیح
ان کره و جوهره معجز ... سعیط ... با قامت رسم بند کرده ... اخلاص
بتی خدمت کشیده و کفت نظم یم جابا مست هیچ کس شد ... این قدر باشد
منو الا تنار ... کارش بنده با حضرت ... کان ... و قدر کم
لکنت ... الا نیاد ... ان خدمات ... اعجاز الفا
هو لست ... او ... حضرت ... در ترتیب
ادبیاع سرالیایا مو فور ... الاعلاء ... لطایف ترتیب و ترتیب احتیاط ...
و بدقایق تحقیقت ... بنده از ... عنایت ... محفوظ و منظور ... حیات
کشت وارد ... و اکرام باد شاها ... ایحج ... اعتقاد ... باشد ... که
وسرمایست ... ان ... حسن ... سلطنت ... تعداد ...
واداوت عربیه ... حسن الزمان ... هذا العز ... صدره و کان الدم ...

حرف ... اسلف ... ایات ... کر ... ناظم ... حال ... کفرات
نظم احوال بنده بازار ... کرفت ... اسباب ... بنده لطافت کرفت ... همت
با بو لطف ... حسینی کرفت تازه ... کرفت ... قیامت
سلطان محمود ... جای کرفت ... ایک ... اعدای ... بیده
قهر ... کرفت ذکر جنگ بنارس در درکاه جهانبان
بعد از چند روز ... دایره کرد ... کوه ... دولت ... ابواب ... با جمعی از
زیرو ز بر ... ابدان ... ملا ... جوشن ... چون کره ...
در عرض ... نظم ... چون ... جنک ... سیز ...
حرن ... جمله ... چرخ ... که
عربیه ... کالسیف ... کالقطر ... موج ... تمور ... الحسنات
... فیه ... متعجز ... البحار
بالصعد ... خدمت ... کشیدند کردان
... مانند ... صف کشیدند ... در جنک چون قطب ... کردار
... بر زمین ... بر فلک سر کردان ... دارد ... شهاب
با تیر ... چون ... ماه ... دیگر ... تیر ... زمین ...
... آفتاب ... تیغ ... مشتری ... کیوان روشن رای
... افزای نظم ... صحنه ... کیتی ... تیغ ...

عربیه قوم ترى ارماحهم متقدمة يوم الوغى باطن الكتان شعر بتیغ بکرین [illegible] صفحات
والموت بين صحيفة وسنان شعر با چنین لشکری چو از هر جنبش دلاوری بجنگ ای نادرین
از دیده چون هم العسکرین تقارب بهر طرف دمکاره در مواجهه جوانب افشادروی
ممالک ارای ضرا کیان که شجاعان عهد عالم عرصه طلیعه افتاب نصرت و علم
گیتی نمای ظفر است چنان افتاد فرموده که حیز رجوان گک یا جمله بانگ ها از سوار
ارکان بمرضیه الله و حفظه نقوررا این دوران شعر و از لشکر مخالف نظم اگر چه دلیری کنید
یکا د دگر یک ایدهی پیش کند بنخ دو شعر و خیز بر در جنگ که کولا برسید ان پات و سوار
قدرت است دروز رو تا حتی بر بید ملک فایده جنگ در هم او کنید و یا بر کار هم
قضا سیر قدر ترا زش دم و رنگ بای بسته مانده عربیه لعزم هیبة الحسام السریع رکابه
به ورسیر القلب فی الجسم ما بشانه شعر تیغ بر تدارک و تلف ذوان حال کلمات و بر یای روشن
وردیت صادق تدبیر لشکر کشی و ترتیب صف آرایش کرده عربیه اخاف الا التدبیر
نقضی بی جهته د وهو عزم الالمعی المدبر نظم هر کس که کند برقت فکرت شعر با تیغ یک باری
عربیه ولیس یجلو الکرب لا سید شعر از هر سو تم بر پیش برج سید شعر و ب ره نمود از حسام
های عزم دارکار سب لستانی ادلو و بدرت عزم عنان جهان کشائی کرفت نظم ز دور رو عزم
رو فراز شب شعر شیر بمن عزم از سپید دریا و عربیه عزم مصقول القوارشیة عزم کحله التغییر
حصین د عزم مصقد تمقت الضرا لشبه رای کنجد و الصباح مبین نظم کر بنفوذ عزم او
دولت بنفوذ یافت زرد در نفوذ عزم ار ملک بیفوذ استوار شعر شستنظم جهان لوزدی کاردان شش ادر تدبیر و ترتیب

بعد از

بعد بسبب کم انداز زر وارد است عربیه کالسیف المنتضی الذی شعر فی الحسن جاد کعشر ربه الملک
شر و اسم الجواد فی زر شعر و البدر عزة وجهه المتقلات شعر چون ابر با باران شد نظم
بارده روز بیران چو سیف عرق شعر حیز از زر و فر ز سر جو فوج ماه عربیه و الشمس تحمد عرفها
است را کنه شعر حتی کلی اهل الفلک محکمه شعر دارکان زمین از زبار سلاح مواکب زلزل
بذیرفت و سقف ایمان از زخشم لعلت کرکب درخشش اند عربیه اذا لحن بنز بامین شرق
و مغرب شعر تحرک لعطف ها الترب و ناتقه نظم ز ضعف لشکر نکنند جنبش اندر است و کوه
در لف ضجیج مکنند و جوش لعدد بحر در شعر کوه از ضعف بمنز خاک لطلاع اخضر افلاک برسانید
و بر روی هوا زنگ غبار را ابر تیره بسکر عکه نمی گشتی دیگر سیلاه عربیه اظلم لیل حتی
الشمع لم تکن شعر سوی البیض و السمی الذان کواکشه شعر و بار چشم های فرساس برافتاب زبان چشم
طاوس جمال کستر و دیده نور رایت ماه منظر که چون سایه مشتی افتاب نظر احتماع اقوال
یک بود کرده از افتاب سایه بخش چون شاخ سیدارا از عکس افتاب بر راب لرزان
گشت و از عاقبت مثال شعر ماه بیمن سپهر در افتاب تیغ شان از سایه بود قرق شد
و تیر زرش همیر که چون سایه ورودی بر کف های افتاب فرا او بر لفظی جهان گشت
در هر دو خوب چهره که چون سایه با افتاب هم سایه است در تب کرده و زخمه عیدا خش
و چشمه زر بخشی افتاب که اتشی اب حرز است مانند چشم سپهر برقه ان کرفت
و بدان چون ازان مرد تا بسط اب افتاب کند شیز رفیق لغض چنانکه سایه بر زمین
علیقند مشتری حاذ رای که در صیانا هب افتاب بود چون سایه بماه ورای پیشه

در صف بلند جلت که **نظم** در سایه آفتاب قدرتش چون سایه افتاده در دو جهان

معارضه نفوس در مانده **عربیه** فانشئ الحسن دالنداد ادراک حروف ابتغائک الدهب ...

نظم یک بیدر در الفاظ ... چند بار از سایه حجر ... ولف ... که آفتاب بسرار

از رست ... جهان ... که در ... چو آن بار ... نیست ... تیغ عدلش که چون

چرخ و آفتاب بقرار است ... نظم ... بار ... افتاده **نظم** عدلش از جای

زمین تحقه ... آسمان باشد قدرش در سایه بر زمین فکنده ... ورای ... باشد

مرکب ... ادنیا ... ت ... اسکندر ان باشد **عربیه** ملک ... القدر ...

و نهایة الدر ... الدلکان ... لرانه ... الصفا ... الصفاء ... اول ... جهت ... الابد

فیلسوف ... و ملک ... و بنا ... خطر ... چون ... اسکندر ادا دین و دو ...

... رسید ... آتش ... و مانند ... ماند ... عدا الدولة الحر

... براق ... چون ... در میان ... آتش ... ارت ...

دریا ... **نظم** ... گرفته از کف ... روی ... افتاده ... بسر ...

عربیه کانه ... طرف ... و ... قدر ... الروح ... در مرکز زمین ... باد

کیوان ... از آن ... ده از نخ ... چرخ ... کرد ... لگد ... ان ... وزنده

... در کرد ... **عربیه** ... فی الشمع فی ... من عرق الرکض ...

نظم هزار ... به ... چون دل ... زمین ... چون ...

... پاره افکنده ... از ... در دل ... جمله ... زند ... از کان

رضا و ... در اقبال دوام الامام دولت باحشم ... در دست ... جاه ...

در ... بیک ... جهت ... از ... تیغ ... بعقاب ... ارادت

گمان که ... ظفر ... **عربیه** ... طلایع الکلف ... چون ...

... الکلف ... **نظم** ... سوار ... تیره ... روح ... گند ...

از ... چو ... که ... گمان ... کرد ... گشته زبان

... ماه ... عقده ... گرفت ... اند ... آفتاب ...

... چون ... حکم ... دارد ... شیران جنگی چون

... زبان ... **نظم** ... مرکب ... الفرس ... چون

رنگ ... رنگ ... در ... جسم ... عقرب ... دیده ها چون

... دار ... کند که ... است ... طرق ... کوه

... **نظم** ... کنند ... خلقه ... الجلال ...

... رنگ آفتاب ... از قالب ... گردون ... میان ...

... چون تیغ ... در جهان ... **نظم** ... تیغ ...

آفتاب ... جهان ... آفتاب ... تیغ ... قیامت

... الماس رنگ ... چون ... جوهره

... شقایق ... ستاره ... کرده ... ادا

... رنگ ... افکنده ... ورق

و دان نوع سیاهی از آتش رنگ ظلماتش دیگر تیره دیده و روش عقد چو دو تا چون
کوه دار رشته یکتای کشیده و بر سبیل آن چشم عقد را یا بکر بند چو را دیده و جنت دو رشته بی
خورشید دیده که می بیند ای ادیبو و از سر پایان بر جای دایره چشم ابلج میانه دو تا
با چشم با دل سو را یک سلک کشیده روی قرال و خال با چشم عجب چشم مرکز گاف
و چشم ابدار از یک تا سر صید با صبا بکر دیگر چشم ز ریزی و در دل افضا دو ال ...ده
حاجب بکر رنگ نقطه که از گوش چشم بر آید و کلف از چه ماه و کتاب در پس چشم
بر بیداشت **نظم** تیر از پس چشم بر دارد که نیابی اگر چشم باز آلود و فضا داد از
به تیغش رنگ از سلاح چشم رگ به ما مرغش دو دوری ضعف سورت لوک خار مژگان
بر کلبنی جگر که چشم سید حیف دو ره دیده دیگر چون خار از چشم درشته از سوزن میرف
و سوزن آن خار ابجاب ره چون چشم تفرزنده درو ها آن سوز مرکز گاف و یک چشم
نون از سر سوزن خار گمراه شد **نظم** جهان چون تکه سوزن از نجم ایمنی تیز به
تیر تیش تعفان رگمان چون پیش تیز چشم و بهشت سعادت روی بیابد از مژگان
دیگر گاف الف بکر از چشم نون و دال از چشمهای جان چشم سبز زد لوک و ابلج از دال
الف از ارز کز چشم سور قافی کند را بینند و نعجه چو بر کار رس بر پایان چشم دایره
میم سرنگون ره از صف تیر جهت حرکت نقطه سیاه از روی ساحل چشم مرکز
نظم سوک ها ک نقطه سپید بر آید نه سیاه اگر از چشم صفر بر رخساره خار
نیاتش بدان صف کرنوش نگاه در چشم کو سوزن زر پیان رو بر وقف سلک جان

بیکر دو بانش ز چشم نه از زمین تا دو بیرون می‌ریسد **نظم** نسبه خم و ملطف از او
صفوت ابش بلمع برق العقیق کتاب از آن خضر شعفو زبانه اگر با و ادکند
با حجج بریده کجا و حد جای سند اکنند و تحفه با کرکان او اکنون ملک
بریده دیدیم و روز دار ما نگه بکر ای بد فر بقوم صفات از تو ادیو و دست خوش
عالم بر دفتر اگر نه خوش تر بدی سیلی نکات نیز از و ضعف تیغ از بودن چشم گرگ
و نجو چون انشاء صبح دشمن شه بیکر دو بجوشن در کیسه آن چون تیر تا ر
بر نیان ها بکذشت دو در آتش خم کوه ها بوم ادب و انگشت به تحفه تا ...
و صاعقه گرد در همی لیف عالم را ابتدا می بیند دو در خر در پای باب لعقیق است
دو ای بکر سبز ده رنگ جدول آن کشید و صفحه از آن کرد کر فته از یک نیز
در روی میان خانه‌ای ده مذاب میراند و نیز در دندان بر سر پایان خاطر بیکر
و در حلقه کرد چون آتش از میان دو دو می‌شد و لب ما آفتاب از نظر آب
شعله در یاب نیم **نظم** علاوه رک نام یاقوت است ال الماس در سینه یمنی در زردی
شاخی کرمابند میوه مرجانش طبیعت چون عقیق مرجان را برگ از یا ناش کو از او
بدان نفوذ بکر بر ۲ از الوانش زمین چو برای آنکه به ایستاد ... گرد و اگر چون
حلقه کمان کند از ... عمر پانش نسبه انسان است آن لعل بدست بکر بر کرده دلک
از لمع چون خورشید نقوان و بیانانش لب کز نجح دشمن سوای لسید جان درش
در آن ساعت که انگشت ... لیه بر بالش چو جهان روی چهره آراست کار ... ابن الله

سوزد در دل چشم اعدا آتش برزین موجب نظم از کف ملک شه گرد شاه گردان
بشکند شهپرش در تیغ ملک برجای خصم نوخ چشم چون سکه زر بنا زمین لها در چشم
چون زینه زر آتش در نقره در گاه می‌گداخت نظم با ملک چون آتش زنجیر جوش
با خصم تیر از بو سپر و کمتر ز شیر پیش دو تیر عقاب چشمه ز کجش آفتاب آن چشم افعی
برزش بیند در تیغ تیره سالار اشاره نگاه نگاشته او ناله و تیغ و داس سیاه چشم بدل میداد
نظم طرفه برخی است تیر تیز شاخ چشم زند که بهر کس آن او بود بدو نکند چون دل بد رحمت
نکند خوبی بت چشم نگاره زلف نصرت گرفته در جنگش تا تیغ بسته در نقاره
تیغ تو نمای که هست ادراک و در کف دو دیاره در یا با زبان مانده لب سالار سوی بست ملکش
دانه با رنگش هامی ولایت های دیده کرم صد سر گشته ملک برزش بندگان ادرار ز و مرا
کرد صفت دانه انگشت بی ارا الهی در نجد و مار بده لالد بی یک بار آن رخشد تیغ و ها نگشته قرار
در چشم هر بیمی چون چشم اخفش روشنای نیف در دروش ز چشم دشمن آن
چشم خفاشی تاریک میدانست نظم کیستی آن دشمن شه از درد کور شده از سکه لرک تاریک
در چشم خود نگست و دشمن در سواد کوه باد باب چشم رو زمین لطف ز در ابر شبار چون
برق با حجاب ز طبقات چشم سکه ذات نظم ز نهد خشم در بدن دو صد نیک دیده ز زر
رز بر دو جهد نگاه رنگ آن سر را بود در مغز سر بگر در اعصار چشم گشته که سر
برش آل بر دیزان و کفیر صد چشم سکه نظم قصر تو رس نهاد قصر سنگ گلی چون رنگ ز
ارتفت کر شه تیر از نگاهش دل بت تیغ از چشم در حلقه ز زه و علیه چرخش در وش بر دل بینید

روز خوب مخوف گنی بنگ فی سنگ بر تیر در زه تنگ حلقه لعل جان دیا باسی
بگان چون جنح چشم لب آن در بخف دیار آن چشم لکلک دبان بسته می نگاف
و قفه بر کش چشم صدره چون صدره کل قبار لاله سید دیده و جبه چشم و جهره کردن
چنانکه از بر و پشت و جهره در شعر آن دیده کرد آرید نظم که چشمش تیزت چشم مانند
جوج زر کرب کند که وجبت نفرز تن تیغ زر کرده کند دور آن ماه حرتون خون قصار
تبار بر حجت روی ای سوی قرزه چشم بر زبان دروش بر آن جان قد کرد ار تجیک صف
چشم تحت نظم رنگ تا رنگ چو عقده رنگ در تیغ از دور درود دیده مردم چون در بانش
ملک چون خوار او ها آن حکمت چشم رزه مدارک کوش جان سر بنید داد ز تابره
چشم کمان سر بنک چون خون سرایند و نکب رنگ نقد دیدار برچشم می‌بست در چشم
گران از چشم که چشمه سار بنایت چشمه چون ای رنگ دو مرد تنگ چشم در دریا یا بیح خون
النا سر او تو حرف در زتیان خون چشم صحن زمین را کنار اوج با فرقت مید اد و ز رنگ آن
الود او نکو بابه چشم عقیقین فام انگیز در لسد لب خون چشمه خاک سر کرد کنار در می گرد اندند نظم
تیر زمان کند از خون عدو ملک از آن است با عقد است که تنها ز ظفر خواند کش
کهن کلک دیده ور در ز طبیعت مریخ و مزاج کیوان ترکب یا فته بود نفذ تنگ
جان سوز از چشم دشمن از ابر اب و اجفان بر دنگان گرفته نظم ز چشم دشمن زتیر زحل نکو
کر از حرکه داز دیده فکرت دو مدار نه ز بند تست تر اند گرنه زحوان بچه نکن عجب
کم از انگشت سکر نو سوی فال زد ور صد تنگ جان شان ای چشم زر که با چشم رنده ملان زرد

بر کتف سر بهادران جنگی کمان شد بند دراز ابر تیره باران چشم بدسگالان کار دار بی درنگ
خون راندند **نظم** هر دو جنبیده چو دریا ز ضمیر گهر ، جان عدو در پی تیغ بالا چنین نبشت
با جان دشمن ز رقابت کند قران ، چون قبضه کمان گردد قرین تیر ، تو گفتار در سینه دشمن
شود دو نیم ، روی گرد دست دشمن تیر گرد دو سینی تیر ، و محیط دار و گاه دار اشکر در حضار مرد و بهادر
ناپدید گشت و صفحه هوا بمنزله بر چهره فلک گردون بند دوان شبلیده در غوغا گشت زبان
تیغ خون ریز گرداگرد هر سینه جنگ چون آب در آتش تیز تابنده **نظم** ظفر چو بال کشاده
گردان چو سیماب در آتش ، جهان سوزان شده پنهان چو آتش در دل آهن الکا چو تیغ
خون از خلقه تنگ زره برون ، را آنکه زنگ آب از خلقه تنگ زره برون برا و گرته
کآب تار بالاها ز بر ریزان ، نشان ادرع خون خواران چون ظفر دفاع قربی نه حل سر تیغ سوران
چه خواب ماهی بر دو اشکن ، زبانه آتش نه لذت کاهها بسوی لعل بر آتش تیز چو غنچه چون
سر سنبله هادن ، بخت از خصم زرنگ سران چون کمینه دیده ، ل ظاهر ز زند میدان و چهره
کیوان ، و هلال چنبر را مانند تیغ های آبدار ، گرمک [illegible] و رخ [illegible] از کشته
زرد آن معرکه با مغز سروران دستار زدن ، ها فجعه در تن [illegible] از بحران خسته [illegible] کشته
نشسته اند و گرد با رها [illegible] ظفر ترقی کرد و نیم دشمن [illegible] خون
به پشت سمک رسید **نظم** روز جنگ ز شکوه سرخ و سیاه از خون دیگر ، موج دریای محیط داده
گردون دریغ [illegible] اندکه [illegible] دریای رفتار [illegible] تیز [illegible] عاجزانه
دلهر [illegible] حال دست [illegible] کرده [illegible] روی از صف جنگ [illegible] بهادر

اما قسمه

ز تا قسمه **نظم** [illegible] در روی تیغ سرانگ ، همه شکسته اند بر تیره چشم و جنگ [illegible]
و خنجر که خورشید حضرت از کوه تیغ آبدار در ظفر [illegible] کند بر تیغ [illegible] و پایدار [illegible]
و بار در کفر [illegible] در افتاد و در [illegible] فتح و فیروزی [illegible] از مرکب [illegible] بار گرد [illegible]
بسیار کرده [illegible] حضرت خداکان اعظم [illegible] **نظم** [illegible]
تیغ کوه [illegible] روی کرده [illegible] سیاه و تیار [illegible] کرامات [illegible]
[illegible] از کمال لطف [illegible] خداکان [illegible] مقام [illegible]
[illegible] بدکر [illegible] لطف [illegible] گشت [illegible]
برق **لطیف** [illegible] از [illegible] درجت [illegible] حضرت [illegible]
[illegible] بزرگ [illegible] زمانه [illegible] تاریخ [illegible]
دولت [illegible] بعث [illegible] و قصه [illegible] از اندازه [illegible]
[illegible] در [illegible] اکرام شد [illegible] مفاخر [illegible]
[illegible] رسید **نظم** [illegible] تاج ، کمر [illegible]
[illegible] حرکت و ابتدای [illegible] حضرت [illegible] روی [illegible]
[illegible] امارات ظفر پیدا گشت [illegible]
[illegible] حضرت خداکان که همیشه [illegible] بدانست [illegible]
[illegible] سعادات [illegible] دولت [illegible] شده [illegible]
در خدمت رکاب [illegible] باشند **نظم** در خدمت رکاب [illegible]

خورشید از آسمان چهارم بر بازار و دیگر از سر جنیدان و اصناف تجنده وادی بقیع
و قتارای سازی آوردند و آداب لشکرکشی و مراسم سپاه داری بتقدیم رسانید
دیر قرنی جمعی از انوار سپاه و حکم فرمان را بانقیاد در اشتعال آتش آمدند و در عرصه کارزار
با ابر باد هم رکاب و عنان گشته روی بوقف جنگ و جدال آوردند **نظم** سواران
پی شوکت چو حیدر کرار ٭ پیادگان کینه چو رستم دستان ٭ ز هر جانب رای سیاسی جلدی را
که هنگامه کفر و ضلال را ماده تحصیل و اشتعال بود و کت رایت ها بر آن و نفخه در کف
لشکر منصور روشن گشت و آفتاب بشکن وجه هیبت آتش نهاد جنگ و القرار او برفاش
با لشکری گران و سپاهی بیکران که شمار آن عدد ریگ و نفس بیابان بر دست بیخ و دود
و افواج نامحدود بیش از حد ادراک علما بنهایت **نظم** سپاه سعادت در پای گرد و دود الله
با انبیات زمانه لطف رکرده ان تر ان و کرده لب تر بهیلی عزه و از کشش ما ثقه باشی
زمانست و به نهضت نشده بمواز اتقادت دفتال آتش آمد و جود و جنس در دمی لشکر
هند جنگ را السجره اماده کشتند و رایات لشکر بس بزرگ اعلام لشکر بی کفر برافراشتند
و بیابان و صحرای معرکه چون باد با دمان از بهر جوش آمد و در زیر کشتوان مانند حصار ایلغی
بر پیدان کرفت **نظم** حصاری که اسم زر لعل نقش ٭ با بدرش گر بدیدیش بکند زرکرنه
که طراز است سوی جهات ٭ بجان رحمت صادر کری بار بکند و لکه کرخ ان زیر کجان دل اهل حجاب
سکر ده باب زخم زدی ماه دولت ماهی جسته بکر و اینده خوش طول اشعب ان لشکر ان لقاده
شیر فلک میشد و حلقه زر با نقطه جز انگشت کفی از ان کفار ان از صورت جهان

به نیف اکنده مانند داراب بادبان اکرده سکر بند بکنند را اورنو **نظم** جهان کرده کر دی بکمد
کره ابت ٭ چو زر لک انبد بر سر کره دست ٭ چو دیو از نیام دار چرخ بلند ٭ چو اتش بخشم
چو او باکر بند ٭ ز منقش فلک بار مانند چو باد ٭ تخم طرح ها بغو سود بر فرزند ٭ ابها بنور کار
کار رسته کرده ٭ کرانیان بکوی کار رسته کرده ٭ وار شهیدایت و ماه سپاه برابران
را کام لو معسکر کس چو با صدای الله اکبر تکبیر ببدان زر سانید و دار لشکر جمهره
ادم با ادر و بمی لعیموق را امد **نظم** جهان حرب ان کمبر قرکه ار لکش چو انه ٭ و در دهان حوادثی
ز بهین تر ابر در صغیر ٭ و دخوی ان از تر به ابت ته نی عظیم صاحب هیبت از اتش جهان نان
بر داشت و کثیف لکاران اصوات عظام ان به زر ابلاک رده گشت **نظم** فلک سراسر
تیغ در تاب کرده ٭ جهان را هانی و در سر کرفته ٭ دار بلکی ایابات رلکارز رنگ کم ابرین
هوار لشکر در هوا ٭ ارا لو که مانند بر بند رر طاری گشت ٭ دار قرع برق کر ناکران کله بیکن
راز بکیف رهنی معرکه ابن کلنزر دلدار لشان شد **نظم** لب ابن قبه گمبد ابوالهی زمین از زمین لشکر
لکفلک سار ابام مواد از این الان ٭ در و لشکر چون دو اره برابد صف کشیدند دو بان
دو دریای و مال از هر سو در موج امدند و عرصه هند از انوار دو ساده چون دشت محشر اضطراب
پذیرفت **نظم** زره روی رنگ از زمان ٭ زنگ از گرمی برامد ساه که ماران
از لکه شیر ابر ٭ جهان شد بکر دار دریای قیر ٭ ز بکی ان بر امد در عقابت سر گشت زخانی
رخ اقتاب ٭ شناور ابر سبزه بکر دار ازرق ٭ ستاره ده بباد کوه و لفی بجان ٭ در دمک بقلیت و حمید
مرغوان ارزانوج کیوان بکذشت و دار ان تبیر تکبیر کبوان دل از شیر شان لسبند **نظم**

تعزده الله اکبر بوکت لشکر بلند ، ات الفرح الله راجت کرده چنان ، دفغان مسعود که در جوش
در دروازه ازدرو شده نمودای دو رنگ ، بار برق المعنع صاعقه جنجو انشر گشت گلی ازو ابر
گیتی که ای مطلع تیر و تیره بسیار شد و از زمین جنک کار شد از بانگ دل پیر دیده **نظم** روی زمین
ز رنگ ملک گشته ازدوی تب ، روی فلک رنگ زمین گشته از غبار ، ملهای کمرها از سر همچون
چشمهای سوز ، پیکانهای تیز چون دندانهای مار ، از آب چشم خسته بپای رسیده ، در خون چشم
گشته به بر رسیده کار ، همچون دهان مار دهان جمی لغان ، دندانهای خنجر ان چون دود الهای مار
دگر نیش الکا درو ان نوک سنان ار اتش تف دعوان صیادان از تف دوات کرده
شده از جوش دگر نیش سواران سهام جوشن حاک گشت ، در تفاوت دمعادت تیر ان
کار زاری بس ریک جنگ افتاده در تاریخ جنک و پیکار سلاح بر تن سر زکان کشید **نظم**
جهان الف جنگ جهان در فرو جست ، کمر درع جو ازو کار دهای بالبو جست ، ازدر دل ازو جوش یلان
سپر خری ز رنگ شب بلند گشت ، در دل ازرش چون برق از شمام روان شد از تخفیف خاک
بلرزه دام الاک انفاق نایت ، در تف شمشیر ابدار از زهر سر ان پایان اب گشت
دانش در دل الک دهیم در اندر الحقش بایست ، در تیغ درج بهر از جوش جنگ منسوا فنای کرد است
نظم قبا صورت اگر بحت تو در پرشد ، نصر به چند باید بحشنفری حکمش ، درزم تیغ در انگ
ازو کت باد بایسته در ملک تیر و سرا از تیر بر باید ، نیاید در اشکر بانه دلیران انداز انداد
وسهم از گرد ان سر در سپر و تیغ بدو کشید ، بعد از ان تیغ زن لشکری در ارروای ججگی تر از اسحب
دلیران که سینه جوی چون صد سمور در دل ان طرف تا از دوران گرف **نظم** بعد بران گران کله از تنکی غلااست

ارکند

گرگ کند برابر بان سلطان راتیش بر گران ، از نهیب جنبش کر بر ملک بادی مرد ، زهره ناهید در پیش
مشتری بالیب ، در فرو نور آتش جنبش تیغ مند نااید ، اسمان از جنبش بر در ادید اذو فرمان
دار عجب رسم کره افلاک مرکز خاک شد ، دار خشم لعف الکا دران عرصه حاک جنبش افلاک
نافت درد بکرد در ز مستحق شد الهدا آتشه بر زنر بها از تیر کم زنگ فیروزی از کرف
دریغ رخشان افتاب در حجاب تواری شد **نظم** کرد ما کرده خشم گیتی گرد ، کز نیها که
کز ایش گیتی گرد ، تیغ چون سوسو گشته چون لاله ، روی چون کاکل شده چو سنبل
خار ریگی شده زنیره و تیره ، اهل جان بکار عشر بکرد ، ، نارکه دیده و دو در حلقه زره دمعه
جوشن سید ... دبدک دو ترک برتاد کج جوشن ز دران سید رحت مصاحفه کرد از باتش
زخم جگر دران کار زار دلیران نامداد هیرحت دو در خشم صیادان فرزن ان افزار کمان
جای بیکرف درع تیغ الف ده سرج دور الفشر تاب در فضای عالم ارداح برواز میداد **نظم** جان
از تف تیر و نیش دندان ، چون کر بر بران حیدر منیر ، شمشیر ز خون تازه بسازند ، بهار گرد ا
برزند ، جوشن مهمی گسسته ز خون ، همچون مای لشکر که اندر ، در آتش زخم های کریان
در انیم مرگ چون گه سیند ، دنبان حو نکوار چون ژاله از تیغ باران خون می بارند دهجه
ابدار آتش سیل جان ز رنگ برتیغ هوای جنگ بر انده ، تنگ خاره در دوی پیاده چون
بیت بر خاره نکان بکرد ، ذبو کس الماس صف ملک ، خون ریزنده تیغ ان بر بت
دریا ب دار باشی زخم سینه شیر ژیان دهبر دمان سوجت **نظم** کرد از خشم کند از جو بران
گمان ، دیگر روز ازک سنان ارجو بک جد کینی ، عمده چون زنجیر خانه در سر ما برم نیغ

زهره بر الماس بزه در بسیر غرین تیغ اسکندر بر تیغ تیره چون برق بستید از زبانها
دودش جان ربا برافشاندند بر جمجمه ضیاء رنگ لعل عناب میراندند بر برودت الماس فام یاقوت
روان بکرد از بر جهره تیز پیکر تهمتان لعاب احمر میرسید و از تهییج پیلکین سلان چشمه
خون برکشاد و از آن حلقه کرداب دریای جنگ آتش میرافروخت و دیار از خشم سرداران
چون باد خزان برگ از رخ برخاک میرافشانید نظم بر بنیان و در است روان کند خون بر ایشان
کنند آن رنگ است و سرها میبرید چون کند بازیچه سر نیزه هاست و برین تشبیه سر هلال شکوه
دو دستی برکشیده روز جنگ کرم برش میلاد آن زره اندر افتاب سپهرش تا بنده بچون افتاب
از ضیا ابد آتشی بر برش ضیا درنده ظلم در ظلم آتشی در ظلمت ضیا درنده ظلم نظم بر
تیغ از بر خونین کند زند هر آنکه کند بکمال ز شعله و جنگ و جستند از ظلمت کرد آن
چو انفع سید بر خشید مانند شعله آتش از غبار رخسار تیغ بر سر بر دوران دم دیگر زمان عصر
از آن میدان دو لشکر عسر الله الاعظم ملک بر برید از آن بسیط خاک لالهگون و از خون
لیکر و بکشود زمین از رنگ مقرنه معصفر میداد نظم حمد برش بر هنه چنجر است کرده کاب
روان درت جان کسته در است پاک صحر و فغان ز بیکر حمد در ادیقینی دکان نظم در عرصه
کنه بر سر میل نگون صورت در بیکری که نماید اعجب از دو بیکر جهان بسوند و ازدی خدنگ سنه از
اگر حمد گرزی زان جوی ابر شیر تیز چو چرخ نبردان باشد همینه نیست شکوه نیست که چش از اغاده
راند از دم نهنگ اسب ان از دها ما زان گشته بود بر زمین و بر نظم بر دیار نکرد
چشم مرگ ماند کرد صعلیک از کشور که کوشش عسر کرد و کردم میدان ضرب تیشه زمستان نبید اد اهم

از نهیب نیزه چون مار زرد نشست در زیر بنه ماهی اندر جوشن بیمین کند جوشن در بی کمی از نیزه
بیکار بهمن کلک از کمر لسته است و از زره من کار ز دار بر تنه ماکر داریان شده نظم میان گرد
بسه نیزه های لرزانش نه بلکه تند کمی بی به عهد ماند و از نیشان خون اندر جان آتش کر از بیا
درد درخت تیغ و مانند احمر زوال ز آسمان سید قسید در تیک از درخشم تیغ زر از ه خون
سلک و در صحن هوای جنگ سپه امواج بر اند رانگام طعن و ضرب کل بلک میرنشانید
دماکی سوکه کله ازرد الده از سکرد زیند نظم شان از رعی ز ماری است بهره دندان ضد ملک
گشت ز ترعی است مرگ در سنان در کر تعقر ز کماف ترک بر نارک سر دوران تیکت
دمیدند کرد از کف ان ماهاک و خون بر آسمان نظم زمین از خشم گرز تازی خرا بهر و مکر زد
دیگر راه لو النبه است رنگ کرد از دولت وهم کمند طاق کف او وختیقه دلیران نشده
حلقه ازکه دام مرغ بروج بود سراوبر ز ابان گشت نظم از دها گرد در میان در کف از لای کمند
چون عصای موسی تدرت موی گشته مار هر از نف بکیوان مور دکمی تاب حرز ابو جهد
دوستان و سبال جز الم استو از امل جان لکار زکلاه و قبا بهم مقلوب و مصحف کرد اینه دولت
نها خاک بستر بر بالین دالفین زره دچوشن رخت ودر ساز بر اهم شترک و مندل روز
روشن شب شد دکر و تیر گردان کف لولاد ز آن نهند بکاک در امد صبح ازرد و کاه از انجا
ایشان را بی یقین دقتان سالمه از جز ابیع و انحصار مال کشتی د طریق کند نشان نکتا هیف
از میز ساده و ها سران بات زکرده تو دی بر بیفت در تبیح البحر اهالغسم و البحر ابیلم
صورت حالان حجابت گشت نظم از صبح صبوا که را بدید امد رنکه گشت منیفار کفنگار

بر پیروزی برآمد از شکست عالم از رخ * ز انس الفتی که بر آمد از شکفتن نگار و دولت بادبانان از دل
کشته لعل بدخشان اکره * دما از خاک آن تن خسته رنگ عقیق و مرجان پذیرفت
و خاک میدان جنگ بخون سواران چنین شد در مزج صحو الشقایق النعمان پیدا آمد و از زمین
برای گیاه سبز [illegible] بر بنیان رست **نظم** ز لشکر تو در هند دو دریان نصرت در لشکر
در این [illegible] ریخته چون * زمین [illegible] ادهم گیسو [illegible] خشم همه دریان لعل تیغ ظفر
و از خون دشت سبز رخ جنگجو دریای اخضر در [illegible] آمد در فرزند [illegible] گوهر فرات و دجله پیدا
شد و از هندوستان [illegible] خون [illegible] رسید دم و [illegible] و [illegible] دریا ماهی و ماه
بگذشت **نظم** ز خون جهان [illegible] که کم [illegible] * هم اکنون [illegible] کردون رنگ خون
[illegible] * چنان [illegible] خون که تا [illegible] در بستان * چو [illegible] سرخ پیدا [illegible] برگ سیسنبر
[illegible] باران ابر از خون [illegible] * اگر [illegible] شکفت [illegible] خرد [illegible] * [illegible] فلک
رخ خون [illegible] * زمین چو [illegible] که در [illegible] خون [illegible] * [illegible]
[illegible] ایام [illegible] سلطان چنین [illegible] لشکر * [illegible] گردون دست [illegible]
از لشکر [illegible] چون [illegible] شد [illegible] خون [illegible] سعد [illegible] فرخ چون
[illegible] خون [illegible] سپهر [illegible] خون [illegible]
[illegible] خون [illegible] آسمان [illegible] نشسته [illegible] گشته [illegible] کردون
در خون لاله گون گشت [illegible] خون [illegible] شد **نظم** جهان چون [illegible]
[illegible] * که شد [illegible] لشکر [illegible] * زمین چو [illegible] گشته از خون [illegible] زمین [illegible]

ز خون دگر [illegible] ازرنگ * فرزند [illegible] * [illegible] که [illegible]
[illegible] کشته [illegible] الملک [illegible] از [illegible]
الم [illegible] با [illegible] [illegible] بند کمان [illegible]
که [illegible] سپهر [illegible] گنبد اخضر [illegible] گنبد [illegible] حکم [illegible]
[illegible] تیر [illegible] تیر [illegible] [illegible] مرغ [illegible]
[illegible] آسمان [illegible] فلک [illegible] چو [illegible]
[illegible] افتاد **نظم** [illegible] * [illegible]
جهان دیده [illegible] * [illegible] * [illegible]
[illegible] فوج [illegible] * [illegible]
[illegible] الموت [illegible] * [illegible]
[illegible] گشته [illegible]
[illegible] فلک [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] * [illegible] * [illegible]
[illegible] * [illegible]
[illegible]

وبرابر [illegible] گشته [illegible] شد و مواد شرف رنگی انجم منقطع گشت و صدق القول
فقطع دابر القوم الذين ظلموا آيات وضوح انجم پدید و اساس کفر و دق عده منحل
استیصال و انحطاط تمام پذیرفت و شب سرگشته خیره روی و نعمه بزرگ داده یافت
نظم شرح [illegible] به نفس روح نخورشت و رنگ [illegible] چشم نظم [illegible]
و صد [illegible] نظم برکشتوان چه بر شیده [illegible] بر بار رنگ انداز در آتش [illegible] که ناظر
دیده ارو دیده آن خیره ماندی [illegible] بسیار نظم [illegible] کار و دار فرش [illegible] نسیم ورد
روز [illegible] دوش [illegible] کم [illegible] بنان در شمار آن [illegible] در قبضه اقتدار [illegible]
ملک و المشرق فرمان [illegible] دولت امد نظم [illegible] ملک و من [illegible] کف که [illegible]
[illegible] جمال [illegible] و چون [illegible] سیاه رنگ [illegible] درو [illegible] و جمال [illegible]
[illegible] زود [illegible] آفتاب تیر [illegible] مقدار [illegible] طلام [illegible] صنیا [illegible] گرد [illegible]
زلف [illegible] بنفشه [illegible] سیاه [illegible] بر [illegible] و نیز [illegible] و شب [illegible]
عروس [illegible] بار کرد [illegible] رنگ شب [illegible] سیماب [illegible]
بلکه [illegible] دولت [illegible] و [illegible] زمین [illegible] خواب [illegible]
چهره گیتی [illegible] آن [illegible] سیاه و رنگ
شد و [illegible] گرد [illegible] آتش [illegible]
دهان [illegible] سیاه [illegible] زمین [illegible]
[illegible] نظم [illegible] سیاه [illegible]

ایمان

[illegible] ظلمت شب [illegible] اندیشه [illegible]
گشت [illegible] بریک [illegible] صورت [illegible] المشرق [illegible]
[illegible] ظلمت [illegible] نظم [illegible] ظلمت [illegible]
ماه [illegible] روز [illegible] رحمت [illegible] و [illegible]
[illegible] و [illegible] سعادت [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible] عیسی [illegible] السحاب [illegible] البروج نظم [illegible]
[illegible] عربیه [illegible]
[illegible] چون [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
چون [illegible] مشرق [illegible] چون [illegible]
[illegible] چون [illegible] الانجم [illegible] چون [illegible]
چون [illegible] الانجم [illegible] فلک

یک سر بعقده [illegible] عقده [illegible] کران بازگشت **نظم** چنان [illegible] که یکی [illegible] ظلمت شب [illegible]

بر [illegible] میان [illegible] شب [illegible] کفی [illegible] کبود [illegible] بالا [illegible] لعاب

بنات النعش [illegible] کرده [illegible] سهیل [illegible] مریخ [illegible] میان [illegible] [illegible]

فرو [illegible] بنات [illegible] مجره [illegible] مریخ [illegible] [illegible]

[illegible] فلک [illegible] کرد [illegible] مریخ [illegible] [illegible]

[illegible] آسمان [illegible] **نظم** [illegible] کرد

[illegible] مجره [illegible] آسمان [illegible] کرد [illegible]

[illegible] سهیل [illegible] [illegible]

[illegible] **نظم**

[illegible] مریخ [illegible] کرد [illegible]

[illegible] فلک [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible] کرد [illegible]

[illegible] گشت [illegible] ظلمت [illegible] **نظم**

[illegible] [illegible]

[illegible] سهیل [illegible] [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible] [illegible]

[illegible] سهیل [illegible] [illegible]

[illegible] کرد [illegible] فلک [illegible] **نظم**

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] **نظم** چون [illegible] مجره [illegible] مریخ

فلک [illegible] [illegible]

[illegible] **نظم** فلک [illegible]

[illegible] فلک [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] ظلمت شب [illegible] مریخ [illegible]

[illegible] مریخ [illegible]

[illegible]

شب ظلمانی وحق نهار **نظم** چو خیزان ابر گوهر افشان شود ❊ چو چشم اندر نخ گوهر بگشود ❊ در ازکف
ابر بیدریغ اندرراست ❊ شهادت از آن بسیار در هنر ❊ در شکستگان کرم در اوج چشمه عذب جهان که کوه و کمر
تشنه لبان سیراب گردانید و در بستان ملک در اوج چشمه عذب بر گوهر جو که به نیلوفر آب قرار
رفت اهر چه باید **نظم** بابر بنده را بکشید باشد باد ❊ تا جهان بر پای باشد شاه را رای
با کار ❊ انچه بستاند از دست دریغ بدهد خوانش ❊ وانچه بیند در پای دشمن وانچه بگیرد به حصار ❊
در شهر سنه تسع و ثمانین و ثمانمائه بدرگاه جهان پناه که قبله آمال مقصد صدق و منتهای آمال است الله
گردید که مراجع رای اعلی بر رایت صلابت در اوج ثوابت بر افراخت و در بارگاه شوکت که کره دل چشم
از دشمن بر در بر افروخت در اوج چشمه رفت دیگر بر سر بسته دست یک در آن عصیان امارت
طغیان سپاه گردن افراخت خدمت در ضمان و حوادث بدست نکبت وار افتادند و در اوج شقاق و مدایح سر مدان
مدایح حضرتش در زمان گرفت و در محل کنند ب کر او ب تاریک عقل در مغلوب گشت **نظم**
جهان فراز در رسید دشمن تر گردان ❊ که در آفتاب بگیرد بتیغ سر همی ❊ کسی که بر خنجر کلینی زنو فروریشه ❊
جهان همه گرید که به بدرزی کلینی ❊ زحیدر گردی لشکر دشت سیاه واردبرد شد با ولایت در بلاد که مملک
بیا بر جهده و رعایا در حلقه طوق را گرفتار شدند در دیار و احوال مسلمانان در عرض خطر و تلف افتاد در جهان
دیگر این ستانها بسیم مبارک الحمد لله الملک البر واللطف ب الستار در رسید حضرت در جنگ که باد شاه ان
را در بند کند بینند و بندگان او که او باز ثنای گفتند **نظم** خبر در آن پیش او کمر بستند ❊ اهل در پیش جهان
جا بشد بهشت و حوریت بارش ما تر بند ارکی تخت از آن حال بر قرار شد صرف کرد اینند **نظم** زنو ازاب
به کاه چشم همه ❊ از نو از آب بدتر از صد فرسنگ ❊ بکرشمه رود کر ان زنو همه سر تر

[illegible] است زلف [illegible] که صبح [illegible] افزای [illegible] مقصود [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible] فرمود [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

صفر [illegible]

[illegible]

نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible] نظم

[illegible] چشم [illegible]

[illegible] چشم [illegible]

[illegible] چشم [illegible]

آتش تنگ هر باب و آتش است [illegible] که [illegible] اصل [illegible] بود است [illegible]
نباشد سالش عالم [illegible] عام است [illegible] بود است [illegible]
[illegible] و وصول رایت [illegible]
[illegible] سینه [illegible]
[illegible] تا [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] دیده [illegible]
[illegible] الحکم [illegible]
که [illegible] جنگ [illegible] باشد [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible] چنان [illegible] است که [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
از [illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]

نظم [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] است [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
نظم [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** چنان [illegible] است که [illegible]
[illegible]
[illegible] الظلم قاطع [illegible]
[illegible]

در [illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
~~[illegible]~~

[illegible] **نظم**
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
نظم [illegible]
[illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] **عربیه** [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

وصف **نظم** بلا اشرق برز منار برگ بست ؛ زبان برق فرو بر [illegible]

[illegible] گره کرد از اجل چون سنگ پست [illegible] سر [illegible] گشته [illegible] جنگ [illegible]

[illegible] فزود [illegible] شکاف [illegible]

[illegible] نشست **نظم** [illegible] زمین [illegible]

[illegible] چنان [illegible] کند [illegible]

[illegible] آتش [illegible]

[illegible] سهاب [illegible] **نظم** [illegible]

جنگ [illegible] آتش سهاب [illegible] آتش [illegible]

[illegible] آتش

[illegible] **نظم** چنان [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] فلک [illegible] برق [illegible]

[illegible] زخم [illegible]

عربیه [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible]

[illegible] اجل [illegible] چون [illegible]

[illegible] آتش [illegible]

[illegible] روح [illegible] **عربیه** [illegible]

[illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] چون [illegible]

[illegible] جسم [illegible] چون [illegible]

[illegible] **عربیه** [illegible]

[illegible]

نظم [illegible] چون [illegible]

[illegible] آتش [illegible]

[illegible] آتش [illegible] **نظم** [illegible]

[illegible] آتش [illegible] آتش [illegible]

[illegible] **عربیه** [illegible]

[illegible] چون [illegible]

[illegible]

[illegible]

نظم [illegible] آتش [illegible]

دران حساب چو سرو بلند شوق خجسته و دران شهر از جو پیر بر انداختن در ... بر سبیل الملوک
المنسیه محبت را همه و ایس ان الملوک ... فتنه از ... اگر آن فلک را در کوران ماه برین
ملک ... دران ... و در آتش عالم جهان چو ... سر را ... بدست ... سپیر را
... و نسیم ... چو ... در گرداب ... فلک ... سر را ... کره ... سر ... چو
... فلک ... در آتش اگر چه عالم را ... آتش ... شب ... و ...
... [illegible] ... و ... دولت ... دران حصن حصین ... گشته
... مثل ... حکم ... بر آن ... عکس ... ماه
... **نظم** ... کرده ... فلک
... در ... جهان ... خطه ... و ...
... خندق ... **نظم** ... جهان ... فتح مستظل ... بود
و فتح مستظل ... فتح کرده ... فتح و الله ... دولت
نصرت ... و آفتاب ... نصرت ...
... **نظم** ...
... نصرت ... حصن حکم ...
... ظفر ... فتح ... و ...
... سیاه رنگ ... که ...
... ظفر ... و ...

... **نظم** ... بر سبیل ...
... سپهر ... و ... فلک ...
الی ... الملک ... الطاف ...
... دولت ... سر ... قلعه ...
... الارض ... گشت ...
... فتح ... جهان ... سلیمان ...
... سکندر ... بر ... جهان ... آتش ... حضرت ...
... **نظم** ... حضرت ...
... اشراق ... نظم ... بر ...
... اطراف ... برج ... فتح ...
... و ... فتح ... و ... اقبال ...
... و فتح ... دولت ...
... ملک ... و ... **نظم** ...
... جهان ... فتح ... الله ... ظفر
... فتح ... و ...
... **نظم** ... و ... نظم ...
... فتح ... و ... دولت ...

[illegible]
[illegible]
[illegible]
نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]

بدرگاه جهان پناه گردند گردون کمان سرور بخش بخت برتر آمدن که هشتند
زخوص خدمت در لشکر آن آسمان اشتباه خدمت بر فرمان و مرتقیه و رحمت بخوری که الله تعالی
حتی بنده اظهار اوصاف المنصوریه و لشکر گاه و السلام که این اوراق با رایان و در کفایان
تفاوت بخرف و درین میدان درگاه و امان رحمت او رحمتی صفدران و با نام داران نامدار
نظم لشکر بردار الحمد و هنر بد عکس مجال مقبولان تو ارواح احباب جبهت احباب
السن تقدم تربت و الملا همه هم الصف و رحمت الملوک الحمید القصر و بر الطول فیه
و السن المنیر و حرکت بر ممالک یا شیر طاعت داری بر روی صنعت فرمان بردار
و ارکان کردند و او تباع و در شهر یاری بنده و اورا کر کاسه ای و حاکمی بر سر آن تشنه
نظم بهار و درگستی میان بخت بلند تر با بر و ابرهم چون ز رخوانند الف و هر یکی کو هر تر
حسن عبودیت از انواع عاطف و کرامات مشاهده کرده و از نتیجه خدمت بر منی نمره نعمت
امتی یافت و ارتقی صنف و انفضال ملک نه نمود و بر تر تعمیلی چنان می بدید و مند کشت
و در نظر عنایت و التفات با دشاهانه شاه عنان و الصبح کام اجابت بدل شد نظم
بو بلاد که کشی ایمن از غفلت اد شد و ادب هم بنده زرع با خاص لطف و خسرو مرد و چنگ
بهر طرف به الکشت و الفت سو بر روانکه در ابر و فرزند و شد جانب رواج فتح و الضرت
نیت با سر رسید نظم حشم یک بد نظر که گرید بندی گرد نجد در بند میان در کرد و کرد کشتی
و عنان جهانگیر با سر بهشت کو برتوف با آنکه در بلاد عرف و شدند و شدند آن لطف است
نجح و امال و اوتاد و جهه امید تر آنکه هم صاحب انضباط گردد ملک کرامات تر

بلغ ای تو اتی ات بیک سلطان و ارتقاع سعادات و کرامات در سایر شهر ایام مبارک
سعادت می نمود و حسن ات فیروزی و بهروزی در ظل اعلام و رایات همایون وقت
در این سبب نظم اگر عالم همه یکسری خدا اند از حمیت خود تو ارواح ترسی انسب براد که بی نیازی نیکو
و همه بادبان که بر بحر طرح افزون شده تکرار عکس آنکه که گردون آسمان وقت هر کارت
صلاح اوراق بفیروزی روز نمود انه از خطر بری و قلعه تبار که در و باره الملام بر کرد و قلعه
و قلعه حصاری و حصار هامنیع که در ده تصرف عراکه گشته نظم و شهر و کرک ما از که باشد خراج و خراج
شر عادات کشیده و خط لشکر سپهر نزد و عنان او آیات عبیر مشتری و دولت و در جنبه قبضه
اقتدار و تصرف اعوان حیات فیروزات و فتوح و در اطراف عالم الجمد تر از کشیده
و آوازه صف و شهریاری در اقطار جهان سایر و منتشر شد و آثار مآثر پادشاهی بر صفحات
ایام و لیالی سوید و گفتار چند و صد صدور در بین السلاطین و فرزندان معانی لطافت
همایون رفیع و جلال کرف و حقایق جدید و معالی دوران تو به عز و شرف آن بسط
بدیر صفت و حقیقت و تربیت عهد فرمان و ملک دولت جهانداری و عهد و کذشته
سیدا گشت نظم عهد ها روزن دولت ها به حسد درکار ما سرمایه و شید هنگامی
سلطنت بحر رفیع که سرورانگیز تو زور باز چه عفو کرد ز ربیع الله الهادی تو بادشاه و الداعی
الرعی تو بقره زرحمان خاطر عاطر او ز تربیت خلد جنبه الطلام المورث نوع امید و امهات
و مصالح بجح مراد گشتی و شمور شد و اطراف واکنیف ممالک در سیده و گشته
و در اشتهر و محفوظ گشت نظم جوان و هم ادهم ملکشی حضرتش کعبه امید او ست

کس ندانست روز فیروزی [illegible] کس نماند است [illegible] ... جسم [illegible] شد چشم

[illegible] عرب [illegible] نمانده [illegible] رحمت [illegible] ربط

و [illegible] چنانکه [illegible] الطاف [illegible]

[illegible] نظم [illegible] جسم [illegible]

[illegible] ع [illegible]

[illegible] الطاف [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

عرب [illegible]

[illegible]

[illegible]

عرب [illegible] نظم [illegible]

[illegible] اسرار القلوب [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible] عرب [illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible] برق تیر [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible]

[illegible] اعتقاد [illegible]

[illegible] نظم

[illegible]

[illegible]

[illegible] قدرت [illegible]

[illegible] نظم [illegible]

[illegible] صدق اخلاص [illegible]

دارا در طاعت خدا آگاه از باطاعت افزید کار بر او آسانست باد ار رباینده بی
سپر آملا ابن الله فواید رخسار رخانک بیوسید نظم شیوع روزانی تا بدار چنین کسی که روز شش
او بر خود لکن جلی فت السعادت دست بر بی دیگرانست تشریف از بخت بزرگ گشت
و بر زیند قربت دیگر کات دالطاف بی نهایت از ملک آفاق احتیاز یافت و رف
و از آن زوال و بجز انفعال بادت ها بر افراز بعضی او بند شد لکو بدی چاشی و آب دانش
صحتی کران در طیبی بکران ماف و بلکه شاه ملک ز بگز اصطناع و نشر احسان عبد الله خان
جهانبان بیارست و بجز خر کسی از اقرب احسان انعام رو ابادی در زیب این کلمات
و عبارات فرمود نظم شد است بیش از ستم دو تا نه او بر تو اد انکه است بر بار بخت
دور انکه سنده در همه اعضای بارانکه هم شکر نعمت بر انداختام کر دار ده بر در صفای
رای او حسن اعتقاد شناسان در دو فرزند کرده خدمتی او بی از فیض و مقامات مشهور دریای
پسندید در او جهت لطیف و بر وقع لطیف سری فت دار اتجره اخلاص بر ده خصائص او بر همه اقران
شه بهره کرد و منزلت بسم و به منظر او در قبول و اقبال افراشته و در ضمن احوال او در شش بشد
نظم اگر عنایت لطف تو بی کم و دانست بینم با نغمای باطن بعض بلد عجب بنوی کرد
باد از جهات بخ زبان بلندی در حضرت ظل الله مولو کلها در سفینه ثنای ایقان و جمعی ثبت
عنوان کامکاری دو ظل چتر دادی رحمت بی لشکر معطوف شد روایات بهاران بیان آن
بالاقبال بر جهان و جهانیان گستر دو ادای آنچه چون بر شد از در جهان رسی دیده کیک
و دوری بهار است نظم ار نکه های دیشب شاه دگر کسی امان سر افرازنده باد و چتر افتاب

بکر جناح بخاح کیک و ریاسه سپهر بر بر ترین اوج اخضر انداخت نظم تا بدید است
ماه چتر بر آرد و بو چه زینت رسید هم عنان و جدی شد از ره ب از استیلای مخصه گشت چون دل در کنار
سرزنش بهشت رخ بر در فضل لطیف اقبال بعده و لشکر رسیده و امد و هر گز ترک و طلال
نخیم هزار جهیل بگذر هطاب بر ابره شهامت های سر سلیوق افراخت و از نخیم کرسان کرد
دران زوج حسنه کرده ان هیدا اند نظم از خیمه و خرگاه زر کریاه سپهر است سرا کوکب
رخشنده همه کره ز بیابان ز رنده کان شاه در مرکب شد همین و کوکب عقاب جبر است
و سوار گشته گرد حصار لطیف کرده آن هم از آمده و سر ان قلعه چنانکه باد از ریا ها الا نی
دو نوار کند شتی صف کشیدند نظم ای بیا باب رو نظر لشکر کشی اندر ترتیب کشت ز تفتیح
بر طول و عرض لشکرست واقفه شکند بسته کرده کیت صد براده در روی خاک
که نفر مرکبت صد رخنه در پشت خاک شد وار اطراف دو حوادث آن حصار ملخ وار
آن ورا سترادی باید بکشد دو جی بر او برابر لطیف بار با شکر دار بلندی بر جهان
آن از برج آسمان و اوج کیوان بیگذشت و پا بیان خندق پشت خاک رسیده از فرط
بحر محیط حیز ترا در وسعت بسر کشکر ده بس ز روی خاک بر آمده اوزار و فلک اعظم ان عمید از
لب از صرصر حملهای شد کرانده نظم درد بر دم بند نیم ماه بلوی شد رزاه آسمان اکاه لوی
دار الفت کار رزار مغفر سر جوشن بر کشید و از نیزه تکی را رفتی بگای نفخی ای چنت
و عقاب اجل از فضای معرکه پرواز افراز نها در شاهین علمه تلف و قدر از فوج چکیدان
ربودن گرفت بیت دلیران لب ها از رخنه ها بست و نظم خصم و امدی کرد هلاکی

در معرکه چنین بلادی رکابی د داد آن حضرت که اصل جهان بلاهاست ❀ کشتند سپهر گردن ما ماست
و صفحه چون الواح از کلمه قبر گرد غبار لب آن آفتاب از تیغ مرتاف و نگر لعل آتش
از منظر خطی ذکر و چون آتش از زبان دود دمید شنیده **نظم** تا دید هم تیر و تیغ باد آتش
یقین د که اف ازیشان حضرت آتش از هندوستان ❀ در آن نیت اهلیه نه ام از خشم کیوان
فصل چون درین ره دور آن ازه صفا کر بجوش آمد دانم خویش از آتش و باب و آتش
در آن ملک دامن مکن ساخت **نظم** زهی حصار چو آب تر آتش د وطن دران تنگ خار اگر د
در ع حملی بر همه تن گرگی کس هست و در دست سوار آن لب آن ارزوهای دمان بر عهد
و الماس نشان آنکه زره هستی د تیغ عنکبوت [illegible] در آن تنگ دستند آن قصه میکرد **نظم**
تا نشان از زره مکف شد آنست د تا از آن لغزاف شده است و تیر جگر دوز دوری
صف مغز بر جگر آن میدید چون کمان از فیروز [illegible] از خود دشمنان برکش
ماند برق و صاعقه از شعله جوش ریزش گدازه بیشه و روی سپاه چون پشت بو از چشمه
در آن جگر دور ملک چشم آسمان از فراز زره خار نگاه آن مرتش ند **نظم** رو دو خود تنگ گرد آمی
نی افغان از کمان ❀ چنانکه تری پیکانش از آن آتش ❀ [illegible] بکت چهار دیوار آن حصن
حکم شد سقف و نشیب و فراز آن بتیر [illegible] رسیده بود بپای آن خندق و بر کنگره بامهای
دیده و منه دور تیر بوش در دید کوش هیچ وقت از جهان [illegible] شنیده از تیر باران
و حوض چون چشمه [illegible] از آن لطف [illegible]
بابین نه در راه باقی **نظم** آنکه [illegible] فعل [illegible] قلعه بخواه ملک رخنه [illegible]

و آباد از تا بید و نصرت آسمانها و بنیان همت اقبال روز افزون خدایگان جهان
قلعه حصین که طرف آسمان را ما روید بنیاد و حضر دان کشتی بسته یکت زده گشت
نظم نفس بر سر ثقلان باغ مکس هر که بر تیغ زن شاه ظفر ❀ دروازه [illegible]
لشکر رخنه حصار شور گشته بود با آنکه مدت بسیار اعتقاد و استظهار
افزود چون کثرت امداد و فراوانی چشم [illegible] بود که زرگ تا زخم و اندیشه
بر صحیح ضمیر [illegible] ضرب صواب برای رشید دماند بصورت واقعه
و ملت عالی [illegible] لطف [illegible] فرقه
بشارت عشر و عقد معظم [illegible] یافت دارم [illegible] بجوشیدند دولت
برای آن چون چشم [illegible] زردی برق [illegible] کرد و چون [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible]

زند انسی و چنانکه از اخلاق گزیده و شمایل پسندیده چه ابکار معارف و [illegible] رات
از کمال رافت و عاطفت با رشای [illegible] و معارف [illegible] و قدرت [illegible] و لود
[illegible] سپر [illegible] اوصاف ستایش **نظم** با بغرا [illegible] حرم [illegible] باکش [illegible] از این
جو [illegible] ره [illegible] کران [illegible] و حامی [illegible] چو [illegible] سیدوار [illegible]
الناس بالعفو [illegible] بالعفو [illegible] **نظم** بشری است [illegible] چو [illegible]
هر [illegible] کشت [illegible] جهان [illegible] لطف عفو [illegible] رفت [illegible]
بار [illegible] اند و [illegible] ارباب حس [illegible] **نظم** از [illegible] که [illegible]
[illegible] که [illegible] رای [illegible] جان [illegible] بلد
[illegible] کفر [illegible] دایره [illegible] است [illegible]
[illegible] از [illegible] ملک [illegible] ملک [illegible] جان [illegible]
نظم [illegible] لود [illegible] جهان [illegible] از [illegible]
طبع لطیف [illegible] [illegible] اسم [illegible] [illegible]
[illegible] احوال [illegible]
[illegible] ملک [illegible] کند [illegible]
[illegible] و [illegible] ترک [illegible] کفر [illegible]
[illegible] اند [illegible] کشند و [illegible] انام
[illegible] بدین [illegible] پسند [illegible] آفریده [illegible]

[illegible] عدوان [illegible] **نظم** جان [illegible] کنار [illegible]
[illegible] است [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] است [illegible] است [illegible] ملک [illegible]
[illegible] رتبت [illegible]
[illegible] الدین [illegible] که [illegible] دولت [illegible]
و [illegible] کاه [illegible] کاه است [illegible]
[illegible] اخلاص [illegible]
[illegible] دولت [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] لطف [illegible]
فلک [illegible] دولت [illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible] دولت [illegible]
[illegible] چنانکه [illegible]
[illegible]
[illegible] لطف [illegible] ارکان دین [illegible]
[illegible] اعداء [illegible]

حضرت علی که در ته اسنا و حفظ شرع غرا زینت گنبد و تر آرا دریں دفتر ایشان و مکارم
این زرنیاد عنوان موشح است سایر است در ستایش قواعد عدل و عقاید
الطاف ممهور و مسطور گردانیده در تصحیح احوال جناب سلطنت که تا حرف دیگر محمل
بعد باشد نظم ای ستمگر خرابی شدن که بسازی او از کرم آن امیر شاه مشفق خورای بش کز تری
لذیذ ای مکرم جهد کن تا چون بخش کهر گوی باشد بخش شریف بر تا چون ستمگر گوی مکن باشد شمر
و چون مهمات و مصالح و امنیت تمام رسانیده شد را اشرار مایه ای جنب و ف
و موجب تمویه صالحه از آن جهت صالحه ام از راز رسته ابلغی رسیدن و حسن ثنا
مراکب اقبال امن است با لطف محمد و برکت کامیار که در ارض عقد اتفاق و ارقداده
مقطوع مهدات رزان شد و ترقی رسید لطف بر آن قلعه حصین که با سنگ
از حضیض بدرجه آن علیا رسید داغ ستمدار بسیه سایه بروج آن منزلت بخت و هم اسیر گیر
بیادی آن ترقی بگیرد و چشم سپهر از ارتفاع آن جزیره برگشت تزلزل کرد نظم برند
کنون السلام تا گذشته حجت : در دو شهر گس از آستی ضدار حکام او ملوک سلاطین
بد گسسته آیینه سیاه را آنک رن دارد مزوده کمان و فر هست حصار سوی چون
حوزر وزی اعلای رن گسسته شد آن اساس او زیب مکری که از آن هر رخشنده صدای
زهره و هر دو این میبود و آن آتش لطف بیداد کرده چشم خاصیت برق از صاعقه نعمه دیوان
و بعد رب حد تیر این باب عادلان محمد است و هر آنکس مفخرت کند میزبان
مرگ آید نظم گر ای که باقی صف باشد اثر دو لطفیت است در بن کاهن مانند ارگی لوازی

صفت شهر

گر ز دار بیت

گر نه رب است دانه تو لعل نیست که او اندیشه دار است از ده ما بدنکان اسیلا و زر دل کوشکی
اصلی ستی دو رنگ است چون آتشی فرزند در جنگ سنگ خار از نهاد او گو
خاکستری است السلام است در این معنی مانند کسی که در زر لولوئی جلسان او زر سر هر میرزا
دروزرم از خون و شمن ملتفت شد از آن و در هر رنگ سنی از گمبری است چون سنیر فرنگی
سرابه برگ بر است و چون امر باید بود که هر داد لعل صدا کند هر گز هر ی رات گسا
که در رخسار از چون زینه است کاندرو ادیه خیلی مستند ازهم سلکی و خنجر مصقول
از نفوذ بلدوران بنام صف حیث دار تا اگر ملعقو تا در هم زرد لب ان قبا حصار ان
بلدها ک سنیر و دار خون بچه و نیلوفری رنگ علم چون سید ادر فرنگی زمین سوی بات
لعتم رنگین میکرد در هر صحن غار گلنار در زعفران می رست شد نظم ان ازرق ابدار
حمایل کرده صف هر قطره که در گنبد نجم اخضر است و شنان که در آن سنگ و شهداء
باز چشم او ضعیف تر از تار هر بنان بود بر خجده و سینه لاله در زعفران می گشت داد خون
دو انجوان بلند و کفار و همی شور می افکند نظم سرنشت سید او ملکی جز خون پنجم اگر هر های
بادیه را نبود تا در اگر چه الله می چنان قلعه محکم کرد از آتش بر از کوه را بر دو دو حصه
خرم که بعید دلی بر از سر زبان کش حوائط داد غریب ای ممالک در آن غایت ضعیفی
و کمال حصانت کی رزان از نزدیک منقل کرده کس شهر را تا بید اسمانی
های ظفر و سرافرازی سایه بر بلند کاخ دولت افکنده و آفتاب کمالات و بلند آوازی از چنین
الفار حق کم اسم اسم المشکوک رو دی لغو القر و فتح سائن طراز ارایات

دکتابه و اعلام بها بیرون شد انا فتحنا لک فتحا مبینا بر علم خسرو مشرق بلیغ
ان علم عزم چو گوی فلک از حد مقدم فتح و ظفر بیان در روزنگار نقش علما و اعمال
سعادت نمود چنانچه بنیاد اسلام و دولت دارات کشور کشا و بلند بندی روشن
گرگشت و آثار عزائم پادشاه از رفع مشکلات و معضلات حوادث دهر داغ
ترشد **نظم** تا کشیده شده است تیغ تو تیغ حادثه است بی بنیان که مهابت بزمش کرد
چه کند خاک گشت تا بندر آن فتح اله کلاه کرشمه عرش کرشمه باشی تو آسمان
و درای شکسته بال که آیات کفر و ضلال فرا شده بود به شکسته بار و سدها سر درگذشته
و آئین ها و کفر و عناد نشست چنانکه رده و تابیره شمر و قصه و اشتغال داده و وعظ تبی
و علما و دوستان منبر در واج وری گشته و انتقال علم وقف در صحن سینه از باغ فقه چون
طراوت و بهجت لشکر اسلام شد به کرد و بیدیال و دریافت لشکر تعیین بحیره عامر باید
و حظوات و حظ و بر اعدا منبر اهل اسلام و تیغ ما گشت در روی ارسیه و در بحث و ریزه و پیاده
شده و در بها تمام پس حکایت و رفع دورنگ اها گرفت و زلف و تاب صنف پادشاه ثبت
بر اعتقادی اجرا نموده زلف نعت **نظم** زنم از تو چون سنگ خاره خون کرده رنامه باید کرد
بدخواه نش و حکایت شناخت که بر دیوان عطف عنان در رفت مساعدت داشته است
دار کم عقل کاری بزرگ و خطر مهابت را انکار کرده و بدخواه که نظر نداند و اقتدار
عمر را بید حکیمی حجت و در فتح آئینه نیز داد و تن و جز آن ریزه و اجمعه و محدود بسته ایم
در دست او ریزه ها بی کرد شکسته بیت **نظم** کی گرفته دشمن ازکرم من حفظ عقاب بیت زیر آن

از

گرفت راه مراد کنانه بر نجوم نفحه رحمت حکم کاملیت شاه و دستگیری بها کمال نیافت
نقد دولت حال از زانج استبداد و اصرار کفیفی عجوزه سکنت اند و حلقه طاعت در آن
رفرمان بر داری در گردش گردون آیه و اسم سیدنا بتقدیم رسانید و تجزا می بدکان
این و استعانت نموده و قبول با ال رسیت نکبت و درگذشت حیات صاحب روز و ریحان بد
نظم چو کرده طاعت طالع که صاحب دولت دست چو شیر که گرسنه عرضه و روزی سگ آل ان
همه از زنج عقل برکنده اسقه عزم همه خفتر کرده ان کند اشته ارآن برجه عذرش موقوف
و حق رساند ینه و حجت شکر ازین سبب دولت به پیمود ایکان نا پیشی رحمت بعد و اکثر سعادت
لطف عفو و کرامت امان ارزانی داشت و بها و حجب به اسباب قدرت ایشان کاری برابر
ابنکه با شد کم قیمی ملک نفقه عند الغضب ظاهر کرده **نظم** بنگر که عفو نه از کنده که خشم
چون نهفته بنکاه در حرکت و بیند که جان در تن امان استعطاف رعایت در عرق آب هلاکت
العفت بخرید الدوق بر خواند و فی حضور آن لطف و رعایت به سارات و عتاب
صف بر کلبی خدمت سرابیده گرفت و چون الله و رسس لب ببوسید و زبان بی یاره برگزید
رکشت **نظم** امان داد به تا گرید بی یاره و زمین مسیح خورشید چه اند پنیر الکهف سپهدار روز گذشته
احکام عقیده سلطنت برین تقریر فرموده اند و قبه و حکمی از راه اش لیکن العالم الله الیقعات
وقف تا بر بلند که تیغ مهد مکان او قات رسم خدمت مرابطه باشند و در تصرف ایشان اموال از
اعداء حی ظاهر کرده ند حفظ امور اعظم مصالح جبلی ما دام به هر دو اقتدار کامه خصم و ارباب تیغ و قلم
واجب شناسند کار رعیت و دولت به تقریبت روشنی بر احوال اندر مرسم و نظام دیگر

صفه پیش

که تیر نگاه حوادث را به سپر ظلم و ادبار باز دارد و در شان تبعیت فرمان او از تبعه و نتیجه اهمال و تسویف باز
اندیشیده و چون شده و تا هنوز دولت فوت فرصت برچیده باید **نظم** [illegible]
[illegible] که گلشن [illegible] باید [illegible] و حوادث اطراف
[illegible] کشنده [illegible] عهد [illegible] ملک
[illegible] احوال [illegible] لطف [illegible]
[illegible] عدل و احسان [illegible] **نظم**
[illegible] آفتاب [illegible] سایه عدالت [illegible]
عالم گشته که [illegible] احکام [illegible] **نظم**
[illegible] دولت [illegible]
[illegible] دولت [illegible]
روی زمین است [illegible] **نظم** [illegible]
والعدل [illegible] الملک المعظم [illegible] ارکان اسلام [illegible]
[illegible] خیرات و مساجد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]

چون این حصول [illegible] مملکت [illegible] واتباع یافت
لطف ایزدی بر [illegible] دولت [illegible]
افزود **نظم** [illegible] عالم [illegible] چشم است [illegible]
[illegible]
رایات [illegible] **نظم** [illegible] حضرت [illegible]
[illegible]
[illegible] ظفر [illegible]
دولت سایه اقبال [illegible] اطراف
[illegible]
نظم [illegible] الطاف [illegible]
[illegible] جهان [illegible] چشم [illegible] دولت
[illegible] ملک [illegible] چشم [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] اقبال [illegible]
[illegible] میدان [illegible]
[illegible] عدل شد **نظم** [illegible]
[illegible] اطراف [illegible]

آتش جگر را ای ماه در پیشه میری مانند مهتاب بر شاخ کلک میسر شد نظم روا چو
شب در آب دو دو گرم چنگ آرام در بر دو آهنگ بست زنجیر دو دو بتجوز میسر اینکار
میکرد و تیجو زهره سنگ زیره رباب و حباب بر آب میرانید و بادآرا دو دو سر در دف
میسر بر آبهای ... میدید و ترنم غم ... رشته ... چون شب وصال کوتاه میکرد انجه
و بیجز رنگ ... زهره ... راه ... در چشم ... مرغ در کاخ
کیفیتی میرسید ... نور اتش ... دل آتش شوق ... عناب رفندق
برادر ... نظم ... خرما ... چنگ ... بر کرد از کف
رفته ... اینک ... آتش ... در آب ...
روح ... دل ... طرب ... راه ...
غم ... نظم ...
...
... نظم ...
...
...
...
...
بزیرف ...

دل ...

از سنگ ... نظم ...
غم ...
...
آفتاب ...
... نظم ...
چنانکه ...
خرابید ... نظم ...
...
...
...
که ...
...
... نظم ...
...
...
...
... نظم ...
کرد ...

صفت شراب

و از شکر رنگ [illegible] لعل را میشود و از جای آن صدف گوهر آب افزون عرض میداد **نظم** بخنده
شکر [illegible] لعلش میم گفت نبات [illegible] دهن میم گفت بخنده و از آن پسته شکر افشان
عاشقان لعل است [illegible] زلف چون چوگان او گوی ربایند آن دلستان را و گاه از
روان میزد **نظم** ربایند آن ترنج از گوی است چون چوگان مرا دست گر به آن زر [illegible]
بر برابر میرود نبات چون شیرازی لطف سوار طرب و روان بجنبد و چون بجنبد
ملاحت [illegible] اگر طره بخشد و گر رخساره بنماید زبان [illegible] شیرین [illegible] رنگ
[illegible] نرگس لب [illegible] جادو [illegible] چشم [illegible] زلف [illegible]
[illegible] سنبل [illegible] رخ [illegible] آفتاب [illegible] چند بر [illegible]
عنبر تر [illegible] زلف چوگان [illegible] فراخ [illegible] چشم عاشقان
[illegible] کمان [illegible] الف [illegible] ریخت
[illegible] **نظم** [illegible] کمان [illegible] تیر [illegible] کمان
[illegible] زلف [illegible] نسرین [illegible]
نظم [illegible] نرگس [illegible] گل [illegible] است
همه سرمایه [illegible] کل اگر رنگ [illegible] است [illegible] است
[illegible] گل [illegible] است [illegible]
[illegible] زلف [illegible] بسته است و عقرب زلف کمان [illegible] گل
[illegible] **نظم** زلف [illegible] چشم [illegible] چشم [illegible]

ابر

بر سر رنگ [illegible] چون کمان [illegible] زلف [illegible]
ماه [illegible] که از عقرب [illegible] کمان [illegible] زلف [illegible]
[illegible] بر [illegible] **نظم** [illegible]
نظم [illegible] طره تو [illegible] آفتاب [illegible]
[illegible] رنگ [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible] است که [illegible] است
[illegible] است [illegible]
[illegible] است [illegible]
[illegible] است [illegible] **نظم** [illegible]
[illegible] حسن است [illegible] زلف [illegible]
[illegible] رنگ [illegible]
نرگس چشم [illegible] است **نظم** خواب [illegible]
[illegible] زلف [illegible] چشم [illegible]
[illegible] زلف [illegible]
[illegible]
[illegible] زلف [illegible]
[illegible] **نظم** لاله [illegible] زلف

برون آمدی اندر نگارد د از بس کف و رنگ حنا از آن روی بسته و آن سیمین کف
که بر آن حنا بزدن و زلف بیارد در زلف بر رخ نگاران [illegible] بر شهر طول [illegible] جعد دگر
شکست در آن شکنج [illegible] جولان نگار نظم گر [illegible] بالش [illegible] د گر [illegible]
اندر آمد [illegible] د گر [illegible] بدیدم [illegible] زلف د [illegible]
گره [illegible] د [illegible] زلف [illegible] د [illegible]
[illegible] است د گر چشم [illegible] د [illegible]
[illegible] زلف [illegible]
[illegible] نظم [illegible] د [illegible]
[illegible] د [illegible] د [illegible]
[illegible] د [illegible] د [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] آفتاب [illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible] د [illegible]
[illegible] آفتاب [illegible]

دانند

[illegible] تیر آن که [illegible]
[illegible]
[illegible] خونریز برای ستیز [illegible]
[illegible] چون [illegible]
ضعیف [illegible]
چون [illegible]
چون با سپهر خونخوار [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] چون [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] د [illegible] د [illegible]
[illegible]

چو شناسای بکین چو [illegible] رخش چو [illegible] جیحون [illegible] بآب [illegible]
ابدالی را فرستاده که از چشم ترک [illegible] فرستاده اند [illegible] اند که پیشه
نداند اگر از آن طرف بر قزوین [illegible] سرحد [illegible] باتفاق [illegible] از [illegible]
حصن [illegible] آمده [illegible] از [illegible] برای [illegible]
ضعف [illegible] از [illegible] آفتاب [illegible] رفع [illegible] از آن [illegible]
[illegible] در [illegible] آمده [illegible]
[illegible] کرده **نظم** [illegible] بخت [illegible] باید گفت
در لشکر ترک اگر [illegible] از [illegible] اهل [illegible]
[illegible] کرد [illegible] چنانچه [illegible] باید [illegible]
[illegible] منزل [illegible] کنند [illegible]
[illegible] وقت [illegible] حضرت [illegible]
نظم [illegible] جهان [illegible] که در جنگ [illegible]
[illegible] گر [illegible] عالم [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible] کند [illegible]
کرد [illegible] جهات [illegible]
[illegible] سر [illegible] که [illegible] چنانکه [illegible]
[illegible] زمین [illegible] مرغ [illegible] که [illegible]

کوه

[illegible]

که [illegible] کتاب [illegible] کرده [illegible] از [illegible]
کشته [illegible] آب [illegible] آمده [illegible] شده [illegible]
[illegible] شده [illegible] **نظم** [illegible] کرده
بر [illegible] کرده [illegible]
[illegible] اگر [illegible] دریا [illegible]
[illegible] جنگ [illegible]
بر [illegible] که [illegible] کرده [illegible]
[illegible] جنگ [illegible]
[illegible] در جنگ [illegible]
از [illegible] بجواب [illegible]
کرد [illegible] از [illegible] آفتاب [illegible]
نظم [illegible]
کرد [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible] مملکت [illegible] الفت [illegible]
[illegible] کرد [illegible] زمین [illegible] سپهر [illegible]
[illegible] **نظم** [illegible] کرده [illegible]
[illegible] رنگ [illegible]

بر گل ارغوانی چهره مولوی زرد شگفته شد و از هجوم آبگونه که آتش زرین ازو نهفته خونی
سرخ خون با بوی سبکون ... بند نظم چندان برگ جنگ چو خون دشمنان گل افروز چمن
تا بیرون جیب بر تن است • در خشم تیز دیده در خشم اعدا چشمها از زه ابروی
خون پالکه کرد ره گرد این سو که بازو ... کشته بخون کرده اند نظم
همتی به بروز غازیان گفتی • و از زمان در زمین سر کشید بالبقلاق و خنجر شیر ...
تیغ همیشه سینه تیز بود از فلک میرفت در صف نگار چون می رسید و چون ...
آتش کارزار میافروخت و در میدان کارزار نظم بر از خاک جنگال در روی دو ...
رفتار بر تخت نظم ترک که بر جنگش بیرون است امان • بیا را امروز تا من یک ...
نظم ... نگار چو رستم جهان ... خود ... چو دستان ... چو ...
... جنگ ... روی ... در خشم ... بین ...
... سپه ... سر ... تیز ... سر ...
نظم چنین بود تا روز ... • ... روز ... • ... قرار ...
بر ... در چشمه ... نابدید • ... کشند ... • ... گشت ... و ...
... سر ... لشکر ... بر ... دیگر ... کشید ...
نظم برکشید آفتاب ... • ... خاک ... زمین نظم ... کشید ...
سپه ... • بر فلک ... زمین ... • ... خون ...
... کشید ... چشم آفتاب • ... آل ... آب ... شد ...

جلال

عجایب آن شب بدیدن آفتاب • رنگ گردون ربوده بسته گویا از رنگ زبان
بر شب می بارید زر ناب • با نه گویا میکشید پرتاب آفتاب هندوان شاه عالم
صبحدم همیشه هندوی زیر قرب ... لشکر کفر و صندل جمعیت تمام کرده بودند
رفقا آن و نزال روان ... کشته گفتی ... جوش ... جنگ بودند
از حیات امید بریده اند و از قتال شده توقف کار ... جبهه
... هندوی ... بسته ... کل ... خیره
کشته بخون نشسته ... چشم ... جنگ ... نهاده
... دست ... گرفته ... ترک بکمان
... گرده نظم ... جنگ زنجیر
گرگ ... جنگ • ... بگذاران ...
و خنجر ... آن قدر ... گردن ...
دعقاب ... بر اوج ...
بر صف کفار تاخت نظم ... ترک ... چون ...
... الله ... رسید ... چشمه ...
... گردانید نظم ... • ... جنگ ...
چون ... لشکر اسلام و کفر ... کارزار ...
... دریا ... نظم

چون در رسید هجوم غیر فرزندان نبرد جان شیرین با یار کرده جانبازی
پیش از آن نمود بنزد و رعب آن خورشید ایمان آرای موغفلت تیغ رسید کوه و صحرا
شور در افکند سم سپه سپاه رخ در شیر دلان کوه و نابیه صحرا اهل ایمان
در جنگ در آمد بزنگ اهل کفر از آن اردو در آمد شنیده و ستیزان ایمان
کون سید را عنوانی از صحرای نبرد امیر آمد و تیغه آتشی بنگر کمی رنگین را چون
رنگین بنگر دو گیج نهیب کوه خاک تیره دارنگ ادیم شد از نظم ادیم رنگ
کند خاک سوی بدان حنجره و سردان گهر رانت صد هیبت تیغ زنا گاه و درگ
اهل جندل جنگ کوه نشان حیز رخته شد و در تکاپوی آن لشکر اسلام رامی بودان
شاه و دین بی چند از جهت شهادت باهشند و آیت ان الله یحکم ما یرید موکدان
الحکم الا لله نظم قیام و قرط لشکر شهیدان او برم بیک جو باران سیلهای خون
چشم ایمان باران بلای علم رشیده سر سم کوک حور العین ول کرسی پیق
عرش از آن بسیار لعل فرزانه و دختران العیین جمیع مکشوف [illegible] شد و صدق
قد است و دید گلستان روشن گشت نظم یک [illegible] گرد سپهر [illegible] گاه
کلاه کمند [illegible] از دریای جنگ بشعله آتشی [illegible] چون [illegible]
هر آن آمد لطف نظم چو بخت [illegible] پاک [illegible] بود در آتش [illegible]
والد این [illegible] نظم اندیان [illegible] چون [illegible] گفته بود [illegible]
[illegible] لطف [illegible] شاه [illegible] که [illegible]

و طلات

و عدت و دو قرار دو دیت [illegible] در صف رکنها بسته در بند و تنهای قصر تنهم
در قصر ها از انگشت و احصار [illegible] سقوه آمد [illegible] نظم
نشسته از بر هر یک کوه [illegible] همه زانهم پوشیده و در قوم عدیان
بر آن [illegible] که بر تو [illegible] های خاکستر [illegible] کرده در انگشت [illegible] ایشان
در یک فرسنگ احمر زوال کردند در قتل [illegible] در جنگ [illegible] ایشان
[illegible] حق دست [illegible] آتشی [illegible] در انجام کار
[illegible] جنگ [illegible] کشند و [illegible] ریب به [illegible]
از صف [illegible] شهیدان [illegible] از صحرای
[illegible] پناه اسلام ول بر جنگ [illegible] چشم [illegible] راه
خوب [illegible] رو [illegible] بسته [illegible]
[illegible] الله [illegible] فرم کرده [illegible] الله [illegible]
[illegible] سعادت [illegible] کشیده چون
[illegible] حدیث [illegible] چون [illegible]
[illegible] آتشی [illegible] نظم [illegible] چون [illegible]
[illegible] نظم که [illegible]
[illegible] که [illegible]
[illegible] خدمت [illegible]

عزیمت ایلچیان از فرستاده اند تا آن لشکر کفار رسیدند نخست اعلام رهبر با پیه
رفتن بر تارک گیران و فرق فرقدان باد لیفر برکنده نشانهای این جعفید (؟)
و اصفهای لوبر نیزه و تیغ پیدا شد تا بر وفق فرمان مراسم لشکرکشی و سپاه داری بتقدیم
رسانند و در انواع جد و سپاری که از حد حصر و بیان گذشته باید و چون آن بزرگ
بدار الملک غزنه لدن ذات عمدة الفضلا مجد فخر با جلال رسید و کلیات توجهات
آن بار و جهی بکر را ایراد کرد از مجلس اعلا رتبت علا و رفعت آن رکن اعظم
و شرف اتباع او ارزانی داشتند و نشانهای ان مشتمل بر اصناف الطاف
و عواطف بی نهایت نافذ شد و نعمان آن از خیل رز رقم و قهر تمرد آن مدت
حرز و سپر از جنگ داده اند و لشکری گران و سپاهی بیکران و سپاهی آن شب
و فراز جهان کرفته و طول و عرض از اطراف بر وجه گذشته نظم قیاس لشکرت
شوان کرد بس دکه یک مرد از درمی هم ارزانست د تا فرو کشند در سلک
طایفه از نبرد زمان و بر زنان سواران عصر چون جهان پهلوان اسد الدین
ارسلان قلیج و نصیر الدین جیلی و معز الدین لشکر بدیع و شرف الدین محمد و یک
کر از بابسی دیگر و اثنا این دل و در جهت بر ادیع ملک مجیر توری و شهزاد
سرور و چون انبوه درگاه یکدیگر و جان دری در یکدیگر پای کوبند در اضطراب
اضطراب موزی و در جنگ کرد آن راه انقیاد مت طوع پیشی کرده
و بر ثابت قدم ناخن در نجه نهان کردی و سبنده اود از شیوه رنگ انبری

صف مبارزان

و صف و در وسط یکدیگر اشتی و تیر آرزوی راست حسته‌های یک از بلد امید آل
بند راحتی دیگر از جنابت و زنش از زیر نیش روان کردی و تیر تیرانداز از گان
ارزنده فرهاد را روی رهبری هلاک جمیع روی در مغز از ملک کشیدی مرو و تیر آب
از کرده جرخ زرد اندیشه از سرابدی زمانه ای کیکب کاهی از سر بجز سپهر بربادار
نظم هزار لشکر و اردی که هر یکی ز تیشان د فرزند آن تیغ بر زبر سپید و زرد ازرنگ
زمانه سیرت دریا بهیبت چرخ توان د سهیل ولایت مه چهر مشتری فرهنگ
نجوم سست زده سنان را آتشی زخم د بچهره روزی را اندر افکنده از رنگ د دهقان زن
و صفوف ایشان قرص خورشید از غرشه گندم بیله تر از وامد و حجاب ان از شفق
تیره ماه و ب ان تیر راست با لبنات و طلیعه لشکر هم شیخ زبان کشیده کرف
و مقدمه سپاه روی دست نجوم افراحتی بر رو شوم لشکر کشیده در انکار حبشی
در آمد نظم ای عجب بیشتر کز اثر لاله خرید د کفش ابو برده مینا بسم ملاده ایران د نظم
چون کفش بر فلق دانا زر بخشید در تیغ د شاخ چون ماه کواکب به آن رنگ و د
و در صف صف زنند نفت و تیغ و مجمس بار بخبر و جدا یکدیگر از خطر احمر بیعت
فرسود و با صنوف جشم و طبقات مجدد روی بقیع رای نهر داده بنهاد و در چون
هماهای رایت خورشید فرسا یه بهبهر و زبر دل اندا هفت رنگ اعلام ماه پیکر در هوای
آن قلاع عنبر و قصور قیاصر مثل آن در قصور میزد و در سر از اندیشه کنان ان بار
کبوتر دار از نیت عقاب بصولت جزری روی بهزیمت نهاده بودند دران

مرغ ها در کنگره شاهین قهر شاه را اگر نیز گرفته دارد هم جان مرگ جا که گه انشسته
وهیش از وصول صورت نصرت که نوید عند الصباح یحمد القوم به جنبد فزاید عبث
خیال داده نظم از فرغ قهر و شدت غضب او شد در دل گاه آن مار ها ماه
خون منعقد زهره سنگ را از کنگره او چو برانه گردش چرخ لعب بتا در فرزند
در این آن قلعه را بسر از نشیب چرخ که داشته بود در برج تیز بر آن پایه برج بالای آن
بیفکنده نظم به بالا دستی که از رفعت جاه فلک خشته رخ ستم های اسیه
مسکن چند گرده را دیار ده آن که در بار ده نابید و تاج خورشید میشود در کنگره
فرقد پاسبانی که از بام نه فلک بگذشت نظم نشد پاسبانی از آن بر رفته تر که بد
پاسبانی از آن برتر رفته تر که بر را در ره دیوار و خندق آن که چون کوه شاخ
در آن غ بوده و ب آن چشم از رفعت سلم نظم چو خاز سهم تا ربی ذلتی چو خواب
نوی خور آتش محرق ما منعقد کرده فتا ما لهی بحر بود آن سوخته بالید ستم
لقب الیمین شود و در غمان رطمدان صندل حشم رفته آمد نظم چو خورشید برق
شاه جهان شد بیان سپاه برای دختر آن کان او دیر تو از صفیان دل اجباب احتیاط
هوا اعلام میداد و عزم کرده دارا ز بر لشکری چون ذرات آفتاب بسیار روز آن
قطرات سحاب بیشمار فرا رسم اردو واندو در پای کوه از برابر آن کوه آمن
بر سر دره نشسته و مستعد جنگ و جدال و مهیای رزم و قتال ایستاده
نظم پیاده چو دیوار بر پای شد سواران در آمد شد از جای خویش

گردی

گروهی بکوشش میان بسته تنگ گروهی مرد را پیش از آن بر جنگ
همه چون شیر در جنگ قوی بال و در درگه سکیل ولب کن جنگ و جنگ
فتاده ول و دلهای خلق را مانند بید و برگ اما سی جنگ ولاد بر نظم
سپاهی چو انگشت بیدار است همه نیزه و گرز و خنجر بدست گرفته سر
چو چو پلنگ برافکنده بر گستوان پلنگ همه پوشیده جوشن سران سپاه
زنانهای ستیزه سپید و سیاه پیاده دو صفا از نهنگ گرگ هم از جوده مهایا
خود و ترکش و خنجر زیرگ کمر زاده دو بالا که از رفع بر بودی و در ماد
حمله شیر و کوه کرده گران سنگ بیک سر روی دولوک سگان کوه گذار در تنگ
فرا گیند را ایندی و به تیغ به حلقه نقل الماس بید از صفحه از رحمه صبا بر کرتی نظم
به آسمان تیغ اندر به سنگ ها کرده گذر بجو سیماب زرهنیش تنگ کرده هوا در
بر سم اندرون سمکان از زند کوه سنگ چون عرق سم ز غشا سنگ کرده ابلقاز
ناچستی اندر آن خیمها به چشم تن پا کرده تیپ نشیب دریا بکوه گذشته از حد مستقی
و عدد افزون ببرهمی کوه آمده نظم سوار آتشی تیغ و سپاه ارمی آمد حد همی صف بر در
نه آن کوه گران و سوار و پیاده بهر دو اله و اصناف لشکرهای هند و ار هم
بی اندام از قصور یک فوج از افواج بدنهای نه داد و شد بستان ها فوج اندی
و اقلام و اقالیم اهل عالم را دیوان عبدالله شاه قطب ذر هیچ کدام نیز کتاب عمل آن کتاب
وفا نمودی نظم سپاهی که از زاده دیده تو در جنگ آن رستم گردی بر نهاد چو کوه

تو در وصف آن [illegible] از نبرد [illegible] دلیران از راه دره‌ها کذشتند [illegible]
نوبت [illegible] با [illegible] ایران [illegible] کذشته [illegible]
[illegible] ایران [illegible] چشم [illegible] اندوخت [illegible]
[illegible] دیگر [illegible] کیفیتی [illegible] خوانده [illegible]
[illegible] بود [illegible] چشم [illegible]
[illegible] صورت [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] چشم [illegible]
[illegible] نظم اندر ان [illegible]
از [illegible] میدان [illegible]
[illegible] میدان [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ایران [illegible] صورت [illegible]
[illegible]
[illegible] صحرا [illegible] جنگ [illegible] میدان [illegible] نظم [illegible]

[illegible]

ترکی [illegible] کرده [illegible]
[illegible]
[illegible] نظم بر کشند [illegible]
[illegible] چهار [illegible]
اندر است [illegible]
[illegible]
[illegible] اللّه [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
فراخ سینه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم همه [illegible]
[illegible]
همه [illegible]

لشکر ترک سر رایات کفر و ضلال با اوج کیوان رسانیدند و مانند فرهاد بر بی کسینه
حضرت اعقاب و جناح راست کرانه و تحکیه دهسره و اداراسم و ایران و رزمین
داده و جنگ آغاز کرده و به [illegible] کشیدند نظم بس تراق بکار رکین بوده جهان
دل مخالف گشاد روی با ضمیر؛ بتیغ ستون کاف به بریده کرده بدیده بیزار کرده و بگرد
ناله لشکر بس خو کرده و کین نبات کرده سنان؛ بیک حرب او لیکن نیسم بار بشرد اهل آن
بتر کمر خورده کین بسته اب ان سان و در کوره جنگ آتش حرب افروخته و با آن
بتر و رزند بر از بحکم بد راست ایستاده و دیگر از بدکان رفته که دلغت جنگ
داده و در لشکر بکان از ضرب تیرها از نیزان تیر و خاشر امده و تسبیم بر سینه هدف
تیر کینه ساخته و بر سنان تیغ در کرد آن موج عد ریختا و جسد ها بر قبضه اسل شجر زدنی
دارد و بکار رکر ابر جعت بر اورده و دست بحرب بس ان زخم و کین جیبی او بر دو بر ان خاده
و دماغ را در حرص دیده بکار و زار همه با خشم بنده و الله خود در ان معرکه کو بال
قتال از دو ده گشته و مانند کار رد بر بنک خان ایشا و حرب بیزی الالی با حقیقه
و الصدرست کره بر کنار ان جستها بر طعن و ضرب کشاده و آن صفوف جر بحار بار بسته
نظم سرها بر اوراده زاهن ردای؛ خر ترک او اسپ اسر کرده کرد اوری در نده سیلان
کوه بنیاد ابر بنیاد سپهر پیکر نهاب مخبر صاعقه هیبت برق صولت در ان کین آن برانگیختند
و خوطه نهبان لشکر ایشان که کشی خوکان بودن است در شیبان سپهر کو بی جهد بسر بوده
و بای بند شربی با تیغ و وادی حرب فلک میند و نتفه ترک مصر بکردن و طاق بلند ذی

بابان ایران بیکیت و بان آن رماح و مقدار پیر بر خون او کردن فرابا براث
نظم جیان جنگ در کوکبی روان کمر زخم؛ بر او سوکه از تیغ بر کنید جهان؛ بی بکشته
همه مار زمین را شکست؛ بجنگ خسته همه شیر ایران را با آنهم و ملک الملوک
فخ العیون سوکان؛ ثابت علی الصبات ید الله بل رزنا حوض العیون بو اخص الالباب
سبقه الخرام سخوات القرآن و رایات بمودن و السلام با ایران افراخته شده و لشکر
مصاف دیگر بکار دیده از کشت دار تیغ لشکر با در کوکاب شاندند و در جواب
در اطراف جنگ پیش بر اندند و بشتر بر بکار از تحقیقی خاک بدر بوده افلاک تیره گرد
و بار بر کار زار اشتغال و التهاب بیزار رفته هم روی به ران ایران بی بجز؛
بشمار یخ رعفوی زر لبنا جنود؛ لسقر ا الله اهل الصوارم؛ لفلق بضفات الحدید
حدید؛ در معرکه الاطراف حمر کعوبها؛ سریع علا الفنی الکمی رود؛ نظم خروس ایلان
خوب فر بید بکار دریا بدید رنید؛ که حرخ دیده بالا بدرنم سر چرا بخیان؛ سر مرد ان
مرد هم کشی در ان دریا صدف باشند؛ جو مردان کشته خون بر لب جوهر آمده فدا ایشان
بکار بس کرده و سرخی تیغ و کشی آب و جوی کنف؛ نهنگ کشی بر تیغ جان او بار رود بار ان
تیر و زرنک تاوار رنگ جون زبر زنده سیلان خون بر زمین معرکه روان گشت
و هوای انور کاه از بیکرانه کوه بکران خون بر زمین معرکه روان گشت و نظم زیرن یا
الکلکشی بند سد سکندر؛ هوا راق تیشی قد غار است؛ بس جون کرد و کری و در شدت
بلک حون کرد ابادی رضا است و در تیغ ترکسم ایران حشمه فرحیض آفتاب

پوشیده ... [illegible] صحیفه اعمال عاصیان ... روز محشر سیاه گشت **نظم** بر او گذر ... شد

ای ماه ... [illegible] **عربیه** ... [illegible] فیه ...

نقع ... الذی ... [illegible]

تیر ... [illegible]

... [illegible] **عربیه** ... [illegible]

و تحقق الرایات فیه کانها ... [illegible]

... [illegible] کالشمس اشرقت ... [illegible]

... **نظم** ستاره ... خورشید ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] **عربیه** ... النقع ... [illegible]

والبیض ... القنا ... **نظم** ... [illegible]

... [illegible]

چو ... [illegible]

... آتش ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] صف ... [illegible]

... [illegible] **نظم** ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] **نظم** ... [illegible]

... [illegible]

عربیه ... [illegible]

... [illegible]

نظم ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible] **نظم** ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

باکل الجنة؛ چو چرخ پیر باده در رنگ نظم فرسی منجوق لطیفه؛ و بتقدیر بوریه الهی از
دار ترحب الاحتیاط زمنه [illegible] و ذلک [illegible] در کاه او [illegible] الحق [illegible]
للعطاف السواد؛ بحرک طرفه در لیل بوت؛ و مسح طرفه در سهاد؛ از دار قبض الکری [illegible]
ارض ساحر الهاد؛ ایا ان عقیق الجفان اسنه؛ از دار نجیب رغائب المستقل؛ زن نجم
بیدو فکن فیها؛ کان الهدب منها قناة؛ و لست بواجد العسر صغیرا؛ [illegible]
علیقرن الصلح ساحرة؛ الا بعث ضمنهم الله؛ در لشکر هند از صف جنگ و جدال گشت
بهزیمت [illegible] با گروهی از لشکر اسلام روی در نهاد [illegible] کریز نهادند
[illegible] غارت [illegible] رکاب [illegible] نظم روزکار
تیر یک [illegible] نظم [illegible] الیه
سوف [illegible] نظم [illegible] جنگ [illegible]
و استخوان و دشمن از لشکر هند در صف جنگ [illegible] اسیر گشتند [illegible]
بسته آب [illegible] فرستاده [illegible]
ت ری بند رفت [illegible] گشت
نظم فقد [illegible] الحصید [illegible]
دشمنان [illegible] استخوان [illegible]
[illegible] باغ [illegible] رنگ [illegible]
برگ گل زعفران [illegible]

دار تیغ

دار تیغ خون [illegible] رنگ لعل [illegible]
قاضی [illegible] زعفران [illegible] تیغ [illegible]
[illegible] میدان [illegible]
[illegible] زرین [illegible] کل [illegible] رنگ [illegible]
[illegible] زرین [illegible]
[illegible] خون [illegible]
[illegible] خون [illegible] رنگ [illegible]
گشت [illegible] نظم [illegible]
[illegible] خون [illegible] نظم [illegible] خون [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] میدان [illegible]
[illegible] بهزیمت [illegible]
نظم [illegible] نظم [illegible]
السید [illegible] تیغ شاه جهان
[illegible] خنجر [illegible]

از صولت عقاب رسیدن گرفت نظم ای پادشاهی که از بیم تیغت برون
شود در رگ بحر و کان گهر عربیه فاذا تنبه رعبه وادا نهوا سبقت علیک نفوسک الی الصلاة
نظم بود عجب از نهیب تیغت اهن که بود زنگ زنگار او همراه آب بجوی
رفتار رسیدند تا ربع دریا نشستن شمشیر بخشش در راه دشت باغ گلستان داشت
گفتی آن گیتی پای چند از اعدای دین بر برگ فراز تنک رود برف طاحاک
حکمی خواهد کرد و از تیغ شمشیر شاهزادیت از زمین اوراکاه لعقب باد کرد
نظم نه بسم ارد از زعفران بر بر کند کرد از حنک باران در ابر لیف
از رعب فی قلوب الاعادی فکان القتال قبل القتال و سلاح با جانی
که از صدر عدو ضبط عقد نیاید درست ان و سپاه اسلام از اتش لغو ورد جوانه
کان بسیار و بحر اشغال رسیدند و از تعقیب انداز کرد که اند کیمی الا بران
تو انکر ربا بیاز گشتند گفتی الواب خزان ملوک گیتی در برگ داده اند
درون سرای معمورها عالم موقف عرض اورده نظم کوه بخشش هر صد بحر را کوه اند
کرده اکرش جهان سو در زر ورد گرفت عربیه کم نبذت نها ها من سنا قمر
وتحت عارضها من عارض نفث کان فی ابابیب الرقاب بها لا المحذرة
الغدر از فرصت شهر نهاده که مشهورترین دیار و یادبارات و جداکانه
اقلیمی در حرم مملکت افروز خورشید انام و جهان پادشاه زمانه برفرض
دعام افکنند رعایای در پناه سعادت و سایه رافت اند ندر و در فضه تشریع و تنوع گرفت

با نوار و از ها در الطاف و الطاف جمال گرفت عربیه وعرفت رقاب
الشرع فی بعد ذلته وذلت قلوب الشرک فی بعد عزته نظم از عدل پادشاه
هر خراب است خوبتر که عدل او شود ممکنی علی الدوام ای مشرع سلوط ارشت
ای شرک سوز زوال ای خلق را فراخت در هم ملک در الطاف در رایات
فتح و بهر وری سر بر اوج سپهر بر وزه افراخت رایات نصرت و بجای
بر روی چهره ماه نگاشته اند عربیه واختص الله الاسلام بنصرته وان لقد
فی البریة الدائم نظم باز نقابی مرغ نصرت ز زیر بالای طاطی در اتش نسکر
فتح اورده ان در سایه لوای دولت ایلبکی ظفر در با به سر بر روی از راست جهان
در مرغزار ملکش نصرت گیا دمید از بس که اب رانیدش از چشمه سنان
در بستر رزمش ضمیمه که ماه زود سر از بهر عرض کنایش انگشت تعجب گزیدی زهر
راست تیر از غیرت دهش حاتمش زبان الکلید بدندان تحیر گرفتی در زهره
خورشید لوا از رشک مهر برفتار در پرده حنک بر رنگ روی و افتاب
گیتی زر از زبر ی الماس زبان از تحیر تعذر در مصف نهادی و مشتری خوب
چهره پیش رخشش نیش حدت در دست نگرای در عقل بند جهد در مرکب عماره
عما عاشیه بند کشیدی عربیه فی اذا از الیراع حسبته صفا معرفته
لمن بنا صلد فی کل حادثة البرد نطق را گشت ملاحظه النعمت و اقبلد
نظم هر برگ گلشن در کنف سلطنت جهان جایگاه نعمت داده و در ادوار نو

نور رصد لقیه فکرش در دیده ها دلفریب بر صحیفه عرش نقش گردد و دیگر قوس و قزح
نامه را در قلم شکل بازی در روی کمان تا حرف آن بدل دهم صدف لعل میداد
و در گوهر در سلک عبارت و خط کتابت می کشید و از و در صفت بعض اللطایف
صفحات لعل ز با لطف اراده نه آتش در آب و آتش رنگ طبع خوناب
و آتش بر صحرای صفحه می نشست و با آن ز غیرت دامن وفا طرز زد و با سبی
خاک بر سر کرد و نخواهی کرد او را ز پای گلزار ها بر افروزی او در
دور کمال بر خیمت گوهر های همتی عوض بعد از نکته دانش طرف در الفاظ
الفاظ بر روی می کشید و صفحه آب صحف در برای ضرب ضمیر در تنها و ز معانی
سبز و **نظم** نکته های شکفته در گلشن ابجد اسرار بعضی از شرف در برای معانی طبعی
حرفی عقد گوهر که ده از آن کلیات **عربیه** و از و در جنب اعقد منه ثم الحق رقت
مصابیح الدجی المستنیره باللفظ الغریب فهذه بعده منا و بعد بلیغه فی قریبه
حکم فی نجد فضل بیانه مستدق و نقشها فی دقیقه کالروض موثق بنجره و زهره
فی حامد او شیر از تحفه لکانها از السمع یعقود دیباج تحفی الحب من المعنی تحفه
وفا سر زرد و نگارش بر صحیفه بیاض حال ملک می نهاد در راه وفور خط عنبر می کشید
دور سیدان علاج و او اسیه باده بسر می بوسید و حیات عارض روز روشن زلف
و حلاوت تاریک است **نظم** دور زمان از بر دو آن بسته میان ما گرگان
سر بریده روی تیره در دیگر انگشت او که سر او نباید بحر های ستم

کم هم

که صبر او را که بر صفحهای استوار چون کو بر دارد با نوح چون دل اهل یک
چهره دولت زبان رای شکفته چون لاله زار روشن و سرخ و جوان زوج خشم
را خشم و ملک کرم داد و نقش بر آن لون زرد و فرق تاز گاه رقاص کند
بها های رخ هوای نسیم گاه خواهی کند بدولت در دریای قاف ز سر یک ادراک
ابواب آه زین نافه چشم و ز شیر ادیو بوسته از باردار **عربیه** یا نفحه لطیفه الطرف
حسنه اذا ما انبرت فطیبه تراه الخوافی عنبر نقشها لکثره ابانه تم بنو علیه
کلکی نوک کلک بنا به جوز از شکفته هوای قیر گشته است در بیان خامه سیه
ساز او عاشق در پای قار شده **نظم** ز تا حکایت است خامه دولت سیه
از عشق تیغ انگه زبان در دهان کند هر چند زاده است تر انگیده سر دیگ
در عهد عصمت ترک را بدیکران کند **عربیه** یا نجی فی حال الغربه و کم زاد نجم هر ملک
نظم فی الکافر من وسکه در ابدالقف و ابدالملک و چون و هم بتر قدر بر
از اینک او قلم با جهان بر دارد در صفت کتابت رسم بر است که او را دو
در آی روشن و قایق شوق سراو آب تخم از آن بنود **عربیه** از ای نقش الطی
و طلاوتی روض الریاض و میسم انهار صحت الالد یا بدایع لفظه کأنها زهر
ابهی سوار زاده العلوم اتهمت طرق نهاده فدا ده العلم لهاد من زر **نظم** نکرده
اخفر بود از لعل کرات افروزان نفوذ الحیه از تو کو با جلیات ابد از طرق دو اعیان
و امر او در کار آن دولت بشر لیف ت حرف اختصاصی می کشید و در آن حال

داراجهان و عاطفت ... بهره و اندازه لطفی داغ خورشید درایات
خسروی و رحمت ظل ظفر اقبال بر صوب احمیر روان شد در وقت
وصول رکاب همایون ... نظم رکاب جلالت
تو برگرای خورشید نشان ... هفت ... قدرت ...
البیت البدر ... سعود ... مهد اعلی ... روشنی خیر ...
اما دانی ولایات ... خیرات ... سرافراز ... بر ... ده
رفعت ... فلک ... دیگر ... رادی ... واقعه ...
دولت ... عنان مبارک بر صوب ...
خورشید دولت ... معطوف گردانید چون ... سعد مستقر عز و جلال
باز رسید بر عمارت ... ریزان ... افضال ...
... بخشیدن کرد نظم ... بخشیدن ...
گنج کرد ... نظم ... اعدا ...
المحمود ... فی ... الایام ... البیت ... الطف
... عزت ...
اعلاء ... مکارم ... حضرت ...
... مسند جلال ... آفتاب ... مملکت
تابنده باد ... جهان ...

جهان را وضع ترتیب گشت ... مرتبت ملکانه ... و مساعی ...
... شد که ... تولد ... دولت ... بار دیگر ...
... گسسته ... دختر ... بدولت ... فرخ
و قیصر ... رکاب فلک ... گمی سر ... ایمان ...
... چون ... آفتاب ... دیگر ...
... نظم ... خواندن ... قیصر و فغفور قرار ...
... بر ... بسته ... ملک ... الملوک ...
علی الحیاد ... بعد از ... خندوت ... کمر ...
آورد ... جهانی ... زد ... جلال ...
... فلک ... قدر ...
دارالتحت ... حساب ... فردا ... عربیه ... البحار ...
... نظم ... رای ... بار ...
... عربیه ... الاعز ... المنیف ...
و قتال اهل ... بسته ... که در خیمه
... مسعود ... ماه ... نماند ...
... کوی ... صبا ... عت ... بخار ...
را ... قدیع ... تصرف کردانید عربیه ... الحرام منسوب ... تقدیر ...

از کلفت الدراء لذ متغنغ • تداعی ها العیوب کانه • در غرور ادای الهیف
مژگان وسیع نظم زغمزه یاد میر دران مدار ها لعلی • رخم ظلمش پی قرار گریز
کای ازجسم صلح از مهد نفی ازحشم ادوزخ • نی از لطف ادحیوان دی ازحشم ادوحشر
عربیه وسیف عزم تره والسیف جنیته • رطب الغرار رضی الله امور محضضبا • رخشان کی گل کلاه
در شهور سنه تسع وتسعین وثمانمایه برحمت کالنجم تافت الطاعتی فرخنده و همایون
کرده و رایت مهر شاه افراخته کرده و عطارد زبان بتقریر مدح و نشر ثنا برکشاده
دعا امید بار ره سر عدت و مظاهرت در دست کرده و خورشید منطقه بولاد
دو الله برین بسته و بدراه حلقه بند کرده کری در گوش کرده و مشتری برقدم
اخلاص و فرمان بری ایستاده دیگران غاشیه کمتری برقدم خدمتکاری بردوش
گرفته نظم است کسی خدمت در ار جنت مستعد • گردش ار نیک دیان او
در تیغ صمن چنبش ان نیت باقربان آدرسم هلال است گردون دست ادرا
لطاعت مستکین • در سعادت روین باشیم ار کامیاب • برکشادوار ارکان دیکلید
ارکان ادرین عربیه فلقد الظفر ادرا القر جنیجا • دیدالنجران فخر الکتاب مانیح
ولله الحمد الله قدرک مامورشیر • ولله الحکم الامام بامر صانع • و مکک کعمدا اول ملک
امان لرند مید از ملک بر سلطنت ماه دو تخت عرصه ملک مراد مر فرزند دهم
مانوی جدید ملک ان ملک ایام • دسکک الدنیا بحکمک نام نظم اندر بندر بدولت
ازکف رزکار زکانی ملک برده بار سلیمان همور سید ودر تابعت ایات خور بند

خورشید بسای و اعلام عالم آرای لاوات منشور المغربات خداوند عالم سلطان
عادل اعظم صفدر ایران وتوران مقتی صاحب قران عالم روزگار رستم زاده کارزار
پادشاه جوان بخت جوان بخش ایالات کیوان قدر مشتری حضرت برنج فضال
خورشید انار زمان بید و بیدار عطارد زبان بهرام الحرکات شمس الدنیا والدین
خلد الله ملکه وسلطانه و امیع قدره و شأنه که در گوهر تیغ صولت خوش انار جهان
گیر لیسنی و امارت عالم ستانی را وضح رامع بالبوده و در رای حقیقت نور گستر وصفای
جبهت خورشید نکوئی سعادت برجلس و لطف یاید البدیع و سما نظم فتح زنده
بلب دریا بان جرایت کشف ابر باران مدد رود بیت عربیه الوجه از هره والفؤاد
مشیع والرمح اسمر والحسام مصمم نظم زوان لند و حشم جهانبانی • مدوصف
در جهان کسی بلوده • پیدوده بر اهی خورشید ای • بر و جنگ روشن وف نظم
در شهر با رکین زره و نا ... رزمی در ده جنگ بازان نکا بدبت جوب بار
تیم ادوبند • نکا بر تیغ جوار بر ننگ از جان • نکا جوبار ده خورشید و بایدنی سلطان
نکا جوکری روز و فتح بندی شیران • نکا کمان مرا کنده سلیقی نکا لعقی بیدی
کنید بیتیغ دکان • همیشه دولت الن یابدار بنیاد ریخ • همیشه نصرت ان مابکاهی ایوان
نرصد کوشش با سوبدیت کار نه بجخشش ان الامدیت کمان عربیه وادول روایه
رای العلا • فقد علقه به قبل الدوان • وادول الفظ فما رقه • اعانه و صارع او وقف
عارف فصان نیت المتر القرن بحث اضعرا مارید ریخ سنت • دالله ملکی بعوی بحکک الله اقفا نی

الا و در [illegible] فرقه‌بندان و [illegible] ملک [illegible] دولت [illegible] جمشید رای [illegible]
دولت [illegible] دین و [illegible] استغفار [illegible] نعوذ بالله [illegible]
کیفیتها [illegible] العراقی الباده [illegible] عیسی [illegible]
المجلس [illegible] قلب کل [illegible] سوره [illegible] نظم
جهان را [illegible] این است [illegible] فلک [illegible] این است [illegible] جهان
در تازه و اندر [illegible] حیران [illegible] نصف [illegible]
[illegible] بر حکم [illegible] قرآن [illegible]
و [illegible] اجتماع [illegible] واحد [illegible]
[illegible] واحد نظم [illegible] نظم [illegible]
[illegible] رای [illegible]
[illegible] حضرت [illegible] روایت [illegible]
[illegible] الکشف [illegible]
[illegible] الملک [illegible] نظم [illegible] این [illegible]
[illegible] این [illegible] این [illegible]
همیشه راه [illegible] چشم [illegible]
[illegible] حیران [illegible] دیده [illegible]
[illegible] نظم [illegible] چشم [illegible]

ستاره‌ای

ستاره‌ایست [illegible] همیشه [illegible] همیشه [illegible]
همیشه [illegible] همیشه [illegible]
[illegible] این [illegible] کمال [illegible]
الباسی [illegible] الفضائل [illegible]
[illegible] جام [illegible]
[illegible] که [illegible] دعوی [illegible]
[illegible] نظم [illegible] این [illegible]
که [illegible] زوال [illegible] این
[illegible] این [illegible]
[illegible] همیشه [illegible]
این است [illegible]
همیشه [illegible] این [illegible]
این [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] نظم [illegible]

یکی خورشید عقد دریا به جو عربیه کانها فی اجتماع العصف و نبح موالف و صفاها فی صیت
یبیت القرار؛ کذا فرقت الظلّ و لمات کلعده علی القلد هذاکا م و ازین احمدا
یکی کیسه بر زوال حجت صاحب ارباب امال تازه کرده و یکی بدست ارشنال
ابنای اعزار ادر و نامه افغان اثبات فرمایند عربیه کالالذان و اشتباط الله
قد رضت الیاس بعطالتف؛ تعلوها العیسی الذی رفقه فرق الزنان فی تشبیع
و صفا زواجرها بارالحیا لرعدا؛ فی سیر منتصبی لعد باکان رنا بعا الدان عمرا
ما حیینا فراریه و کان قد فاقد عقت بها الدان سموا بنظاری فی لیه الحفاظ
علی الدغ القضا؛ و تقلا نه لو قربت لسکر اهل الارض طرا مارق فی العسرین
فی نسب ریه؛ کان کالبحر اذ ای یجر قد طما لدرال شکری لها مو صلة لقضی ازالعیا
صرف الشاخنده صبح تیغ حضرت شاه آن برتیغ صبح ابسیح فتح یکی
دگر به آبروی اسان این مرد است ابراز فتح باب ور دو بار آن الف تیغ چوکرار
و اتش را در همرجوم صف بودند که بیدیرف و حاکی ازان کف کرد به او این آب
کرد اوراین ان نوع سرخی رای کرفت ازان حشم تیغ او یکی از حرون محرن قصد با یکدگر
که از هم تب و الحرف بدنیت الفقر باقت دو رقص زوال این بحر چو جنان موج
کر جهان چون باغ وقت خزان لیسم زرد تر اکر شد بلکه آن برتیغ ابدار لیس نخل تقیحی
جنان ناند که عرق تمرتح حزن کسکر العادیه خفان مفود و این مدت بسی خن ان
اف اند که مخزهان کرحزن کلیله فراخ ... نیستند بن هتخانه ارمونید غوکات

نا او تیغ ان کره افلاک در موج چون کهی قف وان عنان کرد دست
این آسمان ادیم زمین شو چون کنجی سبز امان بدود کوه یا راست عربیه
ز نور النوروز تجلی رو؛ ما ذاتیها رایت الشر تمر نظم یکی سوختها بر تیغ دو دا
یکی بدو بر دو زره به تیر در کیوان؛ بکشند کند قضا سوی به تیر جان؛ کشند دست
اجل سوی بهی تیغ نکمان عربیه فی ثیابنا سم باد سر و الخوف؛ ترتمی و ایدیهم
بالنبال و الادم تیضخ؛ لهم تفحی سطو رحمه تهدّه؛ رشاق و ها یکم زندان مشتبح
ان یکی بالقوت سد سلطنه حر باد عقده و امنه مرکز دو دو اکین و دیگر بروز بار ری
قلاید نجوم و حمایت مجره در کشت نظم مع این چون شهاب آتش بود؛ تیغ او
چون مجره که بر بار عربیه هم کالدالدوا بالسود فی حر سنه الارعی؛ و عن تسیم سمر القنا
و القبایث بلکه ان او رغابت لتشوق موقف حکت فاربکان و ازطفر
شان کلستان و دلاستان می شد و دو آین از فرط لعطش بوادی زم و عم حجر
و الماس تیغ و اج و ریکی ان رات نظم کر این حجت حنک اکه ان کف نام
کر این تیغ در کف که آن فرهنام عربیه بیت الفتین ورد الکعانم؛ القنا فی الفین لسود
و عفاف؛ قد ین فی الدروا بل کل اینطی فی الاعدا بل شتر بن فی الاعدا ف
از ف العلاف اهل نجد کلمات لطق الفصاحة مثل اهل دیافت؛ ان یکی چون
سپهر آسینه فام حوشی انقام پوشیده و مانند بهرام تیغ خون آشام از نیام
بر کشیده و بر تیغ شد لعقد نجو فی مرت عربیه فذا بیع و الصارم المنتضی؛ و لنف

الدرع الفارسی **نظم** یکی تیغ دارم بچنگ اندرون که هم رنگ آبست و بارش آتش
همی آتش افروزد از گوهرش بجان تشنه مردان لب بدو برش و این یکی پیکان
آتش رنگ بزهر آب داده و نصر بنگ جوهر بر پیکان سر یاراند و دریا
سنان مثال تعریف جان میرسد **نظم** که چون گوهر پیکان سر او مستقیم نیاید دیران
ایران من لبی بسرعت اگر دارم زمی گر برون کشیم بگرد الکیش و قرابه یکجانب
کمان آرش زمانه برابر اوست از ترکشم **عربیه** ان ثمت لتعرف فی الدوات منزلی
دونی قد غدا فی القضب المنضد فالطرف والقوس ومدرها ... والسیف
والفرد والفرنج والعلق این یک خنجر خونریز رستم فکار بر سر نهاده و ماننده
اژدها یکی کمر جان گسل بر میان بسته بر انگیخته که بر سنان سر اندازم **نظم** کز و خون
ها میکرد و هنر بس نرم فرو کشید **عربیه** اوزن کشت اسپ فنا فکن بهشت تا درست
الامات تنقطع بحد اخیار با ایاف وان ما بحدثت و لکن فنا و غاله
قد تجربت و این دیگر یا کمند پیچان ارکان ... میرسانند ... گردن
هر گردنی یک رنگ زهره محکی زرات که این تحتی بر بیش سلوق ایرادیکی **عربیه** منفونی
صاهره الصقال ولکنی غیبنی بسحر گاه در حدید لاتدرك فیه الصفحة وما من الحکمت
بنجایدوا دود **نظم** مر او چرخ بکف گرد نیاپشت ممکن نشر بهر سر چون افزار از آن ها
کم ز آرزوها که ملک بر بگلی صد که با بیم ز آرزو های زمین فلك ان بکر از عزانی
چون ضمیر آن زره درکشای نوشیده و با تیغ نیلوفری مانند گل سر سنگر در ماه کی

عبارة در نیام او بدین گرد اندیشیف **عربیه** و سیفی کالعقیقة فهو کلی سلاح
لا اذعن بعد فطار **نظم** دل سپهر سر ابر از سبز ان زخم صفحه تیغ جوکنداین بات
عربیه لا رض شجاعه الفوادیات غزل فی قضاقة العقبات لا لفی فی النظم
الدار واضع لسواذ فی خبع قات ملکه این خضان لاله یکر شده
درکشی و در حوض بر زیر سر نهاد و حوان کرسی بد ه نیلان سکیف **عربیه** ادیک
متی ان بنا لک مجنی **و** هلکون کالاس الذی لا یرجع **و** زمانه بکرد از من
دور بر ده اران کشتی گرم از راه کلو **عربیه** کان صرف الدهر تحت شیئی
فتحی الذی احیی دتردی الذی اردی **و** آن یک چون ناخ میدهد بحر احتفر
رنت کلیک کرفته و ماننده کلبی بکمان نوح باز و ان اژنشت قهر از آن کلعه
لطف بسو فار تیرد ها ان بخوت گشاده که **نظم** بس کمان فرخ ادرکه
کرد اند و صلت صد ان باری **عربیه** و اذا تجرار العلی کمیة معمورة الانجاد
واصدارها حتی ترتوی البیض والقنا ادا تسبع العجاح لتسبع الذئب
ازهم رنج ها ان ان کمان رامح یکایک ولا یحن قرار ان شده ودر ترکی چند
بران این شرطه کیمیو ترا سایکی بیا هم او اسان گشته **عربیه** وعلیها سعود و ما ان
قضها فاوداد وصنع السوابغ تبع **و** وکلا بها متوشع وفوادی غضب اد ارشی
الفریسة لقوقع مجی از کند نابر کشیم ان صاحب رخی از بشره و از کمان لالدران
میکر در کشف ارقد ابر رنگ خنجر این که کرکی رمنی و از صوج دریا چون

که مطلع پیدا از زلف سفانی آن ماهی در خم او جوش بیابانی بر رسید روز آنکه حضرت
این مهر سپهر رنگ کاری موج روی می‌کشید آن یکی از آن کس صدگاه کند بیرون آن
عارفان هر یکی را آن یکی از گرم دوم کشیده‌ام امان بر زده و بر روی می‌سوز
نظم یکی را که هر رخ ایوان بکر خویشتن جو را نه است روزی که کوکب درخشانند
یکی کجوی ماینده که هر ان جز خویش جو بر نفشه پراکنده قطره باران دم و در نفس او را
فی منیه . تمسن فی حدیقه نارالحیه رام بر جانب جام واطلع فغار او لطف
تحیه المغارب . تو سیاح الحسن الطیار انه تقدی ماینا بت ام او می لب
کاه آن از او محار چون نسبت رخ فرشته از بالس او هر چند امید آگاه
آن در جواب کرد آن آفتاب یقین در دل اهل که بدم که آید آفتاب
صف بیکران که از ابر بعد از ماه ازل ما بید که کسی دیده آتش مانند
جو هری که از افغان کرد شکلها از این سید می آید نظم فروغ تیغ پیدا میان کرد شاه
چنانکه در شب نای ستاره روشن کوه . و کان السیوف فی المعترک خالطه بماء
دو تیغ کم گرد آن همه گرد در فراز باماه . سر او پیدا دید و در خشم همان فراز ای
در آن نسب باد او هم رازی آن یکی از خشم نقش از آن نیک آتش بر افروخت
دو یه دیگر آن ارش بر چهره چهره ماه آب سبز در یخ بر دو بار کم چون او بر
افلاک از او جز بر تافت دست از ایشان کرد کم چون آب بر شکافت و آتش بر
کم گیر آنه رحمی بر اق دار آن که با آن چون برق بر او برابری کند درخشی

درخشی

رخشی بر آسمانی در که با این جماعه سایه با آفتاب دعوی همراهی کند نظم نه در صفا
آن هستی زنار در کاب . نه بر طلعت این نقش تار زنار بر عنان و زلف‌هایش
سطح زمین گرفته چو دل زر گوشهای شان روی هوا گرفته شان عربیه بحری الشمس فی الکبد
الدرجات العلواد . تکن تنهاذ لقطت الیمنی و عقیان کو اسر در حوران ماه
رایت خورشید فر که هر یک ما بالس نیکان ز دو داری لطف ز آفتاب
شان از فام تو سپهر گیتی مهر سپرید از آفتاب چو دل بر صبح صحرا گاه انجم طلوع کرد
از تیغ زر علم چو جوشن آن چو آن نیکو زر نو رانه چونی رنگ تیر کابد بر رفته
و از گرد چشمهای زره این لب آن خورشید درخشان در جواب تواری بندد
از گرد جنگ چشمه خورشید به غبار . در زخم تو گردش رنگ مریخ با خفقان
عربیه تیه درارات من المعج فلده . بیضا صافیه ما ستیا . تقلوی اذ اطر ما
رضا بیکان ماه سیاه . و ادوان بیک اسهلت لشرا . لشکر مظفر را بر ای
دفع شیطان و قلع نیستر کان نیغ آتش افق رازنیام برآورده و زبان
فتنه ایشان بر گوش نیک در آن راست کرده بر زمین رزم و یکار
بر آن سیاره بر فلک دوار صف کشیدند حیثی همه لشکر
ز بر در جو شیر زره پیر خیمه بسینه ز بار ز خورنده بیک عربیه از دار سما
با بر اطلاعت رجوم . از آهن سید دف حندل الکمام . دان لمح البارقه
اظهر داد . عیون الاوفی فی صدر الدراش حجر آن کلبی بار است نفف

بیکران آن لاله درکش با جود مغفر زمانه تند سید و غنچه با بلک ... زمین زنگار دار
برق زمان عقده با جوبه و خنجر آلتین بسته ابر دو عقد با یک رنا و زره زمین در بیابان
با برد آتش کاه صان رضراب لطف خاک داب رفت در سنگ ریک تب
رحون نمک کیران نیزه و زره دلش انداز دل آن شتری ذهبه ام روانش انها
رزم از رنمای دیکر درخور شد زناهید تیغ کذار دری که رد مانند مهر و ماه کلک
کبر رسیده دار نظم همه کردن کشان کرد افکن همه نیزه زنان تیغ کذار از نحف
داننده روز بند سر بانک عمیشنده را احکشم نکا نثر فوارس الا ملیون
النبایه ارواد ورب رحی الحرب از بون ثم الا نجر دان من حسن قیس و الا نجر دان
من عنطاطن و لا تیغ لبهم و ان هم صلوا بالحرب حین لعد حینی و الا برون
اکتاف الا بنا اذا هو نضوا و لا دارس الا عدان زر بار لیعق شیهای ما شمار
کرو سم ستاره شمر از احصا ران باز مانندی و لشکری جرار که در الفرت عقل
و عقد سیج دانا دمی اب بیاندی نظم همه تیره خنجر و زره زمین دم سم زاد اب ورسیدان
کا حون کواکب برسر کردان و وج روان کشتند نظم جراید با سپاه زلشهر ران
زمین کفش بروان نی سمچو کر دو آن همی رفت از زمین بر اسمان کفت ز کفش خاک
با سپهر سوز میکرد نکر داند رخ آن لشکر لشکر در درتیغ تیک تا بنده اختر
چنان آمد سپاهی لشکر با ریه اکنه که را دست کر دو دست ادکره حرب چنین آفاق
المشرق ترزم بحتة و ترتیح منه اوبات المغارب اذا فاض بحار الم تک صدره

لا عجایزه فی البحر لغته زرب و آن دارم برام بدیع سرعانه زل قبه فی البر
موقف بیابرب رسیدکان دفرمان برداران دولت که مجموعه از فضائع
کوه کذار این زره کشتی وتیره ارزنک بیک ان سوی تکاف هر یک
لصد یاره شدی نظم بر بیش آن سه کوه صفت سیل صفت سپهر تا فلک
مار زخم سوز بیار زبان طیلسه از نفش کشته ظلمت سوی باز آمدند عربیه
کانما الاسد فی عرینهم و نحن کالیث فی قبة لا یسلمون العداة جارهم
حتی یزل الشراک عن قدمه و لا یحم القضاء فی رهبهم حتی یشق الصفوف من کرمه
رعدن کوه پیکر کردن تکاور بر نظر عفونیت مجمر برق زخم شهاب
رخم ابر بهک رعد یانک تجوشش آتش خروش رنج از دره کاه چون ابر باد
روان در بیابان شدند عربیه کانما الاسد فی عرینهم و نحن کالیث جاع فی قبة
نظم فاره جوخه است خاره بدره خبره کش بیکاست خیری آتش
قالب بادخیزیدک از دامن بکری اب کرده آتش کوش کوه کشته
پشت رفار دامن ابر یک برق جوش در رعد خروش زره دانش ددتا لبوزن محفوظ
و زره باعثش دو چشمه تیر جوش کاه با رنش کرفته بر کرد آن کاه کردی کشیده
در هوش بر فکنده صندل فتح بهشت بر نهاده سر بر فلک بدوش
راست کرده که با دو برف روش خوراسته است رو دو با دیزرگ کش از رها
رمانش بر دشمن زهره مانند کرده عیسی جو رکش عربیه اقباله لعد ضرب فظم

از بزه‌ها چون صد چشمه روان مرگ را تیر جان در کاسهٔ سر چون دهان گرفته
ترشف [illegible] والدم جرت فی الارض منطقه والشفرتیه فی المفارق لعقه
والسهام سوط الجناح مطلعه والسیف [illegible] القراب مجرده شرکا سیاه حرب
نیزان الوغی [illegible] السیاه [illegible] نظم از نفس جون گشته [illegible] شده [illegible]
از گرز تیر پاره [illegible] شده [illegible] از ارواح مرگان همه چون باد [illegible] رجب [illegible]
اسپ چون [illegible] دستها [illegible] فلک [illegible] برگشتها [illegible] جانها
[illegible] سرهای مرگان همه [illegible] سوی گه چون گند [illegible] تیغ چو گنبد تا
[illegible] چون هندوان [illegible] هندوی کیوان [illegible] بخت [illegible]
[illegible] مشتری [illegible] شد [illegible] بهرام [illegible] گشت [illegible]
خورشید گونه یاقوت [illegible] پاره [illegible] هندوان [illegible]
[illegible] رفته چو خیزران [illegible] رنگین شد [illegible] ماه [illegible]
[illegible] فلک [illegible] روی [illegible] نظم [illegible] چون [illegible]
زمین [illegible] داده [illegible] والحرب [illegible] فیه [illegible]
[illegible] خراب [illegible] گرفته [illegible]
[illegible] راه داده از [illegible] سر رایت شاه [illegible]
[illegible] داد [illegible] چون [illegible] شمس [illegible]
[illegible] الرمح [illegible] السیف [illegible] نظم [illegible]

الوغی زند افزند [illegible] مشتری گسیخت [illegible] سجاب [illegible]
[illegible] عنبر [illegible] رند [illegible] عرق [illegible] علی الاعداء [illegible]
[illegible] افواه [illegible] المرء [illegible] و [illegible] مثل الجواب
[illegible] الوغی [illegible] القدی [illegible]
[illegible] القضاء [illegible] ترهای [illegible] الدما [illegible]
[illegible] عقده [illegible] سواران [illegible] مواجدان [illegible] فلک
گرگرد [illegible] کوه [illegible] اند [illegible]
[illegible] نفخهٔ صور [illegible] تیغ [illegible] چشم [illegible] آفتاب
چشمه [illegible] اسمان [illegible] فرو [illegible]
[illegible] گوران [illegible]
[illegible] نظم [illegible] گرد [illegible] شده [illegible]
[illegible] شده [illegible] باران [illegible] برق
چو تیر [illegible] چون شد [illegible] الفقع فرق [illegible] لیل [illegible]
[illegible] سروران [illegible] از زبان تیغ [illegible]
[illegible] نظم سران [illegible] شده [illegible]
که [illegible] زبان [illegible] [illegible] شعر [illegible] العدا
[illegible] نفس [illegible] نیزه [illegible]

ابواره

شکسته پشت و گرفته کمر بزاری نزار بار دل شکم اندرون همه یکسان می بوی
زاندرا خوار بردن لامون فراز اثقال دین دزد و رفت چون آتش از آهن زنی یا باد
حصار نهادند قلعه آن گروه شیخ که از قراب سر قلعه می‌تافت چشمه آفتاب
می‌افروخت نظم صحن آن حصن اختر ثابت بام ادراک گنبد دوار نگاه بر آمد
نظم بالا بش کنگره که از رفعت جاه فلک چشمه جشم ماهی است ماه لب بالای
مرغ از رفرف و بیابانی رسیدی از ذروه بام عربی در ترقب حملون از جانب مستعصم
الله قد اب دعو الحرب اد رجف دایشی بخ دلعقا و الفیل من تحت الحدید مجلفه
در برج حصان قلعه سالک با بروج آسمان دیدار می‌کرد و با عقب کنگره فرقد ساری
آن می‌نمود درحت بکنار خندق محیط اساس آن که شعله حد عطف دامن
بر دو بحلیه بدرزه می‌رسید و شتابی تیر برفراز آن دیدار فرو مکوش می‌بود و بحکم
سایه می‌انداخت از کنیای لطف حو حوان برج کبوتران دیده ارزانی شعر ملتقی
بجیدل کل عظیمة و المستنیع بمن کل عرم دمرتها الهدی الذی لولبت رسخ
ارجانه ام السیم زو بکر الوسمی لطلب ارضه لقد الربیع و ترابها لم یرشم له المستبینی
برانجم تا تانا معوج فیه البدر ینشف الذی رسم خزانم حبب عص لها ابنه فزت
علیه سح الطیر الحوم و ان زاد ففاف کل نشبة ذکر العقاب بها دعت الله عصم
وطیس ارکان الاذن دروعت منها رایات المهر سیف الهیثم علت اصغرها
الحدار منم نظر فی صفحتها کف بدا لم القیم نظم بر پیر ساید از اد همیشه وعیگ بزیرپای

ادراو همیشه

ادراو همیشه بوم کران بر پرکزند با رو فلک لعبه تیر نیک بر و کنداور یا بد
بری لعبه رست رخ بیاس اندر بحاره کز زکردون بزیر ش لعبه بیاره بکذار
سلطان بیان از اثر اندو بیدو و بزرگ فرازان مخواندند زنده بدوران بجلمی
چو کف مرد رفت بدو فریش به تیر کا حر ال مرد جشم زنده ایران بجوز کردن
کردان چنان تراکم نمود که از زمین مکری کو گنبد کردان بنام از بهادران
نرد ستاره شمر شو و ستاره شمر زربی لعبه زدن باران زچون از بار لعین حنفی
دست برد کم رستان رسم دستان از طی لسان ادرود و حدیث هفت
خوان رقصه بار زندران منسوخ کرده بنده تا بهمت کرد از جهان بت
جسته چون شیدا بسا چون سپاه مدقن شد از سکوه ماه درایت فرقد سای
لب آن هلال زرد و نخجی گشت نظم شکست گر حبیر ز آن کرده اند باریک زرد
بسی بیاید تا بکاک اندر آورد چون حبیزران ه و ترد وقلقت به اقصی نبه
حی الی نه حیث الدمعاء و نیف روزی و کمست حوش ندان شکوه
رنگ شکست برابط و نا امید شد و جو منجنیق کل جاک برکت دشمن زد کرش بیهم تر بر
زنند بخو بیند و اندک ماه لطف دکیست حوتی رجوع کرده نظر بر
عواقب کارها انداخت و عنان عزم دخول بر صوب صواب تافت در امام
عجب دیخولی بنی بار کشید و اززده گردن کشی تحصیل ملکت زواری باید
در سر ور الغه رقبت در طوق طاعت اوردند و قدم در دایره بیک بندگی و انقیاد گ

نهاد و در قسم ... ادراری و دولت خواهی بر جمله کشید و از کرم ... عاطفت کرد و عهد
سلطان سعید یمین الدوله محمود سقی الله ثراه واکرم مثواه الالطاف او در فرمود
بر بند تازه کرد و پیوند ... را استوار ... حضرت را دستیعه الانعطاف برای
پادشاه ساخت و ... مال ... در رقبه امن و امان دولت او از خدم ... ساخت
عربیه هذا الشرف ... جزیت ... المعجزه ... الحرب ... بهات ...
الدرس ... عن ... تلفق الذهب ... تبره
علی ... الذهب ان الدور ... الکرامه فی ...
... و در اثنای این حال الحکم ... اوقات ... اقوام ...
مع ... و دوام اهل ... زنند ... حوادث
روزگار ... ایام ... حیات ... الفضه والقراض ...
عمر ... چند ... بقا ... رسید ... اگر ... صفدات
... **نظم** ... آب ... جهت ...
... **عربیه** ... الا الفضل ...
... این ... حوادث ... او ...
نظم ... که ... این ... که ... از ...
... که ... **عربیه** ...
الدنیا ... الدایره ...

... بر سر ... کیند ... ابکند ...
... طغیان ... آتش کینه ... فتنه ... آب داد
... شیطان ... سینه او ... ساخت ... تکذیب ... العهد ...
... ساخت ... خیال ... لجاج ... خلاف ... دولت ...
... سعید ... دولت ... بود ...
... ساخت **نظم** اگر ... ترا ... بود ... بود ...
... در مقام ... دعوی ... الدنیه اظهار کرد ...
... لاف ... کرد **عربیه** ...
... **نظم** ... که ... راست
عربیه ... و ...
... تیر ... صبر ...
عربیه ... العزاء ... الصبر ...
... که باید ... **عربیه** الحرب ...
... و صبر ... الدولت ... تیر ...
... تیر ... دولت ... خسته ...
... کمر ... دست ...
... جان ... که آن ...

است ای عزیز رستان خون افشان اجل که عربیه انا دان عمرت الحمام انی ساق بنانه
الموت برق المنفاة حاجز رحاء مدار و بچه تا دیده ان در دولت دوران باید داد
دنیا و ذیل العجز تمسک نمود و در سکون سکنت لقمان حشو عربیه عش عزیزا او مت و انت
کریم بین طعن القنا و خفق البنود لا کما قد حییت غیر حمید و اذا مت مت غیر فقید
فاطلب العز فی اللظی و ذر الذل و لو کان فی جنان الخلد و در این سرای سپنج که عاقبت
در سنگ دوران روزی نخ است قدم جنبانی بر بام حدوث نهاد و خط عجز در صفحه
صحیفه بر روی سکنه و رزم از عار ناکشید عربیه و لو ان الحیاة تبقی لحی لعددنا اضلنا
الشجعان فاذا لم یکن من الموت بد فمن العجز ان یکون جبانا نظم از مرگ حذر کردن
دو روز روا نیست روزی که قضا باشد و روزی که قضا نیست روزی که قضا باشد کوشش
نکند سود روزی که قضا نیست در وی مرگ روا نیست عربیه ای یومی من الموت افر یوم لا یقدر
او یوم قد قدر یوم لا یقدر لا یخشی الردی و اذا قدر لا یغنی الحذر و دامن اهل این سخن ان
مزخرف الصول بر فضول لفظی در ترتیب مید اد و تسجیع تا دیده از سوء اقوال
ناپسندیده که در فلک علی الفرا اف کی اعراض می نمود و از صرف خطا که مقتضای عجب
می فکنه صیب نفس احب می نمود نظم حصم را سجده طوطی قرار است و عجب
علاوه در محقق باید است و نان تا در سخن این حیث عقل بنمای در دل او را علاج کرد
در زبان سخن سرای در گوش ابریشان دلی کنم نظم سخن غزبری را کنند تا حد ازو
سری را کنم سخن تا حد ارم احفظ لسانک ما تقول فتبتلی ان البلاء موکل بالمنطق

دیالقطار

دیالقطار حسبته جند که الاسلام در عیش منی و مشرب عذب خوش اندا داشت
و مشرع لذات در اوقات دماده معاش و حیات سر نظم خیلی زحل
دولت کشتر و فقس زنگ خنده خوش تر دریای گیتی ایشان محتاج ز کره
حسبته بسیار ایشان عربیه و در انهار ما کالاولی فخرت لتر صنع او لدد الرجعی دادار
لقد در صدد است امر او سکه در او روی استبداد و دولت دهر بسیار می نمود
در بر سن عذر کرد انیس ملک عصر و هو ده الدنیا نجری کما نحب فر دو جاه
میشد و ارفع کسی برا آتش خامه طمع دیگ سودای تخت ولا زماد یجاری
اسب مراد بر سر ابقر بال بر عمود دریا قرو حلق با تیره نگار ز اب ارزوی کار جیز
دنیا داری در سر گرفته خاک در چشم خود می انداخت و از عاقبت و عاقبت امور
و روات احوال جبابره اعدای دولت عبرت میگرفت نظم هر که بار و با ر
در سر دوست چون شیر علم ایم لگ ان خولش کاک تیره محجوب گرد ایند
عربیه خوان لفلک السموات الخضرة صفد فک لا ابها رت غرا الحجول و ترتب
دنا گاه نفود دولت روز افزون شاه که انواع خطا لص ال البوا هد و قرائن
از حد کمال بمرکز یقین رسیده است و لطف ایات در صفح صفات تا لفات
ملک و جه ثبات از بش جهانیان بر داشته لطف از زده صف ارای فوج
نظم رایات نشاط جیت را زراق گردون بر اید که فال ترتای مبارک
و التکادری که ان را الفار عمر دیار رزند کانه دانستند حسبته جند که ان ا

عین اللذات بلکه عین الحیات شمرند لفظا ذ چشمی بذرف و آتشی بر
او از آن چشمهای خاک مصیبت مانع این ترقی گردد آب تیغ از آن آلا
اصبح تا کم عذر دفن بالکلیم تا با معین شمی حزین بتلف را که در چشم اعدا
از تلف آن چشمها که از آب لعقیقه رها به حزن شده وفتیلا باد آن النار نماله
بیمار چو بیمار چشم او بر است از آن خسته چشم از سرشک حزن الود چهره
قیر اند و مشتاق طرند از قواره چشم او بی آب خراب چکیده از آن گشت
هر دو رنگ چشم او در موج دریای حزن انتاد اموحف **نظم** دولت چو با عدوت
بیگانگی نمود در موج حزن دیده خود آشنا گرفت و دل ز چشمش از تلف
و غم گرده آتشی دور دیل شد چشم او که هم چشم بار عیف بود چشمه حزن گشت
نظم چشم عدو کی خواب کرد از امید بیم سر که هر جلوه از فقرات حزن
از بیم زمان چشم بر شیخ رخت را دو دیده لا گرفت چکیده تیغ حزن از گنگره داغ
پیکم چشم او فرو شد و دو چشم او افتاده از فتنه دل بر زمان چشم را بد
نظم در جهان بد رنگ از قرار هم تیغ تو دردی است یا قرار خوبان را ن می رند
جهان رزم چو بدر الکفاه ما از آنکه باد دولت ترک کار عیدان لی رند
نظم جودت عونک فی الجهاد فقتک ان جودت یقتک نزل الکفار فی الصنم
باشی داعیت شاه بر صحن سینه عرصه مانع از آب زده منفذ در آن شعر از آن
لب آن زدند زنده لفقره دو کاه ملبد احت دخون دو رشت پالف عورقش لم ذ شیره